

Skatteutskottets betänkande 2023/24:SkU6

Tilläggs katt för företag i stora koncerner

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till en ny lag om tilläggs katt med den ändringen att 2 kap. 20 § om allmänt erkänd redovisningsstandard får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3. Utskottet föreslår därmed att riksdagen ska bifalla två motionsyrkanden och delvis bifalla ett motionsyrkande. Utskottet föreslår att riksdagen avslår tre motionsyrkanden.

Utskottet ställer sig vidare bakom de förslag till lagändringar som behövs för att förslaget om tilläggs katt ska kunna genomföras.

Förslaget om tilläggs katt för företag i stora koncerner ska säkerställa att multinationella och nationella koncerner betalar en skälig andel skatt oavsett var de är verksamma. Förslagen motiveras av rådets direktiv (EU) 2022/2523 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen. Direktivet bygger i sin tur på de modellregler med tillhörande kommentar som Organisationen för ekonomiskt samarbete och G20:s inkluderande ramverk arbetat fram.

Förslaget innebär att en nationell tilläggs katt införs för att uppnå en effektiv minimibeskattnings av enheter som ingår i stora nationella eller multinationella koncerner. Enligt förslaget ska koncerner som har en årlig intäkt motsvarande minst 750 miljoner euro vara föremål för en effektiv skatt om minst 15 procent på en särskilt definierad skattebas. Vissa enheter föreslås vara undantagna, t.ex. myndighetsenheter, ideella organisationer och pensionsfonder.

Regeringen föreslår vidare en tillfällig förenklingsregel som innebär att de multinationella koncernerna under en övergångsperiod kan använda befintliga uppgifter och därmed inte behöver göra fullständiga beräkningar i enlighet med reglerna.

Propositionen innehåller även förslag på bestämmelser om det förfarande som krävs för att skatten ska kunna administreras. Förfarandet föreslås regleras i skatteförfarandelagen. Bestämmelserna innebär bl.a. en skyldighet

att lämna en tilläggsskatterapport till Skatteverket för den som omfattas av den nya lagens tillämpningsområde. Förfarandet kompletteras även med en tilläggsskattedeklaration som ska lämnas in i de fall koncernenheten ska betala tilläggsskatt. Om det klart framgår att felaktiga uppgifter har lämnats i en tilläggsskatterapport eller att uppgifter som skulle ha lämnats har utelämnats föreslår regeringen att en ny särskild avgift i form av en rapportavgift ska kunna tas ut. En rapportavgift får dock tas ut endast om bristerna är allvarliga.

Slutligen föreslår regeringen att det ska vara möjligt att ansöka om förhandsbesked i frågor om tilläggsskatt.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2024.

I betänkandet finns två reservationer (S, V, C, MP).

Behandlade förslag

Proposition 2023/24:32 Tilläggsskatt för företag i stora koncerner.

Sex yrkanden i följdmotioner.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	6
Ärendet och dess beredning	6
Bakgrund	6
Förkortad motionstid	7
Propositionens huvudsakliga innehåll	8
Utskottets överväganden	10
Tilläggs katt för företag i stora koncerner	10
Företrädaransvar	24
Översyn av lagstiftningen	26
Reservationer	29
1. Företrädaransvar, punkt 2 (S, V, C, MP)	29
2. Översyn av lagstiftningen, punkt 3 (S, V, C, MP)	29
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	32
Propositionen	32
Följdmotionerna	32
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	34
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	139

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Tilläggs katt för företag i stora koncerner

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om tilläggs katt med den ändringen att 2 kap. 20 § ska ha den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

2. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),

3. lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69),

4. lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.,

5. lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.

6. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),

7. lag om ändring i lagen (2023:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2023/24:32 punkterna 2–7 och motionerna

2023/24:2772 av Per Söderlund m.fl. (SD, M, KD, L) och

2023/24:2775 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 1 och

bifaller delvis proposition 2023/24:32 punkt 1 och motion

2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 3.

2. Företrädaransvar

Riksdagen avslår motion

2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 2.

Reservation 1 (S, V, C, MP)

3. Översyn av lagstiftningen

Riksdagen avslår motionerna

2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 1 och

2023/24:2775 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 2.

Reservation 2 (S, V, C, MP)

Stockholm den 7 december 2023

På skatteutskottets vägnar

Niklas Karlsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Niklas Karlsson (S), Per Söderlund (SD), Boriána Åberg (M), Hanna Westerén (S), Eric Westroth (SD), Patrik Björck (S), Fredrik Ahlstedt (M), Ida Ekeröth Clausson (S), David Lång (SD), Mathias Tegnér (S), Marie Nicholson (M), Ilona Szatmári Waldau (V), Cecilia Engström (KD), Helena Lindahl (C), Bo Broman (SD), Linus Lakso (MP) och Martin Melin (L).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2023/24:32 Tilläggsskatt för företag i stora koncerner. Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag återges i bilaga 2. Utskottets lagförslag finns i bilaga 3. Under beredningen har Svenskt Näringsliv, Fastighetsägarna samt Skandia, Folksam och Länsförsäkringar AB lämnat in skrivelser. I ärendet har det väckts tre motioner som återges i bilaga 1.

Bakgrund

Sedan våren 2013 har det pågått ett internationellt samarbete inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och G20, i det inkluderande ramverket för att motverka skattebaseroering och vinstförflyttning (Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting, IF). I oktober 2015 publicerades 13 rapporter (om 15 åtgärdsområden) och ett sammanfattande dokument som tillsammans utgör det s.k. BEPS-paketet (BEPS står för Base Erosion and Profit Shifting, urholkning av skattebasen och överföring av vinster). G20-länderna godkände därefter ramverket i februari 2016. Detta arbete har bl.a. syftat till att säkerställa att vinster beskattas där de uppkommer och där värde skapas.

En del av arbetet har varit inriktat på de utmaningar som digitaliseringen innebär för beskattningen. Arbetet är uppdelat i två delar, eller pelare, varav pelare 1 avser omfördelning av beskattningsrätt mellan stater och pelare 2 fokuserar på att införa en global minimibesättning som motverkar skatteundandraganden. Arbetet har motiverats med att det finns ett behov av att återskapa förtroendet för det internationella skattesystemet vars svagheter blottlagts i och med den ökande globala integrationen av ekonomier och marknader.

I oktober 2021 nådde nästan samtliga av IF:s 140 medlemsländer en övergripande politisk överenskommelse om åtgärder för att hantera digitaliseringens utmaningar för beskattningen. Överenskommelsen omfattar båda pelarna. IF antog i december 2021 s.k. modellregler för global minimibesättning (pelare 2). Dessa brukar benämnas GloBE-reglerna (Global anti-Base Erosion Model Rules), nedan kallade modellreglerna. Det politiska syftet med reglerna är att säkerställa att multinationella företag betalar en skälig andel skatt oavsett var de är verksamma. Detta ska ske genom att en betydande del av fördelarna med att flytta vinster till jurisdiktioner utan, eller med mycket låg, beskattning avlägsnas. Avsikten är att skapa lika villkor för företag över hela världen och göra det möjligt för stater att bättre skydda sina skattebaser.

Det framgår av modellreglerna att det kommer att göras en fullständig granskning (peer review) inom IF av den lagstiftning som införts i staterna och en process för detta ska utvecklas.

Modellreglerna kompletteras av förklaringar och exempel i Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), nedan kallad kommentaren, som godkänts av IF. Kommentaren syftar till att klargöra tolkning och tillämpning av reglerna.

Sedan modellreglerna antogs har arbetet inom IF fortsatt och är pågående. Det har utarbetats administrativa riktlinjer och olika förenklingsregler för modellreglerna. Förenklingsreglerna kallas för safe harbours. Det har även utarbetats och fastställts en standardiserad global tilläggsskatterapport som syftar till att göra det lättare att följa och administrera GloBE-reglerna.

Syftet med modellreglerna är att säkerställa att stora multinationella koncerners vinster beskattas med en effektiv skattesats på minst 15 procent beräknat på ett underlag som utgår från koncernredovisningen.

Reglerna utgör ett koordinerat system för beskattning av lågbeskattade vinster genom att tilläggsskatt tas ut i en annan stat på sådana vinster. Reglerna ska genomföras i form av ett gemensamt tillvägagångssätt. Det innebär att de stater som enats om reglerna inte är förbundna att införa dem i nationell rätt, men om de gör det ska reglerna införas och administreras i enlighet med modellreglerna och tillhörande kommentar.

För att genomföra modellreglerna inom EU presenterade Europeiska kommissionen den 22 december 2021 ett förslag till rådets direktiv om en global minimiskatt för multinationella företag inom EU (COM(2021)823). I december 2022 antogs rådets direktiv (EU) 2022/2523 (ST/8778/2022/INIT) av den 14 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (nedan kallat minimibeskattningsdirektivet).

Statssekreterare Carolina Lindholm med medarbetare från Finansdepartementet informerade utskottets ledamöter om förslaget den 26 oktober 2023.

Förkortad motionstid

Enligt minimibeskattningsdirektivet, som antogs i december 2022, ska medlemsstaterna införa bestämmelserna i direktivet senast den 31 december 2023. Processen för genomförandet av direktivet i svensk rätt har präglats av såväl den korta tid som stått till förfogande, som det faktum att arbetet med underliggande regelverk inom ramen för OECD har utvecklats vidare efter det att direktivet har antagits. Det är dock enligt regeringen angeläget att bestämmelserna kan träda i kraft enligt vad som föreskrivs i direktivet. Genom bestämmelserna kan vinstförflyttning till jurisdiktioner med låg eller ingen beskattning förhindras och en effektiv minimibeskattnings av enheter som ingår i stora nationella eller multinationella koncerner uppnås. Det är vidare av stor

vikt att de svenska reglerna om tilläggsskatt samt nödvändiga regler om förfarandet kan träda i kraft och tillämpas samtidigt som övriga medlemsstater har genomfört direktivet i sina nationella rättsordningar. En annan ordning skulle kunna innebära att svenska företag måste förhålla sig till utländsk rätt så snart en koncern har en koncernenhet i en stat som infört regelverket. Med hänsyn till att andra medlemsstater kommer att ha infört regelverket till den 1 januari 2024 är det därför enligt regeringen brådskande att även de svenska reglerna kan träda i kraft detta datum.

Att de svenska reglerna kan träda i kraft den 1 januari 2024 är också angeläget med beaktande av de ökade skatteintäkter som förslaget bedöms medföra och som har aviserats i budgetpropositionen för 2024. Ett framflyttat ikraftträdande av reglerna skulle påverka skatteintäkterna från förslaget för 2024 eftersom en majoritet av alla svenska företag har kalenderår som räkenskapsår. För dessa företag skulle ett ikraftträdande av reglerna senare under nästa år därför inte få genomslag förrän 2025 och framåt.

Mot bakgrund av vad som anförts anser regeringen att det finns synnerliga skäl för riksdagen att besluta om förkortad motionstid. Regeringen föreslår att motionstiden förkortas till 13 dagar.

Enligt 9 kap. 13 § riksdagsordningen får riksdagen, om en proposition måste behandlas skyndsamt, på förslag av regeringen besluta om kortare motionstid om det finns synnerliga skäl. Propositionen överlämnades till riksdagen den 26 oktober 2023. Vid bordläggningen av propositionen samma dag beslutade riksdagen, i enlighet med regeringens förslag, att förkorta motions tiden till 13 dagar. Motionstiden löpte ut den 8 november 2023. Propositionen hänvisades till skatteutskottet den 27 oktober 2023.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller förslag som ska säkerställa att multinationella och nationella koncerner betalar en skälig andel skatt oavsett var de är verksamma. Förslagen motiveras av rådets direktiv (EU) 2022/2523 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen. Direktivet bygger på de modellregler med tillhörande kommentar som OECD/G20:s inkluderande ramverk arbetat fram.

Förslaget innebär att en nationell tilläggsskatt införs för att uppnå en effektiv minimibeskattningsnivå av enheter som ingår i stora nationella eller multinationella koncerner. Enligt förslaget ska sådana koncerner som har en årlig intäkt motsvarande minst 750 miljoner euro vara föremål för en effektiv skatt om minst 15 procent på en särskilt definierad skattebas. Vissa enheter föreslås vara undantagna, vilket exempelvis gäller för myndighetsenheter, ideella organisationer och pensionsfonder. Tilläggsskatten föreslås regleras i en ny lag, lagen om tilläggsskatt.

En tillfällig förenklingsregel (safe harbour-regel) föreslås också som innebär att de multinationella koncernerna under en övergångsperiod kan använda

befintliga uppgifter och därmed inte behöver göra fullständiga beräkningar i enlighet med reglerna.

Propositionen innehåller även förslag på bestämmelser om det förfarande som krävs för att skatten ska kunna administreras. Förfarandet föreslås regleras i skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna innebär bl.a. en skyldighet att lämna en tilläggsskatterapport till Skatteverket för den som omfattas av den nya lagens tillämpningsområde. Förfarandet kompletteras även med en tilläggsskattedeklaration som ska lämnas in i de fall koncernenheten ska betala tilläggsskatt. Om det klart framgår att felaktiga uppgifter har lämnats i en tilläggsskatterapport eller att uppgifter som skulle ha lämnats har utlämnats föreslås att en ny särskild avgift i form av en rapportavgift ska kunna tas ut. En rapportavgift får dock tas ut endast om bristerna är allvarliga.

Slutligen föreslår regeringen att det ska vara möjligt att ansöka om förhandsbesked i frågor om tilläggsskatt.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2024.

Utskottets överväganden

Tilläggsskatt för företag i stora koncerner

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag om en tilläggsskatt för företag i stora koncerner med den ändringen att 2 kap. 20 § om allmänt erkänd redovisningsstandard får den lydelse som föreslås i bilaga 3.

Riksdagen bifaller därmed motionsförslagen om en ändrad lydelse av 2 kap. 20 § lagen om tilläggsskatt och bifaller delvis motionsförslaget om att frågan om vilka redovisningsstandarder som omfattas av propositionens definitioner omgäende behöver analyseras.

Riksdagen antar vidare de förslag till ändringar i lagar som behövs för att förslaget om tilläggsskatt ska kunna genomföras.

Propositionen

Tilläggsskatt på lågbeskattade inkomster

Regeringen föreslår att det ska införas bestämmelser i svensk rätt som motsvarar de materiella bestämmelserna i minimibeskattningsdirektivet för att säkerställa en effektiv minimibeskattnings av enheter som ingår i stora nationella eller multinationella koncerner. Bestämmelserna ska tas in i en särskild lag om tilläggsskatt. Tilläggsskatten ska betalas till staten.

Regeringen konstaterar att IF den 14 december 2021 antog modellregler om global minimibeskattnings (Global anti-Base Erosion Model Rules). Till modellreglerna har det därefter bifogats kommentarer med kompletterande administrativa riktlinjer. Den 14 december 2022 antog rådet minimibeskattningsdirektivet, som syftar till att genomföra modellreglerna inom EU. Den 7 februari 2023 överlämnade 2021 års utredning om vissa internationella företagsskattefrågor delbetänkandet En lag om tilläggsskatt för företag i stora koncerner (SOU 2023:6) till Finansdepartementet med förslag på hur reglerna i minimibeskattningsdirektivet skulle genomföras i Sverige. Vidare har promemorian Kompletteringar till delbetänkandet En lag om tilläggsskatt för företag i stora koncerner (SOU 2023:6) tagits fram. Sammanfattningsvis föreslår regeringen att de materiella bestämmelserna i minimibeskattningsdirektivet ska införas i svensk rätt.

Förhållandet till modellreglerna m.m.

Regeringen gör bedömningen att modellreglerna, kommentaren och de administrativa riktlinjerna bör utgöra en viktig källa för tolkning vid tillämpningen av bestämmelserna i lagen om tilläggsskatt, genom vilken

minimibeskattningsdirektivets bestämmelser genomförs, i den mån dessa källor är förenliga med direktivet och unionsrätten.

Regeringen anser att det är angeläget att alla medlemsstater tolkar och tillämpar de materiella reglerna om tilläggsskatt i direktivet på ett likartat sätt. I skälen till minimibeskattningsdirektivet finns det en uttrycklig hänvisning till OECD:s modellregler samt till förklaringarna och exemplen i kommentaren till modellreglerna som en källa till illustration eller tolkning av direktivet. Med hänsyn till detta är det regeringens bedömning att modellreglerna, kommentaren och de administrativa riktlinjerna utgör viktiga tolkningskällor när bestämmelserna i den föreslagna lagen om tilläggsskatt ska tolkas. Detta gäller i den mån dessa källor är förenliga med direktivet och EU-rätten.

Tillämpningsområdet

Regeringen föreslår att lagen om tilläggsskatt ska tillämpas när en svensk koncernenhet ingår i en koncern som har en årlig intäkt på minst 750 miljoner euro (beloppsgränsen) enligt moderföretagets koncernredovisning under minst två av de fyra räkenskapsår som föregår det aktuella räkenskapsåret. Lagen ska inte tillämpas på undantagna enheter. Intäkter för undantagna enheter ska dock ingå vid bedömningen av om beloppsgränsen uppnås.

Om ett eller flera av de fyra räkenskapsåren är längre eller kortare än tolv månader ska beloppsgränsen justeras proportionellt för vart och ett av dessa räkenskapsår.

Med räkenskapsår avses den redovisningsperiod för vilken moderföretaget i en koncern upprättar sin koncernredovisning. Om moderföretaget inte upprättar en koncernredovisning avses med räkenskapsår i stället kalenderår.

Koncernredovisning och redovisningsstandard

Regeringen föreslår att med koncernredovisning avses en enhets redovisning som upprättats enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard och i vilken tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden hos enheten och eventuella enheter som den har ett bestämmande inflytande över redovisas som en enda ekonomisk enhet. Med koncernredovisning avses även den redovisning som en enhet i en koncern upprättar enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard och räkenskaper som upprättats av ett moderföretag, men inte enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard, och som senare har justerats för att förhindra eventuell betydande snedvridning av konkurrensen. Med koncernredovisning avses dessutom, när moderföretaget inte upprättar räkenskaper enligt ovan, de räkenskaper som skulle ha upprättats om moderföretaget varit skyldigt att göra det enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard eller en annan redovisningsstandard under förutsättning att räkenskaperna har justerats för att förhindra eventuell betydande snedvridning av konkurrensen.

En betydande snedvridning av konkurrensen anses uppstå om tillämpningen av en särskild princip eller ett särskilt förfarande enligt en godkänd redovisningsstandard för koncernen som helhet leder till skillnader som

uppgår till mer än 75 miljoner euro under ett räkenskapsår vid en jämförelse med tillämpning av motsvarande princip eller förfarande enligt International Financial Reporting Standards (IFRS).

Med en allmänt erkänd redovisningsstandard avses IFRS som antagits av International Accounting Standards Board (IASB), IFRS som antagits av unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder samt de allmänt erkända redovisningsprinciperna i vissa angivna länder.

Med en godkänd redovisningsstandard avses allmänt erkända redovisningsprinciper som är tillåtna av ett godkänt redovisningsorgan i den stat där en enhet hör hemma. Ett godkänt redovisningsorgan är det organ i en stat som har rättslig behörighet att föreskriva, fastställa eller godta redovisningsstandarder.

Allmänt erkänd redovisningsstandard

En allmänt erkänd redovisningsstandard (acceptable financial accounting standard) definieras i artikel 3.25 i direktivet som internationella redovisningsstandarder (IFRS eller IFRS som unionen antagit i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002(8)) och de allmänt erkända redovisningsprinciperna i Australien, Brasilien, Kanada, EU-medlemsstaterna, EES-länderna, Hongkong (Kina), Japan, Mexiko, Nya Zeeland, Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Korea, Ryssland, Singapore, Schweiz, Förenade kungariket och Amerikas förenta stater. Definitionen är liknande i modellreglerna. IFRS som unionen antagit i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002(8) nämns dock inte i modellreglerna.

Regeringen konstaterar att företag och finansiella företag noterade i Sverige och under tillsyn av Finansinspektionen t.ex. ska upprätta sin koncernredovisning i enlighet med de redovisningsstandarder som EU godtagit genom IAS-förordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002, om tillämpning av internationella redovisningsstandarder). Redovisningen ska alltså upprättas i enlighet med rekommendationer från IASB. Rekommendationer från IASB kallas IFRS. Svenska företag som tillämpar IFRS i koncernredovisningen ska även tillämpa rekommendationer från Rådet för finansiell rapportering. I Sverige kan också ett moderbolag som inte är noterat frivilligt tillämpa IFRS i koncernredovisningen. En definition av en allmänt erkänd redovisningsstandard ska införas i lagen om tilläggs-skatt med samma innebörd som i direktivet.

Lagrådet anser att den tredje strecksatsen i 2 kap. 20 § lagen om tilläggs-skatt i lagrådsremissen (som motsvarar artikel 3.25 i direktivet) omfattar de allmänt erkända redovisningsprinciperna i [...] staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet". Med denna utformning av lagtexten ligger det enligt Lagrådet nära till hands att anta att också vissa svenska redovisningsstandarder, såsom K3-regelverket som Bokföringsnämnden tagit fram, omfattas av paragrafen.

Detta gäller även vid en direktivkonform tolkning. Samtidigt förmedlar lagrådsremissen intrycket av att svenska redovisningsstandarder inte utgör allmänt erkända redovisningsstandarder utan på sin höjd är sådana ”godkända redovisningsstandarder” som definieras i 2 kap. 21 § lagen om tilläggsskatt. Detta är enligt Lagrådet av stor betydelse och det är därför angeläget att direktivets innebörd analyseras ytterligare under det fortsatta lagstiftningsarbetet och att frågan om möjligt klargörs i texten.

Regeringen instämmer med Lagrådet om behovet av ett förtydligande i detta avseende.

Regeringen anför vidare att personer som hanterar skattefrågor vid Folksam, Länsförsäkringar och Skandia i en gemensam skrivelse har påpekat att det är angeläget att det klargörs att även årsredovisningslagarna med kompletterande normgivning från Bokföringsnämnden och, när det gäller finansiella företag, från Finansinspektionen utgör allmänt erkända redovisningsstandarder i Sverige. Huvudregeln är att försäkringsföretag bör tillämpa en allmänt erkänd redovisningsstandard (IFRS) och att till den del de inte gör det får försäkringsföretagens redovisning anses uppfylla kraven på att följa en godkänd redovisningsstandard.

Regeringen konstaterar att formuleringen i modellreglerna är något annorlunda än formuleringarna i direktivet. Det är enligt regeringen rimligt att anta att modellreglernas referens till allmänt accepterade redovisningsprinciper i EU och EES syftar på IFRS som antagits av unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och inte de enskilda medlemsstaternas olika redovisningsprinciper. I annat fall skulle nationella redovisningsnormer som inte når upp till motsvarande kvalitativa nivå kunna falla in i kategorin ”allmänt erkända redovisningsstandarder”. Eftersom Bokföringsnämndens s.k. K3- regelverk (BFNAR 2012:1 Årsredovisning och koncernredovisning, K3) i stor utsträckning är baserat på den särskilda IFRS-standarden för små och medelstora företag når den enligt regeringen inte upp till samma kvalitativa nivå som en fullständig IFRS. Det innebär att detta regelverk därför inte faller in under begreppet allmänt erkänd redovisningsstandard enligt 2 kap. 20 § lagen om tilläggsskatt utan under godkända redovisningsstandarder som definieras i 2 kap. 21 § lagen om tilläggsskatt. Detsamma bör gälla motsvarande nationella redovisningsnormer inom EU och EES. Lagtexten bör enligt regeringen utformas så att detta även återspeglas i lagtexten. Regeringen föreslår därför att den hänvisning till medlemsstaterna i EU och EES som finns med i lagrådsremissens lagförslag inte förs in i den tredje strecksatsen i 2 kap. 20 § lagen om tilläggsskatt.

Regeringen har efterfrågat kommissionens syn på frågan om vilka redovisningsstandarder som kan utgöra allmänt erkända redovisningsstandarder. I en skrivelse från kommissionen till Finansdepartementet den 30 oktober 2023, dvs. efter att regeringen överlämnat propositionen till riksdagen, anger kommissionen: “We confirm that a generally accepted accounting principle of MS for the meaning of the Pillar Two Directive qualifies as an acceptable

financial accounting standard even when the relevant local standard may not be fully in line with IFRS”. Det framgår även av skrivelsen att skrivningen är avstämd med OECD (dnr Fi/2023/02881).

Undantagna enheter

Regeringen föreslår att följande enheter ska utgöra undantagna enheter: myndighetsenheter, internationella organisationer, ideella organisationer, investeringsfonder som är moderföretag, fastighetsinvesteringsföretag som är moderföretag, pensionsfonder samt investeringsenheter för pensioner.

I artikel 2.3 i direktivet anges vilka enheter regelverket inte ska tillämpas på och som är s.k. undantagna enheter. Direktivets bestämmelse motsvaras av artikel 1.1.3 och 1.1.5 i OECD:s modellregler. Att vara en undantagen enhet innebär att enheten inte är ett skattesubjekt enligt lagen om tilläggsskatt och undantagna enheter har inte heller några administrativa skyldigheter enligt den aktuella lagstiftningen.

Skattskyldighet för svensk nationell tilläggsskatt

Regeringen föreslår att regler motsvarande minimibeskattningsdirektivets regler ska införas i fråga om nationell tilläggsskatt (artikel 1.2 och 11).

Tillämpningsområdet för nationell tilläggsskatt ska enligt förslaget överensstämma med tillämpningsområdet för tilläggsskatt enligt huvud- och kompletteringsregeln för tilläggsskatt. Om en svensk koncernenhet är lågbeskattad ska enheten vara skattskyldig för hela det tilläggsskattebelopp som beräknats och fördelats på enheten.

För nationell tilläggsskatt ska bedömningen av om koncernens enheter i Sverige är lågbeskattade göras samlat för koncernens samtliga koncernenheter som hör hemma i Sverige enligt de regler som gäller för huvud- och kompletteringsregeln för tilläggsskatt. Ett tilläggsskattebelopp ska beräknas för varje lågbeskattad svensk koncernenhet enligt samma regler som gäller för huvud- och kompletteringsregeln för tilläggsskatt.

Skattskyldighet för tilläggsskatt enligt huvudregeln och kompletteringsregeln

Skattskyldighet enligt huvudregeln för tilläggsskatt

Regeringen föreslår vidare att regler motsvarande minimibeskattningsdirektivets huvudregel ska införas (artikel 5–8).

Om tillämpningen av bestämmelsen om nationell tilläggsskatt inte leder till att samtliga tilläggsskattebelopp i koncernen tas ut i sin helhet ska i vissa fall svenska koncernenheter vara skattskyldiga för tilläggsskatt enligt huvudregeln. Ett moderföretag som har ett direkt eller indirekt ägarintresse i en lågbeskattad koncernenhet ska vara skattskyldigt för sin andel av koncernenhetens tilläggsskattebelopp. Moderföretagets andel ska beräknas genom att

koncernenhetens justerade resultat minskas med det resultat som tillhör andra ägarintressen och divideras med det totala justerade resultatet.

Mellanliggande moderenheter ska vara skattskyldiga på samma sätt som moderföretag om inte antingen enhetens moderföretag eller en annan mellanliggande moderenhet som har ett bestämmande inflytande över enheten omfattas av en huvudregel eller enhetens moderföretag är undantaget från att tillämpa huvudregeln och kompletteringsregeln enligt artikel 50 i direktivet.

Delägda moderenheter ska vara skattskyldiga på samma sätt som moderföretag om de inte direkt eller indirekt helt ägs av en annan delägd moderenhet som omfattas av en huvudregel.

Med den andel av det justerade resultatet som tillhör andra ägarintressen i den lågbeskattade koncernenheten avses det belopp som skulle ha ansetts höra till andra ägarintressen enligt principerna i den allmänt erkända redovisningsstandarden som används i moderföretagets koncernredovisning. För denna beräkning ska den lågbeskattade koncernenhetens justerade resultat anses utgöra dess nettoresultat och då ska

1. moderenheten anses ha upprättat koncernredovisning i enlighet med ovan nämnda redovisningsstandard
2. moderenheten anses ha ett bestämmande inflytande i koncernenheten som kräver konsolidering post-för-post i koncernredovisningen i 1
3. hela det justerade resultatet anses vara hänförligt till transaktioner med enheter som inte är koncernenheter
4. alla ägarintressen som inte direkt eller indirekt ägs av moderenheten anses tillhöra ägare som inte är koncernenheter.

Från den andel av ett tilläggsskattebelopp som en moderenhet är skattskyldig för enligt ovan ska så stor del av beloppet avräknas som motsvarar tilläggsskattebelopp som ska betalas av en annan moderenhet, som den förstnämnda moderenheten direkt eller indirekt äger andel i. Högst ett belopp som motsvarar den förstnämnda moderenhetens andel av tilläggsskattebeloppet får avräknas.

Allmänt om kompletteringsregeln

Regeringen föreslår att det införs regler motsvarande minimibeskattningsdirektivets kompletteringsregel för beräkning och fördelning av kompletterande tilläggsskatt (artikel 12–14 och 50.2). Om tillämpningen av regeln om nationell tilläggsskatt och en huvudregel för tilläggsskatt i en stat inte leder till att samtliga tilläggsskattebelopp i koncernen tas ut i sin helhet ska i vissa fall svenska koncernenheter vara skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt.

Kompletteringsregeln ska inte tillämpas på investeringsenheter.

Svenska koncernenheter ska vara skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt om moderföretaget inte omfattas av en huvudregel eller endast omfattas av en huvudregel i förhållande till lågbeskattade koncernenheter i andra stater

än den där moderföretaget hör hemma, och kompletterande tilläggsskatt ska fördelas till svenska koncernenheter.

Koncernens kompletterande tilläggsskatt ska vara summan av samtliga koncernenheters tilläggsskattebelopp efter att följande justeringar gjorts för koncernenheterna:

1. Om moderföretagets alla ägarintressen i en lågbeskattad koncernenhet ägs genom moderenheter som samtliga omfattas av en huvudregel ska tilläggsskattebeloppet för den lågbeskattade koncernenheten anses vara noll.
2. Om någon moderenhet med ägarintressen i en lågbeskattad koncernenhet i annat fall omfattas av en huvudregel i förhållande till den lågbeskattade koncernenheten ska tilläggsskattebeloppet minska med så stor del av tilläggsskattebeloppet som ska betalas enligt huvudregeln.

Svenska koncernenheter som ingår i en koncern vid utgången av det beskattningsår som tilläggsskatten avser ska vara skattskyldiga för den del av koncernens kompletterande tilläggsskatt som motsvarar de svenska koncernenheternas andel av anställda och materiella tillgångar.

De svenska koncernenheternas andel beräknas genom att antalet anställda respektive det totala värdet på de materiella tillgångarna för dessa enheter divideras med motsvarande tal för samtliga koncernenheter i de stater som tillämpar en kompletteringsregel. Kvoten av antalet anställda respektive kvoten av materiella tillgångar ska därefter läggas samman och delas med två. Med anställda avses heltidsanställda och oberoende uppdragstagare som deltar i den ordinarie verksamheten. Med värdet av materiella tillgångar avses det bokförda nettovärdet. Till fasta driftställen ska de materiella tillgångar hänföras som ingår i driftställets räkenskaper. Anställda ska hänföras till ett fast driftställe om lönekostnaderna redovisas i dess räkenskaper enligt samma bestämmelser. Tillgångar och anställda som ska hänföras till ett fast driftställe ska inte samtidigt hänföras till huvudenheten. Tillgångar och anställda som är hänförliga till en investeringsenhet ska inte beaktas. Anställda och bokfört nettovärde av materiella tillgångar i en delägarbeskattad enhet ska i första hand hänföras till ett fast driftställe och i andra hand till de koncernenheter som hör hemma i den stat där den delägarbeskattade enheten bildades. Om det inte finns några koncernenheter i den stat där den delägarbeskattade enheten bildades, ska antalet anställda och bokfört nettovärde av materiella tillgångar inte beaktas. Om tilläggsskatt som tidigare har fördelats till koncernenheter i en stat enligt kompletteringsregeln inte har tagits ut i sin helhet, ska antalet anställda och bokfört nettovärde av materiella tillgångar hänförliga till koncernenheter i den staten inte beaktas.

Med bokfört nettovärde av materiella tillgångar avses genomsnittet av de materiella tillgångarnas värde i årsredovisningen vid räkenskapsårets ingång och utgång efter att hänsyn tagits till ackumulerade avskrivningar, värdeminskningar och nedskrivningar.

Undantag under fem år för en inledande fas

Regeringen föreslår att det ska införas bestämmelser i enlighet med direktivet om undantag i vissa fall från tillämpning av regeln om nationell tilläggsskatt och av huvud- och kompletteringsregeln för tilläggsskatt under en koncerns inledande fas av internationell verksamhet. Motsvarande undantag ska även gälla när en nationell koncern först omfattas av lagen. Den rapporterade enheten ska, om undantaget tillämpas, i tilläggsskatterapporten lämna uppgifter om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet börjar.

En tillfällig förenklingsregel

Regeringen föreslår att det ska införas en tillfällig förenklingsregel för de multinationella företagskoncernerna (artikel 32).

Den tillfälliga regeln ska baseras i huvudsak på data från land-för-land-rapporten. Den tillfälliga förenklingsregeln ska tillämpas i tre år. Den gäller för räkenskapsår som börjar efter den 31 december 2023 men före den 31 december 2026. Räkenskapsår som slutar efter den 30 juni 2028 omfattas inte.

Regeringen gör bedömningen att nationella koncerner inte kommer att omfattas av den föreslagna tillfälliga förenklingsregeln eftersom de inte behöver upprätta land-för-land-rapporter. Genomförandet av permanenta förenklingsregler bör avvaktas tills det internationella arbetet med sådana regler är avslutat.

Den tillfälliga safe harbour-regeln innebär att koncernenheterna i staten inte behöver göra en fullständig beräkning av ett eventuellt tilläggsskattebelopp om de kan visa att koncernenheterna, baserat på data som huvudsakligen finns i land-för-land-rapporten, uppfyller kriterierna för ett eller flera framtagna tester (avsnitt 14.3–14.5 nedan). Detta gäller även den nationella tilläggsskatten. Regeln tillämpas i den stat där koncernenheterna hör hemma (tested jurisdiction). Regeln består av tre alternativa tester, vilka samtliga i huvudsak utgår från land-för-land-rapporten. Enligt det första testet ska koncernenheterna i staten visa att de har en intäkt och vinst under ett särskilt fastslaget tröskelvärde i den prövade staten (de minimis-testet). Det andra testet bygger på att koncernenheterna i staten har en effektiv skattesats som är lika med eller större än särskilt fastslagna procentsatser under den tid då den tillfälliga förenklingsregeln gäller (ETR-testet). Det tredje testet bygger på att koncernenheterna i staten kan visa att de inte har en vinst enligt koncernens land-för-land-rapport som överstiger ett substansbelopp (routine profits-test). Den tillfälliga förenklingsregeln bygger i huvudsak på land-för-land-rapporten men följer i övrigt reglerna om tilläggsskatt.

Den tillfälliga förenklingsregeln syftar till att tillhandahålla ett förenklat förfarande för bedömning av om tilläggsskatt ska betalas. För att uppnå syftet baseras beräkningarna på information som redan är tillgänglig för de koncerner som kommer att omfattas av reglerna. Det är i huvudsak data i

koncernens land-för-land-rapport som avgör om koncernenheterna i en stat uppfyller de tre testerna för att omfattas av den tillfälliga förenklingsregeln.

De minimis-testet

Regeringen föreslår att ett de minimis-test ska införas som innebär att tilläggs-skattebeloppet i en stat ska anses vara noll om koncernenheter i en stat har totala intäkter på mindre än 10 miljoner euro och total vinst före inkomstskatt på mindre än 1 miljon euro enligt koncernens kvalificerade land-för-land-rapport för räkenskapsåret. Om en koncernenhet inte redovisas i den kvalificerade land-för-land-rapporten därför att den innehas för försäljning ska dess intäkter enligt förslaget ändå beaktas.

ETR-testet

Regeringen föreslår att det införs ett ETR-test som bygger på att koncernenheterna i en stat har en effektiv skattesats i en stat som är lika med eller större än särskilt fastslagna procentsatser under den tid då den tillfälliga förenklingsregeln tillämpas. Procentsatserna ska vara 15 procent för räkenskapsår som börjar under 2024, 16 procent för räkenskapsår som börjar under 2025 och 17 procent för räkenskapsår som börjar under 2026. Uppgifter om koncernenheternas vinst hämtas från land-för-land-rapporten och uppgifter om skattekostnad hämtas från koncernens kvalificerade finansiella rapport.

Routine profits-test

Regeringen föreslår att tilläggs-skattebeloppet för koncernenheterna i en stat ska anses vara noll om koncernenheternas vinst i staten inte överstiger ett substansbelopp enligt koncernens land-för-land-rapport (routine profits-test). Vid tillämpning av routine profits-testet ska de förhöjda procentsatser för personalkostnader och materiella anläggningstillgångar som gäller för beräkning av substansbeloppet gälla.

Tilläggs-skatte-rapport

Regeringen föreslår att en koncernenhet ska lämna en tilläggs-skatte-rapport till Skatteverket. Om det i en koncern finns flera koncernenheter som är skyldiga att lämna en tilläggs-skatte-rapport till Skatteverket, får de genom en anmälan utse en koncernenhet att lämna rapporten för deras räkning. En koncernenhet behöver inte lämna en tilläggs-skatte-rapport, om

1. moderföretaget, eller en koncernenhet som moderföretaget har utsett, lämnar en tilläggs-skatte-rapport som innehåller föreskrivna uppgifter till skattemyndigheten i den stat där den hör hemma
2. Sverige har ett avtal om automatiskt utbyte av tilläggs-skatte-rapporter med den stat där enheten som lämnar rapporten hör hemma.

Det som sägs i första stycket om moderföretag gäller varje moderföretag i en koncern med flera moderföretag. Koncernenheten, eller den enhet som har

utsetts, ska genom en anmälan underrätta Skatteverket om vilken enhet som lämnar tilläggsskatterapporten samt i vilken stat den enheten hör hemma.

Tilläggsskattedeklaration

Regeringen föreslår att en tilläggsskattedeklaration ska lämnas till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatt enligt lagen om tilläggsskatt.

Tilläggsskatterapporten är ett standardiserat formulär som fastställs av det inkluderande ramverket och kommer att vara likartad oavsett vilken stat som tillämpar reglerna. Rapporten kommer att innehålla de uppgifter som krävs för att bedöma om det uppkommer ett tilläggsskattebelopp för koncernen.

Regeringen föreslår vidare att en koncernenhet ska lämna en tilläggsskattedeklaration om koncernenheten är skattskyldig för ett tilläggsskattebelopp eller kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter.

Samtliga koncernenheter har enligt förslaget som utgångspunkt en skyldighet att lämna in en tilläggsskatterapport för varje beskattningsår. Under vissa omständigheter kan rapporteringsskyldigheten fullgöras av en annan koncernenhet. Uppgifterna i tilläggsskatterapporten kan visa att koncernen har en effektiv skattesats som överstiger minimiskattesatsen om 15 procent i samtliga jurisdiktioner där koncernen bedriver verksamhet. I dessa fall är uppgifterna i tilläggsskatterapporten tillräckliga för att bedöma att en koncernenhet inte är skyldig att betala skatt enligt lagen om tilläggsskatt. Om koncernens effektiva skattesats inte når upp till minimiskattesatsen i en eller flera jurisdiktioner ska koncernen som utgångspunkt betala tilläggsskatt. Beroende på koncernens struktur och vilken regel för tilläggsskatt som tillämpas, kan en svensk koncernenhet bli skattskyldig för en del av tilläggsskattebeloppet. Tilläggsskatterapporten är då inte ett tillräckligt underlag för att fastställa underlaget för att ta ut skatt för en enskild koncernenhet. Ett kompletterande förfarande på nationell nivå är således enligt regeringen nödvändigt för att Skatteverket ska kunna fatta beslut om tilläggsskatt för svenska koncernenheter i de fall det finns skatt att betala.

Sanktioner

Förseningsavgift

Regeringen föreslår att en förseningsavgift om 25 000 kronor ska införas som sanktion om en tilläggsskatterapport eller en tilläggsskattedeklaration inte lämnas in i tid.

Den uppgiftsskyldige ska inte anses ha lämnat en tilläggsskattedeklaration, om uppgifterna i deklarationen är så bristfälliga att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattningen.

Om den som är skyldig att lämna en tilläggsskatterapport eller tilläggsskattedeklaration inte har gjort det inom tre månader från den tidpunkt då skyldigheten enligt lagen skulle ha fullgjorts, ska enligt förslaget en andra

förseningsavgift tas ut. Om skyldigheten inte har fullgjorts efter ytterligare två månader, ska en tredje förseningsavgift tas ut.

Om grunden för att ta ut förseningsavgift är att den som har lämnat tilläggs-skattedeclarationen inte har undertecknat uppgifterna, ska Skatteverket först förelägga den uppgiftsskyldige att göra det. En förseningsavgift ska tas ut bara om föreläggandet inte följs. Avgiften ska även i detta fall uppgå till 25 000 kronor.

Om en koncernenhet har anmält att en annan enhet lämnar tilläggs-skatterapporten, ska en förseningsavgift tas ut först om Skatteverket inte har tagit emot en tilläggs-skatterapport inom två år från beskattningsårets utgång. En andra förseningsavgift ska då tas ut först om Skatteverket inte har tagit emot en tilläggs-skatterapport inom 27 månader från beskattningsårets utgång. Om Skatteverket inte har tagit emot någon tilläggs-skatterapport inom 29 månader från beskattningsårets utgång ska en tredje förseningsavgift tas ut.

Rapportavgift

Regeringen föreslår att en ny särskild avgift i form av en rapportavgift ska införas i skatteförfarandelagen.

Rapportavgiften ska tas ut av den som lämnar en tilläggs-skatterapport om det klart framgår att felaktiga uppgifter har lämnats i rapporten eller att uppgifter som skulle ha lämnats har utelämnats. En avgift får dock tas ut endast om bristerna är allvarliga. Vid bedömningen av om brister är allvarliga ska det särskilt beaktas om de har orsakat att skatt inte påförts trots att det fanns grund för det, påtagligt ökat risken för att skatt skulle undandras, eller förhindrat eller allvarligt försvårat skattekontrollen.

Möjligheten och förutsättningarna att ta ut en rapportavgift gäller även vid komplettering eller rättelse av en tilläggs-skatterapport. Rapportavgiften ska inte tas ut om den som lämnar en tilläggs-skatterapport har rättat bristerna på eget initiativ. En rapportavgift ska uppgå till lägst 250 000 kronor och högst 5 miljoner kronor.

Rapportavgiften får dock överstiga 5 miljoner kronor om den felaktighet eller passivitet som ligger till grund för rapportavgiften hade kunnat utgöra grund för skattetillägg eller motsvarande sanktion i en annan stat eller jurisdiktion. Rapportavgiften ska då bestämmas med beaktande av dels det belopp som hade tagits ut som skattetillägg om enheten hade hört hemma i Sverige, dels ett tilläggsbelopp som motiveras av övriga brister. Ett tilläggsbelopp som motiveras av övriga brister ska bestämmas till lägst 250 000 kronor och högst 5 miljoner kronor.

När avgiftens storlek beslutas ska särskild hänsyn tas till arten och omfattningen av bristerna, risken för skatteundandragande och om den som lämnat rapporten eller en annan koncernenhet som bidragit med uppgifter uppsåtligen lämnat felaktiga uppgifter eller låtit bli att lämna uppgifter som skulle ha lämnats, eller om koncernenheten varit grovt vårdslös vid uppgiftslämnandet.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringen föreslår att lagen om tilläggsskatt och lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2024.

Den nya lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar närmast efter den 31 december 2023 eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår som börjar närmast efter den 31 december 2023.

Bestämmelserna om kompletteringsregeln ska dock tillämpas för det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2024 eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar närmast efter den 31 december 2024. Om koncernenhetens moderföretag är ett moderföretag som är undantaget från tillämpningen av huvudregeln och kompletteringsregeln enligt artikel 50 i minimibeskattningsdirektivet tillämpas kompletteringsregeln för det beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2023.

Vid tillämpning av substansbeloppet (som minskar det sammanlagda justerade resultatet för enheterna vid beräkningen av enheternas överskjutande vinst) ska procentsatsen vad avser personalkostnader och materiella anläggningstillgångar vara högre än 5 procent under de första nio åren som följer på ikraftträdandet. Det innebär att för kalenderår 2024 är procentsatsen 9,80 procent vad avser personalkostnader och 7,80 procent vad avser materiella anläggningstillgångar. Procentsatsen minskar därefter årligen.

Motionerna

I kommittémotion 2023/24:2772 av Per Söderlund m.fl. (SD) föreslås att riksdagen ska anta en ändrad lydelse av 2 kap. 20 § lagen om tilläggsskatt. Motionärerna anför att det är av betydelse för svenska företag i vilken kategori svenska redovisningsstandarder hamnar, vilket kan påverkas av propositionens formuleringar. Lagrådet påpekade i sitt yttrande att med den utformning som föreslås i lagrådsremissen i fråga om 2 kap. 20 § lagen om tilläggsskatt kan vissa svenska redovisningsstandarder omfattas av paragrafen och anses vara allmänt erkända redovisningsstandarder. Av propositionen följer dock att svenska redovisningsstandarder inte utgör allmänt erkända redovisningsstandarder. Den lagtext som föreslogs i den tredje strecksatsen i lagrådsremissens lagförslag är mer i linje med ett klargörande från kommissionen. För att återspegla detta bör lagtexten i den delen utformas på det sätt som föreslogs i lagrådsremissen med vissa mindre anpassningar. Detta innebär att redovisning enligt svenska redovisningsstandarder skulle kunna uppfylla kraven på att vara en allmänt erkänd redovisningsstandard även om de inte är helt i linje med IFRS.

I kommittémotion 2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 3 föreslås att riksdagen ska tillkännage för regeringen att frågan om vilka redovisningsstandarder som omfattas av propositionens definitioner omgående behöver analyseras och att regeringen omgående bör återkomma till riksdagen i frågan. Motionärerna anför att när det gäller vilka redovisningsstandarder

som anses vara allmänt erkända föreslår regeringen förändringar i propositionen. God redovisningssed i Sverige omfattas enligt motionärerna inte längre av propositionens definition. Det innebär att det finns diskrepanser i förhållande till både de tidigare remitterade produkterna och definitionerna på EU-nivå och i andra jämförbara sammanhang, vilket är mycket olyckligt. Motionärerna anför vidare att konsekvensutredningen inte är tillräckligt genomarbetad och att regeringen därför omgående behöver återkomma till riksdagen med en lösning på frågan.

I kommittémotion 2023/24:2775 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 1 föreslås att riksdagen antar en ändrad lydelse av 2 kap. 20 § lagen om tilläggs-skatt, vilken motsvarar den lydelse som föreslogs i lagrådsremissen. Motionärerna anför att 2 kap. 20 § lagen om tilläggs-skatt innehåller en definition av begreppet allmänt erkänd redovisningsstandard i enlighet med direktivet. I uppräknningen i paragrafens tredje strecksats såväl i betänkandet som i lagrådsremissen nämndes, bl.a., ”de allmänt erkända redovisningsprinciperna i [...] staterna inom EU/EES”. Detta motsvarar vad som anges i artikel 3.25 i direktivet. Lagrådet påtalade dock ottydigheter av stor praktisk betydelse kring hur frågan om allmänt erkända redovisningsprinciper inom EU/EES skulle tillämpas i svensk kontext, och framhöll att direktivets innebörd i den delen behövde analyseras och om möjligt klargöras i lagtexten. Detta resulterade i att lydelse om ”staterna inom EU/EES” lyftes bort ur förslaget till lagtext i propositionen. Konsekvenserna av detta utreddes inte, och det framgår nu att detta bl.a. innebär att onoterade bolag, utöver den redovisningsstandard som man redan tillämpar, skulle tvingas börja använda det internationella redovisningsregelverket IFRS (som avser noterade bolag). Motionärerna anför vidare att en sådan nyordning skulle ta år att genomföra, och dessutom förutsätter omfattande investeringar i it-system, kompetensutveckling m.m. Enligt motionärerna säger det sig självt att detta skulle innebära enorma kostnader, som i praktiken kommer att landa på försäkrings-tagarna. Det är dessutom sannolikt att den sena ändringen, med dess omfattande konsekvenser för bolag och enskilda, inte uppfyller grundlagens beredningskrav för lagstiftning.

Utskottets ställningstagande

För att genomföra rådets direktiv (EU) 2022/2523 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i Europeiska unionen har regeringen bl.a. föreslagit att en ny tilläggs-skatt för företag i stora koncerner ska införas. Förslaget ska säkerställa att multinationella och nationella koncerner betalar en skälig andel skatt oavsett var de är verksamma och innebär i korthet att koncerner med en årlig intäkt motsvarande minst 750 miljoner euro ska vara föremål för en effektiv skatt om minst 15 procent på en särskilt definierad skattebas.

När det gäller frågan om vad som utgör en allmänt erkänd redovisningsstandard konstaterar utskottet inledningsvis att en koncernredovisning som

upprättats enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard är en koncernredovisning enligt lagen om tilläggsskatt. En koncernredovisning som upprättas enligt en godkänd redovisningsstandard måste däremot justeras om det uppstår en skillnad som överstiger 75 miljoner euro vid en jämförelse med IFRS för att en sådan redovisning ska anses vara en koncernredovisning enligt lagen om tilläggsskatt. Det finns därmed enligt utskottet en skillnad när det gäller de olika redovisningsstandarderna och det är därför av betydelse för svenska företag till vilken kategori svenska redovisningsstandarder hör.

Regeringen delade Lagrådets bedömning att det finns ett behov av att förtydliga hur svenska redovisningsstandarder förhåller sig till allmänt erkända redovisningsprinciper. Regeringen gjorde i propositionen bedömningen att det är rimligt att anta att modellreglernas referens till allmänt accepterade redovisningsprinciper i EU och EES syftar på IFRS som unionen antagit i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och inte de enskilda medlemsstaternas olika redovisningsprinciper. I linje med den bedömningen ströks hänvisningen i tredje strecksatsen 2 kap. 20 § lagen om tilläggsskatt till ”medlemsstaterna i Europeiska unionen” och ”staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet” som fanns i lagrådsremissens förslag.

Mot bakgrund av att kommissionen i en skrivelse till Finansdepartementet efter propositionens överlämnande till riksdagen har klargjort att redovisning enligt svenska redovisningsstandarder skulle kunna uppfylla kraven på att vara en allmänt erkänd redovisningsstandard även om de inte är helt i linje med IFRS föreslår utskottet att lagförslaget om allmänt erkänd redovisningsstandard ändras och i huvudsak utformas på det sätt som föreslogs i lagrådsremissen.

Utskottet tillstyrker därmed regeringens förslag med den ändringen att 2 kap. 20 § om allmänt erkänd redovisningsstandard i lagen om tilläggsskatt får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3. Utskottet tillstyrker motionsförslagen om en ändrad lydelse av 2 kap. 20 § lagen om tilläggsskatt och tillstyrker delvis motionsförslaget om att frågan om vilka redovisningsstandarder som omfattas av propositionens definitioner omgående behöver analyseras.

Företrädaransvar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om en analys av företrädaransvaret.

Jämför reservation 1 (S, V, C, MP).

Propositionen

Regeringen föreslår att företrädaransvar inte får beslutas för belopp som avser skatt enligt lagen om tilläggsskatt.

Bestämmelserna om företrädaransvar finns i 59 kap. 12–21 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL. Av 59 kap. 13 § SFL framgår att om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har betalat skatt eller avgift, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten eller avgiften. Bestämmelsen om företrädaransvar i 59 kap. 13 § SFL är inte begränsad till att gälla endast vissa skatter eller avgifter som tas ut enligt skatteförfarandelagen. Bestämmelsen om företrädaransvar gäller för alla skatter och avgifter som omfattas av skatteförfarandelagens tillämpningsområde. Regeringen föreslår att skatteförfarandelagen ska gälla vid uttag av tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt enligt lagen om tilläggsskatt. Det ska även finnas möjlighet att ta ut skattetillägg på sådan skatt. Vidare föreslås att en rapportavgift ska kunna tas ut av den som lämnar en tilläggsskatterapport om det klart framgår att felaktiga uppgifter har lämnats i rapporten eller att uppgifter som skulle ha lämnats har utelämnats. En avgift får dock tas ut endast om bristerna är allvarliga. Det innebär att bestämmelserna om företrädaransvar även gäller betalnings-skyldighet i fråga om tilläggsskatt, nationell tilläggsskatt, skattetillägg och rapportavgift, om det inte införs en undantagsbestämmelse i skatteförfarandelagen.

Utredningen gjorde bedömningen att skälen emot att införa regler om företrädaransvar för tilläggsskatt väger så tungt att det på detta område borde göras ett undantag – detta eftersom tilläggsskatt på flera sätt skiljer sig från övriga skatter, bl.a. då reglerna om tilläggsskatt endast gäller för företag som ingår i mycket stora koncerner. Enligt utredningens mening torde det i dag vara ovanligt att det påförs företrädaransvar för att sådana företag inte betalat skatt i tid. Möjligheterna att i praktiken säkerställa att sådana företags skattekulder betalas borde också vara betydligt bättre eftersom det handlar om företag i mycket stora och ofta kapitalstarka koncerner. Syftet med reglerna om företrädaransvar är också i första hand att säkerställa att fåmansföretag prioriterar skattebetalningar. I någon mening är tilläggsbeskattningen ett slags regler om ansvar för andras skatter och inte en naturlig del av svensk skattebas, utan i första hand ett verktyg för att upprätthålla internationell skattedisciplin. Några regler om företrädaransvar föreslogs därför inte.

I promemorian Kompletteringar till delbetänkandet En lag om tilläggsskatt för företag i stora koncerner (SOU 2023:6) föreslogs att förfarandet ska regleras i skatteförfarandelagen. De bestämmelser som föreslogs av utredningen skulle således med promemorians förslag införas i skatteförfarandelagen. Det innebar att det i promemorian fanns ett lagförslag till en ny bestämmelse med innebörden att företrädaransvar inte får beslutas för belopp som avser tilläggsskatt.

Regeringen gjorde i lagrådsremissen bedömningen att bestämmelserna om företrädaransvar i skatteförfarandelagen är tillämpliga när det gäller tilläggsskatt. Som skäl anfördes bl.a. att det finns regler om företrädaransvar för i princip alla skatter vilket starkt talar för att företrädare ska kunna åläggas ansvar på motsvarande sätt även för skatt enligt lagen om tilläggsskatt.

Lagrådet anser att en lagstiftning som inbegriper företrädaransvar för enskilda inte bör genomföras förrän frågan om företrädaransvar för tilläggsskatt har remissbehandlats. I sitt yttrande framhåller Lagrådet att utredningen i detta fall uttryckligen hade förordat att bestämmelserna om företrädaransvar inte borde omfatta tilläggsskatt. Någon annan bedömning gjordes inte i Finansdepartementets promemoria. Frågan om företrädaransvar adresserades inte i remisskrivelsen. Mot den bakgrunden hade remissinstanserna enligt Lagrådet knappast anledning att räkna med att remissförfarandet skulle kunna leda fram till ett förslag som gick på tvärs mot utredningens bedömning. Särskilt som det här är fråga om en reglering som i enskilda fall kan få mycket påtagliga konsekvenser för den enskilde framstår det därför, enligt Lagrådets mening, som i hög grad tveksamt om regeringsformens beredningskrav i denna del är uppfyllt.

Regeringen delar Lagrådets bedömning att lagstiftning som inbegriper företrädaransvar för enskilda inte bör genomföras förrän frågan om företrädaransvar för skatt enligt lagen om tilläggsskatt har remissbehandlats. En bestämmelse om att företrädaransvar inte får beslutas för belopp som avser skatt enligt lagen om tilläggsskatt bör därför införas i skatteförfarandelagen.

Motionen

I kommittémotion 2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 2 föreslås att riksdagen ska tillkännage för regeringen att frågan om företrädaransvar bör analyseras och förslag i den riktningen lämnas till riksdagen. Motionärerna anför att utredningen föreslog att ett företrädaransvar inte skulle införas. I lagrådsremissen föreslog dock regeringen att ett företrädaransvar skulle ingå i lagstiftningen. Detta återfinns däremot inte i propositionen. Det är enligt motionärerna olyckligt. Att inte införa bestämmelser om företrädaransvar skulle innebära att särbehandlingen mellan små och medelstora företag, och stora koncerner, ökar till de mindre företagens nackdel. Samma krav bör enligt motionärerna gälla för den som äger eller driver stora koncerner som den som driver ett mindre företag. Det är trots detta rimligt att förslag som inte arbetats fram och remissbehandlats enligt den ordning vi har i Sverige inte

underställs riksdagen i en proposition. Däremot måste frågan utredas och remitteras skyndsamt så att lagstiftningen i den mån det är möjligt kompletteras med bestämmelser om företrädaransvar för de bolag som omfattas av tillägsskatten.

Utskottets ställningstagande

När det gäller frågan om företrädaransvar gjorde regeringen i lagrådsremissen bedömningen att bestämmelserna om företrädaransvar i skatteförfarandelagen är tillämpliga när det gäller tillägsskatt och att sådana bestämmelser därför borde införas. Regeringen anförde bl.a. att det finns regler om företrädaransvar för i princip alla skatter, vilket starkt talar för att företrädare ska kunna åläggas ansvar på motsvarande sätt även för skatt enligt lagen om tillägsskatt.

Mot bakgrund av att frågan om företrädaransvar för enskilda inte hade varit föremål för remissbehandling delade regeringen Lagrådets bedömning att lagstiftning om företrädaransvar inte ska införas förrän frågan rätteligen har remissbehandlats. Bestämmelser om företrädaransvar infördes därför inte i propositionen.

Utskottet utgår från att även frågan om företrädaransvar kommer att innefattas i den uppföljning som regeringen har bedömt som nödvändig. Utskottet finner därför inte skäl att nu rikta ett tillkännagivande till regeringen om en analys av frågan om företrädaransvar. Motionsförslaget avstyrks därmed.

Översyn av lagstiftningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om en översyn av lagstiftningen om tillägsskatt.

Jämför reservation 2 (S, V, C, MP).

Propositionen

När det gäller frågan om en översyn av lagstiftningen anför regeringen bl.a. att några remissinstanser har framfört att det är önskvärt med en snar översyn av reglerna efter ikraftträdandet. Regeringen anför vidare att detta även är något som Lagrådet har tagit upp. Lagrådet anför att det forcerade lagstiftningstempot, tillsammans med det förhållandet att det inte har varit möjligt att i detta lagstiftningsärende beakta framtida OECD-kommentarer, motiverar att den föreslagna lagstiftningen inom en snar framtid blir föremål för en översyn. En sådan översyn framstår enligt Lagrådet närmast som nödvändig för att eventuella kvarstående brister i lagen ska kunna avhjälpas och för att tillkommande kommentarer ska kunna beaktas fullt ut.

Regeringen kan konstatera att en uppföljning av reglerna kommer att vara nödvändig – detta inte minst mot bakgrund av att det internationella arbetet

ännu inte är avslutat. Det kommer således enligt regeringen att finnas anledning att återkomma med ytterligare lagstiftningsförslag framöver.

Regeringen kan vidare konstatera att det är en utmaning att genomföra minimibeskattningsdirektivet samtidigt som de underliggande modellreglerna och riktlinjerna från OECD utvecklas och förtydligas. Det har varit nödvändigt att sätta en gräns för vad som ryms inom det befintliga lagstiftningsärendet för att fullgöra genomförandet av direktivet.

Motionerna

I kommittémotion 2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 1 föreslås att riksdagen ska tillkännage för regeringen att det omgående bör göras en översyn av lagstiftningen om tilläggsskatt. Motionärerna anför att skatteundragande och aggressiv skatteplanering är systemhotande i flera avseenden. Det är angeläget att nationsövergripande åtgärder vidtas för att stoppa skatteflykten, och för att undvika ett s.k. race to the bottom i företagsbeskattningen. Det ökar också förutsägbarheten och enkelheten för företagen. Därför är G20-ländernas och OECD:s överenskommelse om modellregler med tillhörande kommentarer ett välkommet och viktigt initiativ. För EU:s medlemsstater, som delar den inre marknaden, är det rimligt att modellreglerna genomförs som ett EU-direktiv. Direktivet träder i kraft den 1 januari 2024. Sverige behöver skyndsamt få lagstiftning på plats.

Ett lagstiftningsärende av den här storleken och som behandlas med den här hastigheten, både av regeringen och av riksdagen, hör inte till vanligheterna och ska så heller inte göra. Det är uppenbart att den korta tiden mellan direktivets beslutande och lagstiftningens ikraftträdande har varit utmanande och har medfört att processen har behövt bli snabb. I enlighet med vad flera remissinstanser påpekar har det dock inneburit att lagstiftningen i alla delar inte är helt genomarbetad. Regeringen måste därför snarast ta initiativ till en bred översyn av lagstiftningen för att korrigera eventuella brister och felaktigheter, och komplettera lagstiftningen i de fall där den är otillräcklig. En sådan översyn kan inte vänta och bör göras inom ramen för ett tilläggsdirektiv till utredningen. Den bör tidsmässigt sammanfalla med de övriga delar av lagstiftningen som regeringen avser att återkomma till riksdagen med.

I kommittémotion 2023/24:2775 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 2 föreslås att riksdagen ska tillkännage för regeringen att den skyndsamt ska genomföra en nödvändig översyn med förbättringar av lagtext och motivtexter. Motionärerna anför att förslagen i propositionen har tagits fram under stor tidspress. Förslaget om lagen om tilläggsskatt har tagits fram genom sedvanlig beredning inom Regeringskansliet men har av uppenbara skäl varit påskyndat, vilket fått konsekvenser för lagstiftningens utformning och tydlighet. Många remissinstanser har därför också uttryckt både kritik och farhågor när det gäller tydligheten i regelverkets utformning. Finansinspektionen har t.ex. påtalat svårigheter att analysera hur lagen kan komma att påverka företag under inspektionens tillsyn, men även finansmarknaden i stort. De anser inte

heller att motivtexterna tillräckligt belyser hur reglerna ska tillämpas på svenska förhållanden.

Även Lagrådet har framfört kritik. De konstaterar i och för sig att beredningskravet i 7 kap. 2 § regeringsformen formellt sett har iakttagits, men framhåller att det med hänsyn till förslagets omfattning och komplexitet är uppenbart att lagstiftningsarbetet borde ha fått ytterligare tid, direktivets ikraftträdandedatum till trots. Man konstaterar att det höga lagstiftningstempot har fått till följd att lagförslagen i åtskilliga avseenden inte är tillräckligt genomarbetade.

För att göra regleringen begriplig måste därför lagtexten och motiven bearbetas ytterligare bl.a. när det gäller – men inte begränsat till – regleringen av allmänt erkända redovisningsprinciper. Regeringen måste därför skyndsamt tillsätta en utredning med syfte att klargöra och förtydliga innebörden av lagtexten och dess tillämpning i ljuset av såväl Lagrådets, som remissinstansernas, synpunkter.

Utskottets ställningstagande

När det gäller frågan om en översyn av lagstiftningen har såväl Lagrådet som flera remissinstanser framfört kritik mot bl.a. det forcerade lagstiftningstempot och det faktum att det i detta lagstiftningsärende inte har varit möjligt att fullt ut beakta alla OECD-kommentarer och därvid betonat vikten av att lagstiftningsarbetet inom en snar framtid kompletteras och ses över. Regeringen har anfört att en uppföljning av reglerna kommer att vara nödvändig, inte minst mot bakgrund av att det internationella arbetet ännu inte är avslutat.

Med hänsyn till det anförda finner utskottet inte något skäl att nu rikta ett tillkännagivande till regeringen om en översyn av lagstiftningen. Motionsförslagen avstyrks därmed.

Reservationer

1. Företrädaransvar, punkt 2 (S, V, C, MP)

av Niklas Karlsson (S), Hanna Westerén (S), Patrik Björck (S), Ida Ekeröth Clausson (S), Mathias Tegnér (S), Ilona Szatmári Waldau (V), Helena Lindahl (C) och Linus Lakso (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 2.

Ställningstagande

I kommittémotion 2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 2 föreslås att riksdagen ska tillkänna för regeringen att frågan om företrädaransvar bör analyseras och förslag i den riktningen lämnas till riksdagen. Utredningen föreslog att ett företrädaransvar inte skulle införas. I lagrådsremissen föreslog dock regeringen att ett företrädaransvar skulle ingå i lagstiftningen. Detta återfinns däremot inte i propositionen, vilket är olyckligt. Att inte införa bestämmelser om företrädaransvar skulle innebära att särbehandlingen mellan små och medelstora företag, och stora koncerner, ökar till de mindre företagens nackdel. Samma krav bör gälla för den som äger eller driver stora koncerner som den som driver ett mindre företag. Det är, trots detta, rimligt att förslag som inte har arbetats fram och remissbehandlats enligt den ordning vi har i Sverige inte underställs riksdagen i en proposition. Frågan måste däremot utredas och remitteras skyndsamt så att lagstiftningen i den mån det är möjligt kompletteras med bestämmelser om företrädaransvar för de bolag som omfattas av tilläggsskatten.

2. Översyn av lagstiftningen, punkt 3 (S, V, C, MP)

av Niklas Karlsson (S), Hanna Westerén (S), Patrik Björck (S), Ida Ekeröth Clausson (S), Mathias Tegnér (S), Ilona Szatmári Waldau (V), Helena Lindahl (C) och Linus Lakso (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 1 och

2023/24:2775 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 2.

Ställningstagande

I kommittémotionerna 2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S) yrkande 1 och 2023/24:2775 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 2 föreslås att riksdagen ska tillkänna för regeringen att det omgående bör göras en översyn av lagstiftningen om tillägsskatt. Skatteundandragande och aggressiv skatteplanering är systemhotande i flera avseenden. Det är angeläget att nationsövergripande åtgärder vidtas för att stoppa skatteflykten, och för att undvika ett s.k. race to the bottom i företagsbeskattningen. Det ökar också förutsägbarheten och enkelheten för företagen. Därför är G20-ländernas och OECD:s överenskommelse om modellregler med tillhörande kommentarer ett välkommet och viktigt initiativ. För EU:s medlemsstater, som delar den inre marknaden, är det rimligt att modellreglerna genomförs som ett EU-direktiv. Direktivet träder i kraft den 1 januari 2024. Sverige behöver skyndsamt få lagstiftning på plats.

Ett lagstiftningsärende av den här storleken och som behandlas med den här hastigheten, både av regeringen och av riksdagen, hör inte till vanligheterna och ska så heller inte göra. Förslagen i propositionen har tagits fram under stor tidspress och det är uppenbart att den korta tiden mellan direktivets beslutande och lagstiftningens ikraftträdande har varit utmanande och har medfört att processen har behövt bli snabb. I enlighet med vad flera remissinstanser påpekar har det dock inneburit att lagstiftningen i alla delar inte är helt genomarbetad.

Många remissinstanser har därför också uttryckt både kritik och farhågor när det gäller tydligheten i regelverkets utformning. Finansinspektionen har t.ex. påtalat svårigheter att analysera hur lagen kan komma att påverka företag under inspektionens tillsyn, men även finansmarknaden i stort. De anser inte heller att motivtexterna tillräckligt belyser hur reglerna ska tillämpas på svenska förhållanden.

Även Lagrådet har framfört kritik. De konstaterar i och för sig att beredningskravet i 7 kap. 2 § regeringsformen formellt sett har följts, men framhåller att det med hänsyn till förslagets omfattning och komplexitet är uppenbart att lagstiftningsarbetet borde ha fått ytterligare tid, direktivets ikraftträdandedatum till trots. Man konstaterar att det höga lagstiftningstempot har fått till följd att lagförslagen i åtskilliga avseenden inte är tillräckligt genomarbetade.

Regeringen måste därför snarast ta initiativ till en bred översyn av lagstiftningen för att korrigera eventuella brister och felaktigheter, och komplettera lagstiftningen i de fall där den är otillräcklig. En sådan översyn

kan inte vänta och bör göras inom ramen för ett tilläggsdirektiv till utredningen. Den bör tidsmässigt sammanfalla med de övriga delar av lagstiftningen som regeringen avser att återkomma till riksdagen med.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2023/24:32 Tilläggsskatt för företag i stora koncerner:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om tilläggsskatt.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69).
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2023:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Följdmotionerna

2023/24:2770 av Niklas Karlsson m.fl. (S):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att omgående genomföra en översyn av lagstiftningen om tilläggsskatt i enlighet med vad som beskrivs i motionen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att frågan om företräदारansvar särskilt bör analyseras och förslag i den riktningen underställas riksdagen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att frågan om vilka redovisningsstandarder som omfattas av propositionens definitioner omgående behöver analyseras och att regeringen omgående bör återkomma till riksdagen i frågan, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2023/24:2772 av Per Söderlund m.fl. (SD, M, KD, L):

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om tilläggsskatt med den ändringen att 2 kap. 20 § ska ha den lydelse som framgår av motionen.

2023/24:2775 av Helena Lindahl m.fl. (C):

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om tilläggsskatt med den ändringen att 2 kap. 20 § ska ha den lydelse som föreslås i bilaga 1 i motionen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt ska genomföra en nödvändig översyn med förbättringar av lagtext och motivtexter och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om tilläggsskatt

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Lagens innehåll och tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om tilläggsskatt. Tilläggsskatt utgör en skatt som syftar till att säkerställa en effektiv minimibeskattnings av enheter som ingår i stora nationella eller multinationella koncerner. Tilläggsskatt ska betalas till staten.

2 § Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande:

- lagens innehåll och tillämpningsområde (1 kap.),
- definitioner och förklaringar (2 kap.),
- beräkning av tilläggsskattebeloppet (3 kap.),
- val, tillkommande tilläggsskattebelopp i vissa fall och justering av skattekostnad (4 kap.),
- substansbelopp, verksamhet av begränsad betydelse och internationell sjöfartsverksamhet (5 kap.),
- skattskyldighet för tilläggsskatt (6 kap.),
- särskilda enheter och transaktioner (7 kap.), och
- förenklingsregeln (8 kap.).

Lagens tillämpningsområde

3 § Denna lag ska tillämpas när en svensk koncernenhet ingår i en koncern som har en årlig intäkt på minst 750 miljoner euro enligt moderföretagets koncernredovisning under minst två av de fyra räkenskapsår som föregår det aktuella räkenskapsåret.

Lagen ska inte tillämpas på undantagna enheter. Intäkter för undantagna enheter ska dock ingå i de intäkter som avses i första stycket.

Om ett eller flera av de fyra räkenskapsåren är längre eller kortare än tolv månader, ska beloppsgränsen i första stycket justeras proportionellt för vart och ett av dessa räkenskapsår.

Valuta

4 § Vid tillämpningen av den beloppsangivelse i euro som finns i 3 § ska belopp i annan valuta räknas om enligt den genomsnittliga växelkursen för december året före det aktuella räkenskapsåret. Vid omräkningen ska de kurser som fastställs av Europeiska centralbanken användas. Om

¹ Jfr rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 14 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen, i den ursprungliga lydelsen.

Europeiska centralbanken inte har fastställt någon kurs för en valuta, ska i stället motsvarande kurs från centralbanken i den stat där den aktuella koncernenheten hör hemma användas.

Undantagna enheter

5 § Följande enheter är undantagna enheter:

1. myndighetsenheter,
2. internationella organisationer,
3. ideella organisationer,
4. investeringsfonder som är moderföretag,
5. fastighetsinvesteringsföretag som är moderföretag,
6. pensionsfonder, och
7. investeringsenheter för pensioner.

6 § Som en undantagen enhet behandlas också en enhet vars värde till minst 95 procent ägs av en eller flera sådana enheter som anges i 5 § 1–6 eller av offentliga organ, om

1. enheten uteslutande eller så gott som uteslutande bedriver verksamhet som består i att inneha tillgångar eller investera medel till förmån för den eller de undantagna enheterna eller offentliga organen, eller
2. enheten uteslutande bedriver verksamhet till stöd för verksamheten i den eller de undantagna enheterna eller offentliga organen.

Ägandet kan vara direkt eller, om samtliga enheter i ägarkedjan är eller ska behandlas som undantagna enheter, indirekt.

7 § Som en undantagen enhet behandlas också en enhet vars värde till minst 85 procent ägs av en eller flera sådana enheter som avses i 5 § 1–6 eller av offentliga organ. Detta gäller dock bara om dess inkomst uteslutande eller så gott som uteslutande består av sådana utdelningar och andra värdeöverföringar eller vinster och förluster som enligt 3 kap. 9 eller 10 § inte ingår i det justerade resultatet.

Ägandet kan vara direkt eller, om samtliga enheter i ägarkedjan är eller ska behandlas som undantagna enheter, indirekt.

8 § En rapporterende enhet kan välja att en enhet som avses i 6 eller 7 § inte ska behandlas som en undantagen enhet.

Ett sådant val gäller i fem år från och med det räkenskapsår som valet avser. Därefter fortsätter valet att gälla, om den rapporterende enheten inte återkallar valet. Om valet återkallas kan ett nytt val enligt första stycket göras först fem år efter det år som återkallelse avser.

Förändringar i koncernen

9 § Om två eller flera koncerner har slagits samman för att bilda en ny koncern under något av de fyra räkenskapsår som närmast föregår det aktuella räkenskapsåret, ska beloppsgränsen i 3 § anses vara uppnådd varje räkenskapsår före sammanslagningen för vilket summan av intäkterna i de enskilda koncernredovisningarna uppgår till minst 750 miljoner euro.

Om en enhet som inte ingår i en koncern slås samman med en enhet eller koncern under det aktuella räkenskapsåret och om någon av dessa inte har upprättat en koncernredovisning för något av de fyra räkenskapsår som

närmast föregår det aktuella året, ska beloppsgränsen i 3 § anses vara uppnådd för varje räkenskapsår före sammanslagningen för vilket summan av intäkterna i de enskilda års- eller koncernredovisningarna uppgår till minst 750 miljoner euro.

Med *slås samman* avses att alla eller i huvudsak alla koncernenheter i två eller flera separata koncerner ställs under gemensam kontroll på ett sådant sätt att de utgör enheter i en enda koncern eller att en enhet som inte ingår i någon koncern ställs under gemensam kontroll med en annan enhet eller koncern på ett sådant sätt att de utgör enheter i en enda koncern.

10 § Om en koncern som omfattades av lagens tillämpningsområde året före det aktuella räkenskapsåret delas i två eller flera nya koncerner, ska beloppsgränsen i 3 § anses vara uppnådd

– för det räkenskapsår då delningen sker: om summan av intäkterna i koncernredovisningen för vardera ny koncern för det räkenskapsåret uppgår till minst 750 miljoner euro, och

– för det andra till fjärde räkenskapsåret efter delningen: om summan av intäkterna i koncernredovisningen för vardera ny koncern uppgår till minst 750 miljoner euro under minst två av dessa räkenskapsår.

Första stycket gäller i fråga om varje arrangemang där koncernhheterna i en koncern delas upp i två eller flera nya koncerner och inte längre ingår i samma moderföretags koncernredovisning.

I vilken stat en enhet eller ett fast driftställe hör hemma

Var en enhet hör hemma

11 § En enhet som inte omfattas av bestämmelserna i 14 och 15 §§ hör hemma i den stat där den är skattskyldig för bolagsskatt enligt de regler som gäller i den staten. Detta gäller dock bara om den rättsliga grunden för skattskyldigheten är platsen för företagsledning, platsen för bildande eller annan liknande omständighet.

Om en enhet inte är skattskyldig för bolagsskatt eller om det av annan anledning inte är möjligt att avgöra var en enhet hör hemma med ledning av vad som anges i första stycket, ska enheten anses höra hemma i den stat där den bildades.

Om en enhet vid tillämpningen av första stycket anses höra hemma i mer än en stat, ska frågan om var enheten hör hemma avgöras enligt 12 och 13 §§.

12 § Om det finns ett tillämpligt skatteavtal mellan staterna hör en koncernenhet hemma i den stat där den har sin skatterättsliga hemvist enligt avtalet.

Även om det finns ett tillämpligt skatteavtal mellan de berörda staterna ska bestämmelserna i 13 § tillämpas, om

1. koncernenhetens skatterättsliga hemvist enligt avtalet ska avgöras genom en ömsesidig överenskommelse mellan behöriga myndigheter och någon sådan överenskommelse inte har träffats, eller

2. avtalet inte leder till att dubbelbeskattning undviks därför att koncernenheten har skatterättslig hemvist i båda de berörda staterna.

13 § Om det inte finns något tillämpligt skatteavtal, hör en koncernenhet hemma i den stat som har påfört högst medräknade skatter under räkenskapsåret. Skatt som har betalats enligt ett system för beskattning av kontrollerade utländska företag ska inte beaktas.

Om skatten är lika hög i båda staterna, hör koncernenheten hemma i den stat där den har det högsta substansbeloppet enligt 5 kap. 2 §.

Om beloppet som avses i andra stycket är lika högt i båda staterna, ska enheten anses vara statslös eller, om den är ett moderföretag, anses höra hemma i den stat där den bildades.

Var en delägarbeskattad enhet hör hemma

14 § Delägarbeskattade enheter som är moderföretag eller skyldiga att tillämpa en huvudregel för tilläggsskatt hör hemma i den stat där de bildades. Andra delägarbeskattade enheter är statslösa.

Var ett fast driftställe hör hemma

15 § Ett fast driftställe som avses i

– 7 kap. 17 § 1 hör hemma i den stat där det behandlas som ett fast driftställe och är skyldigt att betala skatt enligt ett skatteavtal,

– 7 kap. 17 § 2 hör hemma i den stat där det är skyldigt att betala skatt på överskottet i sin verksamhet,

– 7 kap. 17 § 3 hör hemma i den stat där det fasta driftställets affärsverksamhet bedrivs,

– 7 kap. 17 § 4 ska behandlas som statslöst.

Enheter som flyttar under räkenskapsåret

16 § Om en enhet flyttar under räkenskapsåret ska frågan om var den hör hemma avgöras med hänsyn till förhållandena vid räkenskapsårets ingång.

Utvidgad tillämpning av huvudregeln för tilläggsskatt

17 § Om en moderenhet till följd av 12 eller 13 § hör hemma i en stat där den inte omfattas av en huvudregel för tilläggsskatt, omfattas enheten av den andra statens huvudregel. Detta gäller dock inte om tillämpningen av en sådan regel inte är tillåten enligt ett tillämpligt skatteavtal.

Förfarandet

18 § I skatteförfarandelagen (2011:1244) finns bestämmelser om förfarandet vid beskattningen.

2 kap. Definitioner och förklaringar

Var finns definitioner och förklaringar?

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner av vissa begrepp och förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen också i andra kapitel.

Definitioner av följande begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

allmänt erkänd redovisningsstandard i 20 §
asymmetrisk vinst och förlust i utländsk valuta i 3 kap. 13 §
balansvärde i 5 kap. 5 §
beskattningsår i 24 §
bestämmande inflytande i 14 §
betydande snedvridning av konkurrensen i 3 kap. 7 §
bokfört nettovärde av materiella tillgångar i 23 §
delägarbeskattad enhet i 7 kap. 2 §
delägd moderenhet i 13 §
effektiv skattesats i 3 kap. 37 §
enhet i 6 § första stycket
fast driftställe i 7 kap. 17 §
fastighetsinvesteringsföretag i 40 §
försäkringsinvesteringsenhet i 41 §
godkänd redovisningsstandard i 21 §
godkänt utdelningsskattessystem i 31 §
huvudenhet i 7 kap. 18 §
huvudregel för tilläggsskatt i 4 §
hör hemma i 1 kap. 11–16 §§
icke kvalificerat imputationsbelopp i 28 §
icke kvalificerat skattetillgodohavande i 30 §
ideell organisation i 34 §
internationell organisation i 33 §
investeringsenhet i 38 §
investeringsenhet för pensioner i 37 §
investeringsfond i 39 §
justerat resultat i 3 kap. 2 §
justerad skattekostnad i 3 kap. 23 §
kompletteringsregel för tilläggsskatt i 5 §
koncern i 7 §
koncernenhet i 8 §
koncernredovisning i 19 §
kvalificerat imputationsbelopp i 27 §
kvalificerat skattetillgodohavande i 29 §
lågbeskattad koncernenhet i 44 §
lågskattestat i 45 §
medräknade skatter i 3 kap. 24–26 §§
mellanliggande moderenhet i 12 §
minimiskattesats i 25 §
modellreglerna i 47 §
moderenhet i 10 §
moderföretag i 11 §
myndighetsenhet i 32 §
nettoskattekostnad i 3 kap. 8 §
offentligt organ i 6 § tredje stycket
omorganisering i 7 kap. 59 §
omvänd hybridenhet i 7 kap. 4 §
pensionsenhet i 35 §
pensionsfond i 36 §
portföljinhav i 17 §
procentsats för tilläggsskatt i 3 kap. 38 § första stycket

rapporterande enhet i 43 §
redovisat resultat i 18 §
regel om nationell tilläggsskatt i 3 §
räkenskapsår i 22 §
skattetransparent enhet i 7 kap. 3 §
stat i 46 §
statslös koncernenhet i 48 §
substansbelopp i 5 kap. 2 §
svensk koncernenhet i 9 §
system för beskattning av kontrollerade utländska företag i 26 §
särskild uppskjuten skattefordran i 4 kap. 13 §
tilläggsskatt i 2 §
tilläggsskattebelopp i 3 kap. 37–39 §§
tilläggsskatterapport i 42 §
undantagna utdelningar i 3 kap. 9 §
undantagen vinst och förlust avseende ägarintressen i 3 kap. 10 §
undantagna enheter i 1 kap. 5–8 §§
ägarenhet i 16 §
ägarintresse i 15 §
överskjutande vinst i 3 kap. 38 § andra stycket.

Tilläggsskatt

Vad som avses med tilläggsskatt

2 § Med tilläggsskatt avses svensk eller utländsk skatt som beräknas med stöd av en regel om nationell tilläggsskatt, en huvudregel för tilläggsskatt eller en kompletteringsregel för tilläggsskatt. Vid tillämpningen av en kompletteringsregel för tilläggsskatt ska även ett belopp som motsvarar skatteeffekten av ett vägrat avdrag vid inkomstbeskattning anses som sådan skatt.

Regel om nationell tilläggsskatt

3 § Med en regel om nationell tilläggsskatt avses en stats regelverk som fastställer överskjutande vinster för de koncernenheter som hör hemma i den staten och som medför att dessa överskjutande vinster i staten beskattas med minst minimiskattesatsen.

För att utgöra en regel om nationell tilläggsskatt ska regelverket vara likvärdigt med och administreras på ett sätt som är förenligt med

1. bestämmelserna i rådets direktiv 2022/2523 av den 14 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen, i den ursprungliga lydelsen, eller

2. när det gäller en stat utanför Europeiska unionen, modellreglerna.

Ett regelverk ska inte behandlas som en regel om nationell tilläggsskatt om den stat som har infört regelverket ger förmåner för att kompensera för regelverket.

Huvudregel för tilläggsskatt

4 § Med huvudregel för tilläggsskatt avses en stats regelverk som innebär att moderenheter i en koncern beräknar och betalar sin andel av en tilläggsskatt för lågbeskattade koncernenheter i koncernen.

För att utgöra en huvudregel för tilläggsskatt ska regelverket vara likvärdigt med och administreras på ett sätt som är förenligt med

1. bestämmelserna i rådets direktiv 2022/2523, i den ursprungliga lydelsen, eller
2. när det gäller en stat utanför Europeiska unionen, modellreglerna.

Ett regelverk ska inte behandlas som en huvudregel för tilläggsskatt om den stat som har infört regelverket ger förmåner för att kompensera för regelverket.

Kompletteringsregel för tilläggsskatt

5 § Med kompletteringsregel för tilläggsskatt avses en stats regelverk som innebär att staten tar ut sin andel av kompletterande tilläggsskatt för en koncern.

För att utgöra en kompletteringsregel för tilläggsskatt ska regelverket vara likvärdigt med och administreras på ett sätt som är förenligt med

1. bestämmelserna i rådets direktiv 2022/2523, i den ursprungliga lydelsen, eller
2. när det gäller en stat utanför Europeiska unionen, modellreglerna.

Ett regelverk ska inte behandlas som en kompletteringsregel för tilläggsskatt om den stat som har infört regelverket ger förmåner för att kompensera för regelverket.

Koncern och enheter

Enheter och offentliga organ

6 § Med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion som upprättar särskilda räkenskaper.

Vid tillämpningen av denna lag ska inte offentliga organ anses vara enheter.

Med offentliga organ avses staten Sverige, Sveriges riksdag, Sveriges regering, svenska regioner, svenska kommuner och till någon av dessa hörande organ, verk och integrerade delar. Med offentliga organ avses även utländska motsvarigheter.

Koncern

7 § Med koncern avses

1. enheter som är förenade genom ägande eller kontroll på så sätt att dessa enheters tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden ingår i moderföretagets koncernredovisning eller är undantagna från moderföretagets koncernredovisning endast på grund av enhetens ringa storlek eller väsentlighet eller på grund av att enheten innehas för försäljning, eller

2. en enhet som har ett eller flera fasta driftställen förutsatt att enheten inte är en del av en annan koncern i enlighet med vad som anges i 1.

Koncernenhet

8 § Med koncernenhet avses

1. en enhet som ingår i en koncern, eller
2. ett fast driftställe till en huvudenhet som ingår i en koncern.

Svensk koncernenhet

9 § Med svensk koncernenhet avses en koncernenhet som hör hemma i Sverige enligt bestämmelserna i 1 kap. 11–16 §§.

Moderenhet

10 § Med moderenhet avses

1. ett moderföretag som inte är en undantagen enhet,
2. en mellanliggande moderenhet, eller
3. en delägd moderenhet.

Moderföretag

11 § Med moderföretag avses

1. en enhet som direkt eller indirekt har ett bestämmande inflytande över en annan enhet och som i sin tur inte direkt eller indirekt ägs av en annan enhet som har ett bestämmande inflytande över den, eller
2. huvudenheten i en sådan koncern som avses i 7 § 2.

Mellanliggande moderenhet

12 § Med mellanliggande moderenhet avses en koncernenhet som direkt eller indirekt har ett ägarintresse i en annan koncernenhet i samma koncern och som inte är ett moderföretag, en delägd moderenhet, ett fast driftställe eller en investeringsenhet.

Delägd moderenhet

13 § Med delägd moderenhet avses en koncernenhet

1. där mer än 20 procent av ägarintresset i koncernenhetens vinst innehas direkt eller indirekt av en eller flera personer som inte är koncernenheter i koncernen,
2. som har ett direkt eller indirekt ägarintresse i en annan koncernenhet i koncernen, och
3. som inte är ett moderföretag, ett fast driftställe eller en investeringsenhet.

Ägande och kontroll

Bestämmande inflytande

14 § Med bestämmande inflytande avses ett ägarintresse som innebär att innehavaren

1. är skyldig att post-för-post konsolidera en enhets tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard, eller
2. skulle ha varit skyldig att konsolidera en enhets tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden post-för-post om innehavaren hade upprättat en koncernredovisning.

En huvudenhet anses ha bestämmande inflytande över sitt fasta driftställe.

Ägarintresse

15 § Med ägarintresse avses en sådan rätt till en andel i en enhets eller ett fast driftställes vinst, eget kapital eller reserver som har sin grund i ägande eller vad som motsvarar ägande.

Ägarenhet

16 § Med ägarenhet avses en koncernenhet som direkt eller indirekt har ett ägarintresse i en annan koncernenhet i samma koncern.

Portföljinnehav

17 § Med portföljinnehav avses en koncerns ägarintresse i en enhet om koncernen vid den tidpunkt då vinst delas ut eller andelar avyttras har rätt till mindre än tio procent av vinsten, kapitalet, reserverna eller rösterna.

Redovisning, resultat och skatt

Redovisat resultat

18 § Med redovisat resultat avses koncernenhetens redovisade resultat justerat i enlighet med de redovisningsprinciper som moderföretaget tillämpar eller ska tillämpa vid upprättande av sin koncernredovisning, dock utan eliminering av koncerninterna transaktioner.

Om det inte skäligen kan krävas att det redovisade resultatet bestäms enligt första stycket, ska resultatet i stället beräknas enligt en annan allmänt erkänd redovisningsstandard eller en godkänd redovisningsstandard, dock utan eliminering av koncerninterna transaktioner, om

1. enheten upprättar sina räkenskaper enligt dessa alternativa principer, och

2. uppgifterna i redovisningen är tillförlitliga.

Resultatet enligt andra stycket ska justeras om tillämpningen av en redovisningsprincip eller redovisningsstandard på en intäktspost, kostnadspost eller transaktion leder till permanenta skillnader i förhållande till resultatet enligt första stycket som överstiger en miljon euro. Vid tillämpningen av beloppsangivelsen i euro ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Koncernredovisning

19 § Med koncernredovisning avses

1. en enhets redovisning som upprättats enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard och i vilken tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden hos enheten och eventuella enheter som den har ett bestämmande inflytande över redovisas som en enda ekonomisk enhet,

2. den redovisning som en enhet i en koncern som avses i 7 § 2 upprättar enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard,

3. räkenskaper som upprättats av ett moderföretag, men inte enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard, och som senare har justerats för att förhindra eventuell betydande snedvridning av konkurrensen, eller

4. om moderföretaget inte upprättar räkenskaper enligt 1, 2 eller 3, de räkenskaper som skulle ha upprättats om moderföretaget var skyldigt att göra det enligt

- a) en allmänt erkänd redovisningsstandard, eller
- b) en annan redovisningsstandard under förutsättning att räkenskaperna har justerats för att förhindra eventuell betydande snedvridning av konkurrensen.

Allmänt erkänd redovisningsstandard

20 § Med allmänt erkänd redovisningsstandard avses följande redovisningsstandarder:

- International Financial Reporting Standards (IFRS) som antagits av International Accounting Standards Board,
- IFRS som antagits av unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, eller
- de allmänt erkända redovisningsprinciperna i Australien, Brasilien, Kanada, Hongkong (Kina), Japan, Mexiko, Nya Zeeland, Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Korea, Ryssland, Singapore, Schweiz, Förenade kungariket och Amerikas förenta stater.

Godkänd redovisningsstandard

21 § Med godkänd redovisningsstandard avses allmänt erkända redovisningsprinciper som är tillåtna av ett godkänt redovisningsorgan i den stat där enheten hör hemma.

Ett godkänt redovisningsorgan är det organ i en stat som har rättslig behörighet att föreskriva, fastställa eller godta redovisningsstandarder.

Räkenskapsår

22 § Med räkenskapsår avses den redovisningsperiod för vilken moderföretaget i en koncern upprättar sin koncernredovisning.

Om moderföretaget inte upprättar en koncernredovisning avses med räkenskapsår i stället kalenderår.

Bokfört nettovärde av materiella tillgångar

23 § Med bokfört nettovärde av materiella tillgångar avses genomsnittet av de materiella tillgångarnas värde i årsredovisningen vid räkenskapsårets ingång och utgång efter att hänsyn tagits till ackumulerade avskrivningar, värdeminskningar och nedskrivningar.

Beskattningsår

24 § Med beskattningsår avses det år som motsvarar moderföretagets räkenskapsår.

Minimiskattesats

25 § Med minimiskattesats avses en skattesats om 15 procent.

System för beskattning av kontrollerade utländska företag

26 § Med system för beskattning av kontrollerade utländska företag avses skatteregler, med undantag för en huvudregel som avses i 4 §, som innebär att den som direkt eller indirekt äger andelar i en utländsk enhet eller ett fast driftställes huvudenhet är skattskyldig för sin andel av eller hela den utländska koncernenhetens inkomst, oavsett om den delas ut eller inte.

Kvalificerat imputationsbelopp

27 § Med kvalificerat imputationsbelopp avses medräknad skatt som är betald av eller påförd en koncernenhet och som kan återbetalas till eller avräknas hos den som faktiskt har rätt till utdelning från enheten, om sådan återbetalning eller avräkning medges

1. i en annan stat än den som påförde den medräknade skatten,
2. den mottagare som faktiskt har rätt till utdelningen och utdelningen beskattas minst med minimiskattesatsen enligt den nationella lagstiftningen i den stat där den medräknade skatten påfördes,
3. en fysisk person som faktiskt har rätt till utdelningen och som har hemvist i den stat där den medräknade skatten påfördes och utdelningen beskattas minst med den allmänt gällande inkomstskattesatsen, eller
4. en myndighetsenhet, ett offentligt organ, en internationell organisation, en ideell organisation, en pensionsenhet, en investeringsenhet som inte ingår i koncernen, eller till ett livförsäkringsbolag i den mån utdelningen erhålls i samband med inhemsk pensionsenhetsverksamhet och beskattas på liknande sätt som en utdelning som erhålls av en pensionsenhet.

I fråga om en ideell organisation, en pensionsenhet, en investeringsenhet och ett livförsäkringsbolag gäller första stycket 4 bara om den stat som påfört de medräknade skatterna är den stat där

- den ideella organisationen eller pensionsenheten inrättats och förvaltas,
- investeringsenheten bildats och regleras, eller
- livförsäkringsbolaget hör hemma.

I fråga om medräknad skatt som är betald av eller påförd ett fast driftställe avses sådan utdelning som huvudenheten lämnat.

Icke kvalificerat imputationsbelopp

28 § Med icke kvalificerat imputationsbelopp avses skatt som inte uppfyller kriterierna i 27 § och som betalas av eller påförs en koncernenhet och som

1. återbetalas vid utdelningstillfället till den som har rätt till utdelningen från koncernenheten,
2. avräknas hos den som har rätt till utdelningen mot skatt på annan inkomst än utdelningen, eller
3. återbetalas till det utdelande bolaget vid utdelning till dess ägare.

Kvalificerat skattetillgodohavande

29 § Med kvalificerat skattetillgodohavande avses

1. ett anspråk på återbetalning (skattetillgodohavande) som är utformat på ett sådant sätt att det ska betalas kontant eller på något motsvarande sätt till en koncernenhet inom fyra år från den dag då koncernenheten har rätt att erhålla betalningen enligt lagstiftningen i den stat som beviljar detta, eller

2. om skattetillgodohavandet delvis återbetalas, den del av skattetillgodohavandet som ska betalas kontant eller på något motsvarande sätt till en koncernenhet inom fyra år från den dag då koncernenheten har rätt att erhålla detta belopp.

Ett kvalificerat skattetillgodohavande ska inte omfatta något skattebelopp som kan avräknas eller återbetalas på grundval av ett imputationsbelopp enligt 27 eller 28 §.

Icke kvalificerat skattetillgodohavande

30 § Med icke kvalificerat skattetillgodohavande avses ett anspråk på återbetalning som inte omfattas av 29 § men som är helt eller delvis återbetalningsbart.

Godkänt utdelningsskattesystem

31 § Med godkänt utdelningsskattesystem avses ett bolagsskattesystem som

1. leder till skatt på vinst bara när sådan vinst delas ut eller anses vara utdelad till aktieägarna, eller när företaget har vissa andra kostnader än rörelsekostnader,

2. innebär att skatt tas ut utifrån en skattesats som är lika med eller högre än minimiskattesatsen, och

3. var i kraft senast den 1 juli 2021.

Särskilda subjekt

Myndighetsenhet

32 § Med myndighetsenhet avses en enhet

1. som helt och hållet ägs av ett offentligt organ,

2. som inte bedriver handel eller näringsverksamhet och som har som huvudsakligt ändamål att

a) fullgöra offentliga förvaltningsuppgifter, eller

b) förvalta eller investera det offentliga organets tillgångar genom att göra och inneha investeringar, förvalta tillgångar och bedriva därmed sammanhängande investeringsverksamhet till förmån för det offentliga organets tillgångar,

3. som är redovisningsskyldig inför det offentliga organet för sitt övergripande resultat och som årligen rapporterar in uppgifter till detta,

4. vars nettoinkomster, om dessa fördelas, endast tillgodogörs det offentliga organet utan att någon del av nettoinkomsterna fördelas till förmån för någon privatperson, och

5. vars tillgångar tillfaller det offentliga organet vid upplösning.

Internationell organisation

33 § Med internationell organisation avses en mellanstatlig eller överstatlig organisation

1. som har bildats enligt en överenskommelse mellan huvudsakligen stater,
2. som har ett gällande värdlandsavtal eller annan överenskommelse om immunitet och privilegier med den stat där organisationen är etablerad, och
3. vars inkomster enligt lag eller organisationens styrande dokument inte gynnar privatpersoner.

Med internationell organisation avses även en institution eller ett organ som ägs helt av en internationell organisation enligt första stycket.

Ideell organisation

34 § Med ideell organisation avses en enhet som uppfyller samtliga följande kriterier:

1. den har etablerats och är verksam i den stat där den har hemvist och
 - a) dess ändamål avser uteslutande religion, välgörenhet, vetenskap, konst, kultur, idrott, utbildning eller liknande ändamål, eller
 - b) den är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jord- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,
2. dess inkomster är i väsentlig mån befriade från inkomstskatt i den stat där den har hemvist,
3. den har inte några ägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen i enhetens intäkter eller tillgångar,
4. dess intäkter eller tillgångar får inte delas ut eller användas till förmån för privatpersoner eller enheter vars ändamål inte avser välgörenhet, annat än
 - a) som en följd av att enheten fullföljer de ändamål som anges i 1,
 - b) som skäligen ersättning för utförda tjänster eller användning av egendom eller kapital, eller
 - c) som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som enheten har förvärvat,
5. dess tillgångar tillfaller eller återförs till en annan ideell organisation eller till ett offentligt organ i staten där enheten har hemvist vid dess upphörande, likvidation eller upplösning, och
6. den bedriver inte handel eller annan verksamhet som inte har direkt samband med de ändamål för vilka den etablerades.

Pensionsenhet

35 § Med pensionsenhet avses en pensionsfond eller en investeringsenhet för pensioner.

Pensionsfond

36 § Med pensionsfond avses en enhet som är etablerad i en stat och vars verksamhet i staten uteslutande eller så gott som uteslutande består i att administrera eller tillhandahålla pensionsförmåner och kompletterande förmåner till enskilda i den staten.

Som ytterligare förutsättning gäller

1. att enheten är reglerad som en sådan i den staten, eller

2. att förmånerna är tryggade och finansieras av en samling av tillgångar som förvaltas för att säkerställa att förmånerna fullgörs om den som lämnat pensionsutfästelsen blir insolvent.

Investeringsenhet för pensioner

37 § Med investeringsenhet för pensioner avses en enhet som är etablerad för och som uteslutande eller så gott som uteslutande bedriver verksamhet för att

1. investera medel till förmån för en pensionsfond, eller
2. stödja verksamhet som bedrivs av en pensionsfond i samma koncern.

Investeringsenhet

38 § Med investeringsenhet avses en investeringsfond eller ett fastighetsinvesteringsföretag.

Med investeringsenhet avses också en enhet som till minst 95 procent ägs av en eller flera investeringsfonder eller fastighetsinvesteringsföretag och som uteslutande eller så gott som uteslutande bedriver verksamhet som består i att inneha tillgångar eller investera medel till förmån för ägaren. Ett indirekt ägarförhållande jämföras med ett direkt ägande om samtliga enheter i ägarkedjan är investeringsfonder eller fastighetsinvesteringsföretag.

Med investeringsenhet avses vidare en enhet vars värde till minst 85 procent ägs av investeringsfonder eller fastighetsinvesteringsföretag. Detta gäller dock bara om dess inkomst uteslutande eller så gott som uteslutande består av sådana utdelningar och andra värdeöverföringar eller vinster och förluster som enligt 3 kap. 9 eller 10 § inte ingår i det justerade resultatet.

Investeringsfond

39 § Med investeringsfond avses en enhet eller en annan juridisk konstruktion

1. som är utformad för gemensam förvaltning av ett antal från varandra fristående investerares tillgångar,
2. som investerar i enlighet med en fastställd investeringspolicy,
3. som gör det möjligt för investerare att minska transaktions-, forsknings- och analyskostnader eller sprida risker kollektivt,
4. som huvudsakligen är utformad för att generera avkastning eller vinst på investeringar, eller att skydda mot en särskild eller allmän händelse eller effekt,
5. vars investerare har rätt till avkastning från fondens tillgångar eller intäkter från dessa tillgångar, på grundval av deras respektive bidrag,
6. som omfattas av ett regelverk för investeringsverksamhet, inbegripet relevanta bestämmelser om penningtvätt och investerarskydd, i den stat där den är etablerad eller förvaltas, eller vars ledning omfattas av ett sådant regelverk, och
7. som förvaltas av yrkesverksamma förvaltare för investerarnas räkning.

Fastighetsinvesteringsföretag

40 § Med fastighetsinvesteringsföretag avses en enhet

- som har ett stort antal delägare,
- som huvudsakligen innehar fast egendom, och
- vars inkomst endast beskattas i ett led, antingen i enheten eller hos delägarna, senast ett år efter räkenskapsårets utgång.

Försäkringsinvesteringsenhet

41 § Med försäkringsinvesteringsenhet avses en enhet som

1. har etablerats med anledning av skyldigheter enligt ett försäkrings- eller livränteavtal,
2. uteslutande ägs av en eller flera enheter inom samma koncern, vilka är föremål för lagstiftning avseende försäkringsföretag i den stat där försäkringsinvesteringsenheten hör hemma, och
3. i övrigt uppfyller villkoren för att utgöra antingen en investeringsfond enligt 39 § eller ett fastighetsinvesteringsföretag enligt 40 §.

Förfarande*Tillägsskatterapport*

42 § Med tillägsskatterapport avses en sådan tillägsskatterapport som ska lämnas enligt 33 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Rapporterande enhet

43 § Med rapporterande enhet avses en enhet som lämnar tillägsskatterapport.

Övrigt*Lågbeskattad koncernenhet*

44 § Med lågbeskattad koncernenhet avses

1. en koncernenhet som hör hemma i en lågskattestat, eller
2. en koncernenhet som är statslös och har ett positivt justerat resultat och en effektiv skattesats som är lägre än minimiskattesatsen.

En koncernenhet anses alltid vara lågbeskattad om tillkommande tillägsskatt har fördelats till koncernenheten enligt 3 kap. 40 och 41 §§ eller 4 kap. 19 §.

Lågskattestat

45 § Med lågskattestat avses, i fråga om en koncern, en stat där koncernen har

1. en justerad vinst, och
2. en effektiv skattesats som är lägre än minimiskattesatsen.

Stat

46 § Med stat avses även jurisdiktion.

Modellreglerna

47 § Med modellreglerna avses the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two) antagna av OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS den 14 december 2021.

Statslös koncernenhet

48 § Med statslös koncernenhet avses en koncernenhet som inte hör hemma i en stat enligt 1 kap. 13–15 §§.

3 kap. Beräkning av tilläggsskattebeloppet

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- beräkning av det justerade resultatet (2–22 §§),
- justerad skattekostnad för beräkning av den effektiva skattesatsen (23–37 §§), och
- beräkning av tilläggsskattebelopp (38–42 §§).

Beräkning av det justerade resultatet

Huvudprinciper för beräkning

2 § En koncernenhets justerade resultat är det resultat som enheten har eller skulle ha redovisat enligt räkenskaper som upprättats med ledning av de redovisningsprinciper som tillämpas i dess moderföretags koncernredovisning enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard

- utan hänsyn till eliminerings- och transaktioner för koncerninterna transaktioner, och
- med justeringar enligt 8–22 §§.

I 4, 5 och 7 kap. finns ytterligare bestämmelser som kan påverka det justerade resultatet. I 7 kap. 50 § finns en bestämmelse om de värden som resultatberäkningen ska baseras på för förvärvade enheter.

Moderföretagets koncernredovisning är inte upprättad enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard

3 § Om koncernredovisningen för en koncernenhets moderföretag inte är upprättad enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard gäller följande. Koncernenhetens resultat enligt 2 § ska bestämmas på grundval av de redovisningsprinciper som moderföretaget har tillämpat i sina räkenskaper enligt 2 kap. 19 § 3. Om detta resultat har påverkats av skillnaderna mellan de tillämpade redovisningsprinciperna och en allmänt erkänd redovisningsstandard, ska det justeras så att skillnaderna inte leder till någon betydande snedvridning av konkurrensen.

Moderföretaget upprättar inte någon koncernredovisning

4 § Om en koncernenhets moderföretag inte har upprättat någon koncernredovisning enligt 2 kap. 19 § 1–3 gäller följande. Koncernenhetens resultat enligt 2 § ska bestämmas på grundval av redovisningsprinciperna i en allmänt erkänd redovisningsstandard.

Resultatet får även bestämmas enligt redovisningsprinciperna i en godkänd redovisningsstandard. Om detta resultat har påverkats av

skillnaderna mellan de tillämpade redovisningsprinciperna och en allmänt erkänd redovisningsstandard, ska det justeras så att skillnaderna inte leder till någon betydande snedvridning av konkurrensen.

Alternativregel för beräkningen

5 § Beräkningen av det justerade resultatet enligt 2 § får i stället för vad som sägs i den paragrafen utgå från en annan allmänt erkänd redovisningsstandard eller en godkänd redovisningsstandard, om

1. det inte skäligen kan krävas att resultatet bestäms med ledning av moderföretagets redovisningsprinciper,
2. enheten upprättar sina räkenskaper enligt dessa alternativa principer, och
3. uppgifterna i redovisningen är tillförlitliga.

Om en tillämpning av en sådan redovisningsstandard som avses i första stycket på en intäktspost, kostnadspost eller annan transaktion leder till en permanent avvikelse i resultatet i förhållande till ett resultat, beräknat enligt 2 §, och denna avvikelse överstiger en miljon euro, ska resultatet justeras.

Vid tillämpningen av den beloppsangivelse i euro som finns i andra stycket ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Särskild regel för beräkningen av nationell tilläggsskatt

6 § Vad avser nationell tilläggsskatt får det justerade resultatet för koncernenheten i en stat, i stället för en beräkning enligt 2–5 §§, beräknas enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard eller godkänd redovisningsstandard som skiljer sig från den som används i koncernredovisningen. En godkänd redovisningsstandard får användas bara under förutsättning att resultatet justeras för att förhindra en betydande snedvridning av konkurrensen enligt 7 §.

Betydande snedvridning av konkurrensen

7 § En betydande snedvridning av konkurrensen anses uppstå om tillämpningen av en särskild princip eller ett särskilt förfarande enligt en godkänd redovisningsstandard för koncernen som helhet leder till skillnader som uppgår till mer än 75 miljoner euro under ett räkenskapsår vid en jämförelse med tillämpning av motsvarande princip eller förfarande enligt IFRS som antagits av International Accounting Standards Board, eller IFRS som antagits av unionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.

Vid tillämpningen av den beloppsangivelse i euro som finns i första stycket ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Nettoskattekostnad

8 § Resultatet ska justeras så att det inte påverkas av nettoskattekostnaderna.

Med nettoskattekostnaderna avses nettoposten av

1. aktuella och uppskjutna medräknade skatter som har kostnadsförts, inklusive medräknade skatter avseende inkomster som är undantagna vid beräkningen av det justerade resultatet,
2. uppskjutna skattefordringar som är hänförliga till en förlust under året,
3. tilläggsskatt, och
4. icke kvalificerat imputationsbelopp.

Undantagna utdelningar

9 § Utdelning eller annan värdeöverföring som har tagits emot eller anteciperats och som har sin grund i ägarintressen ska inte tas med i det justerade resultatet.

Detta gäller dock inte om

1. de andelar som ägarintresset avser är ett portföljinnehav, och
2. koncernenheten som tar emot utdelningen i ekonomisk mening har ägt andelarna mindre än ett år vid dagen för utdelningen eller värdeöverföringen.

En utdelning eller värdeöverföring är inte heller undantagen om den lämnas av en investeringsenhet och omfattas av ett val enligt 7 kap. 36 §.

Undantagen vinst eller förlust avseende ägarintressen

10 § Vinst och förluster som ingår i enhetens resultat ska inte tas med i det justerade resultatet, om

1. de beror på ändringar i det verkliga värdet på ett ägarintresse som inte är ett portföljinnehav,
2. de avser ett ägarintresse som redovisas enligt kapitalandelsmetoden, eller
3. de avser vinst eller förlust vid avyttring av ett ägarintresse som inte utgör ett portföljinnehav.

Omvärdering av materiella anläggningstillgångar

11 § Resultatet ska justeras med ett belopp som motsvarar en redovisad värdeförändring, ökad eller minskad med tillhörande uppskjuten skatt hänförlig till räkenskapsåret, som beror på tillämpningen av en redovisningsprincip avseende materiella anläggningstillgångar som innebär att

1. tillgångarna omvärderas löpande i redovisningen till verkligt värde,
2. värdeförändringen redovisas mot eget kapital, och
3. vinst och förluster därefter inte påverkar resultaträkningen.

Justering till följd av omorganisering

12 § Resultatet ska justeras med belopp som avser vinst eller förlust som ska undantas enligt bestämmelserna om omorganisering i 7 kap. 59–61 §§. Undantagna vinster ska minska det justerade resultatet och undantagna förluster ska öka det justerade resultatet.

Asymmetrisk vinst eller förlust i utländsk valuta

13 § Resultatet ska justeras för vinst eller förlust i utländsk valuta för en koncernenhet vars funktionella valuta och beskattningsvaluta skiljer sig åt. Justering ska göras om vinsten eller förlusten

1. ingår i koncernenhetens beskattningsbara vinst eller förlust och är hänförlig till fluktuationer i valutakursen mellan den funktionella valutan och beskattningsvalutan,

2. ingår i koncernenhetens redovisade resultat och är hänförlig till fluktuationer i valutakursen mellan den funktionella valutan och beskattningsvalutan,

3. ingår i koncernenhetens redovisade resultat och är hänförlig till fluktuationer i valutakursen mellan en tredje utländsk valuta och koncernenhetens funktionella valuta, eller

4. kan hänföras till fluktuationer i valutakursen mellan en tredje utländsk valuta och beskattningsvalutan, oavsett om vinsten eller förlusten i den tredje utländska valutan ingår i den beskattningsbara inkomsten eller inte.

Den funktionella valutan är den valuta som används för att fastställa enhetens redovisade resultat. Beskattningsvalutan är den valuta som används för att fastställa koncernenhetens skattepliktiga inkomst när medräknade skatter beräknas. En tredje utländsk valuta är en valuta som varken är enhetens funktionella valuta eller beskattningsvaluta.

Mutor och böter

14 § Följande kostnader ska inte räknas med i resultatet:

1. kostnader som hänför sig till betalningar som enligt reglerna i den stat där koncernenheten eller moderföretaget hör hemma är olagliga, däribland mutor och olagliga provisioner, och

2. böter och sanktionsavgifter, om ett bötes- eller sanktionsbelopp som belastat resultatet för räkenskapsåret uppgår till eller överstiger 50 000 euro eller vad som motsvarar 50 000 euro i koncernenhetens funktionella valuta.

Vid tillämpningen av den beloppsangivelse i euro som finns i första stycket 2 ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Fel under tidigare räkenskapsår och byte av redovisningsprinciper

15 § Om fel som avser tidigare års resultat och som avser en intäkt eller kostnad som skulle ha ingått i det justerade resultatet har korrigerats genom en justering direkt mot eget kapital, ska det justerade resultatet ökas eller minskas med ett belopp motsvarande den del av korrigeringsbeloppet som inte redovisats i resultaträkningen. Detta gäller dock inte om en sådan korrigeringspost av tidigare fel resulterat i en väsentlig minskning av en sådan skuld avseende medräknade skatter som avses i 4 kap. 20 § andra stycket.

Första stycket gäller också i fråga om en korrigeringspost som uppstått till följd av byte av redovisningsprinciper eller redovisningspolicy, om den har redovisats direkt mot eget kapital och avser en intäkt eller kostnad som ska ingå i det justerade resultatet.

Pensionskostnader

16 § Resultatet ska justeras för skillnaden mellan den redovisade pensionskostnaden och det belopp som tillförts en pensionsenhet för räkenskapsåret. Detta gäller dock bara för pension som tryggas genom överföring till en pensionsenhet.

Justering av koncerninterna transaktioner

17 § Resultatet ska justeras enligt följande:

1. Transaktioner mellan koncernenheter som är hemmahörande i olika stater som inte redovisats till samma belopp i de båda koncernenheternas räkenskaper eller som inte är i enlighet med marknadsmässiga villkor ska justeras så att de uppgår till samma belopp och är i enlighet med sådana villkor.

2. En förlust vid försäljning eller annan överföring av en tillgång mellan två koncernenheter i samma stat som inte redovisats enligt marknadsmässiga villkor ska justeras till det belopp som följer av sådana villkor, om förlusten ska ingå i beräkningen av det justerade resultatet.

Med marknadsmässiga villkor avses sådana villkor som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende företag för motsvarande transaktion under jämförbara omständigheter.

Skattetillgodohavanden

18 § Kvalificerade skattetillgodohavanden ska tas upp som intäkt. Icke kvalificerade skattetillgodohavanden ska inte tas upp som intäkt.

Koncerninterna finansieringsarrangemang

19 § Resultatet ska ökas med kostnader som är hänförliga till finansieringsarrangemang genom vilka en eller flera koncernenheter ger tillgodohavanden till, eller på annat sätt gör investeringar i, en eller flera andra koncernenheter (koncerninternt finansieringsarrangemang) om

1. koncernenheten som har skulden eller som investeringen görs i hör hemma i en lågskattestat eller i en stat som skulle ha varit en lågskattestat om kostnaden inte hade belastat koncernenheten,

2. det koncerninterna finansieringsarrangemanget rimligen kan förväntas öka koncernhetens kostnader under den tid finansieringsarrangemanget löper utan att detta leder till en motsvarande ökning av den beskattningsbara inkomsten för den koncernenhet som ger krediten eller gör investeringen, och

3. den koncernenhet som ger krediten eller gör investeringen hör hemma i en stat som inte är en lågskattestat eller som inte skulle ha varit en lågskattestat om den koncernenheten inte hade haft de intäkter som är hänförliga till krediten eller investeringen.

Denna paragraf ska inte tillämpas om 22 § ska tillämpas.

Försäkringsföretag

20 § Vid beräkning av det justerade resultatet för ett försäkringsföretag som har redovisat en sådan skattekostnad som avses i 26 § 3 ska avdrag göras för motsvarande belopp som har redovisats som en intäkt och som avser sådan skatt.

I det justerade resultatet ska ett försäkringsföretag ta med eventuell avkastning på försäkringstagarnas kapital som inte återspeglas i försäkringsföretagets redovisning av vinst eller förlust i den mån motsvarande förändring av skulden till försäkringstagarna återspeglas i dess redovisning av vinst eller förlust.

21 § Vid beräkning av det justerade resultatet för ömsesidiga livförsäkringsbolag och livförsäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst ska avdrag göras för belopp som överförs till en konsolideringsfond. Belopp som tas i anspråk från konsolideringsfonden för att täcka en förlust ska läggas till.

Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål

22 § En koncernenhet som emitterat ett instrument för övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål ska minska det justerade resultatet med belopp som inte dragits av som en kostnad i det redovisade resultatet men som

- redovisats som en minskning av eget kapital för koncernenheten och
- beror på genomförda eller kommande betalningar som utgör ränta, utdelning eller liknande.

En koncernenhet som är innehavare av ett instrument för övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål ska öka det justerade resultatet med belopp som inte tagits upp som en intäkt i det redovisade resultatet men som

- redovisats som en ökning av eget kapital för koncernenheten och
- beror på genomförda eller kommande betalningar som utgör ränta, utdelning eller liknande.

Med instrument för övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål avses ett instrument som

- emitterats i enlighet med tillsyns- eller regleringskrav för den finansiella sektorn,
- kan omvandlas till eget kapital eller skrivas ned under vissa särskilt angivna omständigheter, och
- utformats för att kvittas mot förlust i händelse av finanskris.

Beräkning av justerad skattekostnad

Beräkning av den justerade skattekostnaden

23 § Den justerade skattekostnaden är summan av de redovisade kostnaderna avseende medräknade aktuella skatter efter justeringar för

1. nettobeloppet för tillägg och minskningar enligt 29 och 30 §§,
2. det uppskjutna skattejusteringsbeloppet enligt 31–34 §§, och
3. nettoförändringen av skatter som redovisas direkt mot eget kapital till den del de hänför sig till intäkter eller kostnader som ingår i det justerade resultatet och som beskattas enligt lokala skatteregler.

Beräkningen av den justerade skattekostnaden ska utgå från den redovisning som används vid beräkning av det justerade resultatet enligt 2–7 §§. Vid beräkningen ska justering bara göras en gång även om flera bestämmelser skulle kunna gälla för samma skattebelopp.

I 27 § och i 7 kap. 11, 25, 63 och 64 §§ finns bestämmelser om fördelning av medräknade skatter till en annan koncernenhet än den som har tagit upp skatterna i sin redovisning.

24 § Vid beräkning av den justerade skattekostnaden ska följande skatter räknas med (medräknade skatter):

1. skatt som redovisas i enhetens räkenskaper och som avser koncernenhetens intäkter eller vinst eller dess andel av intäkter eller vinst i en koncernenhet som den har ett ägarintresse i,
2. skatt som tas ut enligt ett godkänt utdelningsskattesystem,
3. skatt som påförs i stället för allmänt tillämplig bolagsskatt, och
4. skatt som tas ut på balanserade vinstmedel och annat eget kapital, däribland skatter som tas ut på en kombination av intäkter och eget kapital.

25 § Vid beräkning av den justerade skattekostnaden ska följande skatter inte räknas med:

1. tilläggsskatt,
2. icke kvalificerade imputationsbelopp, och
3. skatt som betalas av ett försäkringsföretag och som avser avkastning på försäkringstagares kapital.

26 § Skatter som avser vinst eller förlust och hänför sig till avyttring av fast egendom ska, om valmöjligheten i 4 kap. 9 § utnyttjas, inte räknas med i den justerade skattekostnaden för det år som valet görs.

Fördelning av medräknade skatter på utdelning

27 § Skattekostnader som avses i 24 och 25 §§ i en koncernenhets räkenskaper och avser utdelning under räkenskapsåret från en annan koncernenhet ska fördelas till den koncernenhet som lämnade utdelningen.

Justeringar av aktuell skatt

28 § Skattekostnaden ska ökas med medräknade skatter enligt följande:

1. skatt som redovisats som en kostnad som påverkar resultatet före skatt,
2. skatt som avser uppskjutna skattefordringar som hanteras enligt 4 kap. 14 § första stycket,
3. belopp som avser betalning under räkenskapsåret av skatt som tidigare år inte räknats med som en skattekostnad för att skattesituationen då var osäker, och
4. belopp som avser tillgodohavande eller återbetalning av ett kvalificerat skattetillgodohavande om beloppet har minskat den aktuella skattekostnaden i räkenskaperna.

29 § Skattekostnaden ska minskas med

1. aktuell skattekostnad som avser intäkter om intäkterna inte ingår i beräkningen av det justerade resultatet,
2. skattekostnad som avser tillgodohavande eller återbetalning av ett icke kvalificerat skattetillgodohavande om kostnaden inte har minskat den aktuella skattekostnaden i räkenskaperna,

3. skatt som har återbetalats till eller tillgodoräknats en koncernenhet, om skatten inte har behandlats som en justering av skattekostnaderna i räkenskaperna,

4. aktuell skattekostnad som är hänförlig till en osäker skattesituation, och

5. aktuell skattekostnad som inte förväntas bli betald inom tre år från räkenskapsårets utgång.

Första stycket 3 ska inte tillämpas på kvalificerade skattetillegodohavanden.

Justeringar avseende uppskjuten skatt

30 § Det uppskjutna skattejusteringsbeloppet uppgår till den nettopost i räkenskaperna som visar räkenskapsårets förändring av uppskjutna skatteskulder och skattefordringar med justeringar enligt 31–34 §§. Detta gäller under förutsättning att den skattesats som använts vid beräkningen i räkenskaperna är lika med eller lägre än minimiskattesatsen. Om den nationella skattesats som använts vid beräkningen är högre än minimiskattesatsen, ska det uppskjutna skattejusteringsbeloppet i stället beräknas utifrån minimiskattesatsen.

31 § Om en uppskjuten skattefordran avseende årets förlust inte alls har redovisats i räkenskaperna för att kriterierna för redovisning av fordran inte är uppfyllda, ska det uppskjutna skattejusteringsbeloppet minskas med ett belopp som motsvarar den minskning som skulle ha skett om den uppskjutna skattefordran hade redovisats.

32 § Om en uppskjuten skattefordran i räkenskaperna har beräknats utifrån en skattesats som understiger minimiskattesatsen, får den i stället beaktas till det värde som den skulle ha haft om den hade beräknats med ledning av minimiskattesatsen. Som förutsättning för detta gäller att

1. den uppskjutna skattefordran är hänförlig till en justerad förlust, och
2. omräkningen görs för det år som förlusten uppkommer.

Om en uppskjuten skattefordran ökas enligt första stycket ska en motsvarande minskning göras av det uppskjutna skattejusteringsbeloppet.

33 § Följande ska läggas till vid beräkningen av det uppskjutna skattejusteringsbeloppet:

1. belopp som avser betalning av en uppskjuten skatteskuld, om skatteskulden inte har räknats med i det justerade resultatet för tidigare räkenskapsår men har betalats under det aktuella räkenskapsåret, och

2. belopp som har minskat den justerade skattekostnaden enligt 35 § första stycket för ett tidigare räkenskapsår, om beloppet har betalats under det aktuella räkenskapsåret.

34 § Följande ska inte räknas med vid beräkningen av det uppskjutna skattejusteringsbeloppet:

1. skattekostnad som är hänförlig till poster som inte ingår i beräkningen av det justerade resultatet,
2. skattekostnad som är osäker,
3. skattekostnad som avser utdelning från en koncernenhet,

4. skattekostnad som avser en uppskjuten skatteskuld om skatteskulden omfattas av ett val enligt 4 kap. 17 §,

5. effekter som uppstår när värdet i redovisningen på en uppskjuten skattefordran justeras eller när principer för att ta upp en sådan fordran i redovisningen ändras,

6. skattekostnad som uppstår till följd av att den nationella skattesatsen ändras, och

7. effekter som uppstår till följd av att skattereduktion beviljas eller att ett reduktionsbelopp utnyttjas.

Tidsgräns för uppskjutna skatteskulder

35 § Om en uppskjuten skatteskuld som påverkat koncernenhetens justerade skattekostnad inte återförs, betalas eller regleras på annat sätt senast vid utgången av det femte räkenskapsåret från det att den först redovisades i räkenskaperna, ska de justerade skattekostnaderna för det året då skulden först redovisades minska med ett belopp som motsvarar den del av skulden som kvarstår. Effektiv skattesats och tilläggsskattebelopp ska då räknas om enligt 37 och 38 §§. Tillkommande tilläggsskattebelopp ska fördelas enligt 40 och 41 §§.

I 4 kap. 18 § finns en bestämmelse om att en uppskjuten skatteskuld inte behöver beaktas.

36 § Bestämmelsen i 35 § första stycket gäller inte om den uppskjutna skatteskulden avser

1. värdeminskningssavdrag avseende materiella tillgångar,
2. kostnader för licenser eller liknande tillgångar som gäller i förhållande till en offentlig förvaltning och ger rätt att använda fast egendom eller nyttja en naturresurs, om nyttjandet medför betydande investeringar i materiella tillgångar,
3. kostnader för forskning och utveckling,
4. kostnader för avveckling och sanering,
5. realiserade nettovinster vid redovisning till verkligt värde,
6. realiserade nettovinster som beror på fluktuationer i utländsk valuta,
7. försäkringsreserver och förutbetalda anskaffningskostnader för försäkringsavtal,
8. vinster från försäljning av materiella anläggningstillgångar i samma stat som koncernenheten hör hemma i, om vinsterna återinvesteras i materiella anläggningstillgångar i samma stat, eller
9. ytterligare belopp som lagts till i redovisningen som en följd av en förändring av redovisningsprinciperna för de poster som avses i 1–8.

Beräkning av tilläggsskattebelopp

Beräkningen av den effektiva skattesatsen

37 § Den effektiva skattesatsen är kvoten av de sammanlagda justerade skattekostnaderna för koncernenheterna i en stat och det sammanlagda justerade resultatet för koncernenheterna i den staten.

Justerat resultat och justerad skattekostnad som avser en koncernenhet som är en investeringsenhet ska inte räknas med. Särskilda regler för

beräkning av effektiv skattesats för investeringsenheter finns i 7 kap. 28 och 29 §§.

Tilläggskattebeloppet för koncernenheterna i en stat

38 § Om den effektiva skattesatsen är lägre än minimiskattesatsen ska en procentsats för tilläggs katt beräknas. Med *procentsats för tilläggs katt* avses minimiskattesatsen minskad med koncernens effektiva skattesats för räkenskapsåret i den aktuella staten.

Tilläggs kattebeloppet för koncernenheterna i en stat är lika med enheternas sammantagna överskjutande vinst multiplicerad med procentsatsen för tilläggs katt för staten. Med *överskjutande vinst* avses det sammanlagda justerade resultatet för enheterna i en stat minskat med ett substansbelopp beräknat enligt 5 kap. 2–11 §§. Tilläggs kattebelopp som avser en koncernenhet som är en investeringsenhet ska inte räknas med. Särskilda regler för beräkning av tilläggs kattebelopp för investeringsenheter finns i 7 kap. 30 §§.

Tillkommande tilläggs kattebelopp ska läggas till tilläggs kattebeloppet för det aktuella räkenskapsåret. Nationell tilläggs katt ska dras ifrån eller läggas till enligt förutsättningarna i 39 §.

39 § Tilläggs kattebeloppet för koncernenheterna i en utländsk stat ska minskas med belopp avseende den nationella tilläggs katt som ska betalas i den stat där enheterna hör hemma.

Om utländsk nationell tilläggs katt för koncernenheterna i en medlemsstat i Europeiska unionen beräknats med utgångspunkt i IFRS som antagits av International Accounting Standards Board eller IFRS som antagits av unionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, alternativt moderföretagets allmänt erkända redovisningsstandard, ska något tilläggs kattebelopp inte beräknas för enheterna i den staten.

Till den del nationell tilläggs katt inte har betalats inom fyra år efter utgången av det räkenskapsår då den skulle ha betalats ska den läggas till tilläggs kattebeloppet för koncernenheterna i den staten i form av ett tillkommande tilläggs kattebelopp.

Tilläggs kattebeloppet för en koncernenhet

40 § Tilläggs kattebeloppet enligt 38 § ska fördelas mellan koncernenheterna i staten utifrån hur stor andel enhetens justerade vinst är av den justerade vinsten för samtliga koncernenheter som har justerad vinst och hör hemma i den staten. Ingen del av tilläggs kattebeloppet ska fördelas till koncernenheter som har justerad förlust.

Om tilläggs kattebeloppet för koncernenheterna i en stat endast består av tillkommande tilläggs kattebelopp och det inte finns någon justerad vinst i staten under räkenskapsåret, ska tilläggs katten fördelas mellan koncernenheterna i staten enligt första stycket utifrån deras justerade vinst under de räkenskapsår som omräkningen avser.

41 § Om tillkommande tilläggs kattebelopp fördelas enligt 40 § andra stycket till koncernenheter i en stat där koncernenheterna inte har någon justerad vinst, gäller följande vid beräkningen enligt 6 kap. 4–7 §§ av en moderenhets andel av det tillkommande tilläggs kattebeloppet. Varje

koncernenhet ska då anses ha en justerad vinst som motsvarar det tillkommande tilläggsskattebelopp som fördelats till den koncernenheten dividerat med minimiskattesatsen.

Statslösa koncernenheter

42 § För statslösa koncernenheter ska såväl den effektiva skattesatsen som tilläggsskattebeloppet beräknas enhet för enhet.

4 kap. Val, tillkommande tilläggsskattebelopp i vissa fall och justering av skattekostnad

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- de val som får göras i fråga om beräkning av det justerade resultatet och den justerade skattekostnaden (2–17 §§),
- tillkommande tilläggsskattebelopp i vissa fall när det inte redovisas vinst i en stat (18 och 19 §§),
- justering av skattekostnad i efterhand (20–24 §§), och
- uppskjutna skattefordringar, uppskjutna skatteskulder och överförda tillgångar vid övergången till systemet (25–28 §§).

Val som påverkar det justerade resultatet

Beräkning av det justerade resultatet vid aktiebaserad ersättning

2 § Vid beräkningen av det justerade resultatet för en koncernenhet får den rapporterade enheten välja att, i fråga om aktiebaserad ersättning, i stället för den redovisade kostnaden beräkna resultatet med ledning av den kostnad som behandlas som avdragsgill vid enhetens inkomstbeskattning. Då gäller bestämmelserna i 3–5 §§.

Ett val enligt första stycket gäller för samtliga koncernenheter i samma stat under det räkenskapsår som valet avser och de efterföljande räkenskapsår som omfattas av valet. Ett sådant val gäller i fem år från och med det räkenskapsår som valet avser. Därefter fortsätter valet att gälla, om den rapporterade enheten inte återkallar valet. Om valet återkallas kan ett nytt val enligt första stycket göras först fem år efter det år som återkallelsen avser.

3 § Om instrument som är hänförliga till aktiebaserad ersättning förfaller utan att utnyttjas, ska vid beräkningen av det justerade resultatet hela den kostnad som för tidigare räkenskapsår har minskat det justerade resultatet tas upp för det räkenskapsår då möjligheten att utnyttja instrumentet förföll.

4 § Om en del av kostnaden för den aktiebaserade ersättningen har redovisats före det räkenskapsår då ett val enligt 2 § görs, ska resultatet korrigeras för det år då valet görs. Vid beräkningen av det justerade resultatet ska resultatet justeras med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan summan av de belopp som har dragits av vid beräkningen av det justerade resultatet för tidigare år och summan av de belopp som skulle ha dragits av, om valet enligt 2 § hade gjorts för de tidigare räkenskapsåren.

5 § Om ett val enligt 2 § återkallas gäller följande. Vid beräkningen av det justerade resultatet för det räkenskapsår som återkallelsen avser ska en intäkt tas upp. Intäkten ska uppgå till summan av de belopp som för tidigare räkenskapsår har dragits av från det justerade resultatet minskad med summan av de redovisade kostnaderna. Detta gäller endast för positiva belopp och för belopp som avser ersättning som inte realiserats eller betalats ut före det räkenskapsår då valet återkallas.

Tillgångar och skulder som redovisas till verkligt värde

6 § Vid beräkningen av det justerade resultatet för en koncernenhet får den rapporterade enheten, avseende tillgångar och skulder som tas upp till verkligt värde i redovisningen, välja att i stället lägga realiserade vinster och förluster till grund för beräkningen. I så fall ska undantag göras för vinst eller förlust som beror på att redovisningen sker till verkligt värde. Vid avyttring eller återbetalning ska realiserade vinster och förluster ligga till grund för beräkningen.

Om valet enligt första stycket görs för samma räkenskapsår som tillgången förvärvas eller skulden uppkommer, ska anskaffningsvärdet ligga till grund för beräkningen av det justerade resultatet. Om valet görs för ett senare år än det år då tillgången förvärvades eller skulden uppkom, ska i stället det bokförda värdet den första dagen på det räkenskapsår som valet avser ligga till grund för beräkningen.

7 § Ett val enligt 6 § gäller för samtliga koncernenheter i samma stat och för samtliga tillgångar som redovisas till verkligt värde. Den rapporterade enheten kan dock välja att begränsa valet till att endast gälla materiella tillgångar eller sådana tillgångar och skulder som innehas av investeringsenheter.

Valet gäller i fem år från och med det räkenskapsår som valet avser. Därefter fortsätter valet att gälla, om den rapporterade enheten inte återkallar valet. Om valet återkallas kan ett nytt val enligt första stycket göras först fem år efter det år som återkallelsen avser.

8 § Om valet återkallas ska ett belopp tas med vid beräkningen av det justerade resultatet. Detta belopp ska uppgå till skillnaden mellan

1. tillgångens eller skuldens verkliga värde den första dagen på det räkenskapsår som återkallelsen avser, och

2. det värde som legat till grund för beräkningen av det justerade resultatet.

Vinst eller förlust vid avyttring av fast egendom

9 § Vid beräkningen av det justerade resultatet får den rapporterade enheten välja att behandla vinst eller förlust vid avyttring av fast egendom på det sätt som framgår av 10 §, om

1. den fasta egendomen finns i samma stat som den avyttrande koncernenheten hör hemma i,

2. förvärvaren inte ingår i samma koncern som den avyttrande koncernenheten, och

3. den enhet som utnyttjar vinsten eller förlusten för avräkning hör hemma i samma stat som den koncernenheten som avyttrat fastigheten med vinst.

Ett val enligt första stycket gäller för det räkenskapsår som valet avser.

10 § Sådan vinst som avses i 9 § ska avräknas mot koncernenhetens eller en annan koncernenhets förlust vid en sådan avyttring som avses i 9 § under räkenskapsåret eller de fyra år som föregår detta (femårsperioden). Vinsten ska först avräknas mot förlust som uppstått under femårsperiodens första räkenskapsår. Återstående vinst ska avräknas mot förluster senare år under femårsperioden.

Om det återstår vinst efter att den avräknats mot förluster enligt första stycket ska vinsten fördelas jämnt över femårsperioden. Vinsten ska hänföras till de koncernenheter som hör hemma i samma stat som den avyttrande koncernenheten och som gjort sådana vinster som avses i 9 §. Den återstående vinsten ska fördelas proportionellt med hänsyn till koncernenhetens vinst i förhållande till motsvarande vinster för alla koncernenheter i staten. Om det under något räkenskapsår inte finns någon koncernenhet som har gjort en sådan vinst som avses i 9 §, ska det återstående beloppet för det året fördelas lika mellan koncernenheterna i staten.

11 § Ett val enligt 9 § medför att justerat resultat, effektiv skattesats och tilläggsskattebelopp enligt 3 kap. ska räknas om för samtliga koncernenheter och räkenskapsår som berörs av valet. Den tilläggsskatt som tillkommer ska enligt 3 kap. 38 § läggas till tilläggsskattebeloppet för det år som valet enligt 9 § avser. Tillkommande tilläggsskattebelopp ska fördelas enligt 3 kap. 40 och 41 §§.

I 3 kap. 26 § finns en bestämmelse som avser skatter hänförliga till vinster eller förluster när 9 § tillämpas.

Transaktioner mellan koncernenheter som ingår i en grupp för skattekonsolidering

12 § Vid beräkningen av det justerade resultatet får den rapporterende enheten välja att eliminera koncerninterna intäkter, kostnader, vinster och förluster om koncernenheterna

1. hör hemma i samma stat, och
2. ingår i en grupp för konsolidering av skatt.

För det år då valet görs eller återkallas ska justeringar göras så att poster inte beaktas mer än en gång och inte heller utelämnas helt.

Ett val enligt första stycket gäller i fem år från och med det räkenskapsår som valet avser. Därefter fortsätter valet att gälla, om den rapporterende enheten inte återkallar valet. Om valet återkallas kan ett nytt val enligt första stycket göras först fem år efter det år som återkallelsen avser.

Val som påverkar den justerade skattekostnaden

Alternativregel för uppskjuten skattefordran

13 § Vid beräkning av den effektiva skattesatsen i en stat enligt 3 kap. 37 § får den rapporterende enheten välja att, i stället för att för koncern-

enheterna i staten beakta uppskjutna skattejusteringsbelopp beräknade enligt 3 kap. 31–36 §§, ta upp en särskild uppskjuten skattefordran. Detta gäller bara om det sammanlagda justerade resultatet för de koncernenheter som hör hemma i staten är en förlust. Den särskilda uppskjutna skattefordran ska motsvara koncernenheternas sammanlagda justerade förlust multiplicerad med minimiskattesatsen.

Ett val enligt första stycket gäller för samtliga koncernenheter i den aktuella staten och får inte göras avseende koncernenheter som hör hemma i en stat som har ett godkänt utdelningsskattesystem.

Ett val enligt första stycket får göras endast för det första räkenskapsår som en enhet i den stat som valet gäller ingår i den koncern som omfattas av denna lag eller av utländsk lagstiftning som är likvärdig med och administreras på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna i rådets direktiv 2022/2523 i den ursprungliga lydelsen eller, när det gäller en stat utanför Europeiska unionen, modellreglerna. Därefter fortsätter valet att gälla, om den rapporterade enheten inte återkallar valet.

14 § En särskild uppskjuten skattefordran enligt 13 § ska minskas för det räkenskapsår då det sammanlagda justerade resultatet för koncernenheterna i staten är en vinst. Minskningen ska uppgå till det lägsta av

1. det belopp som motsvarar den justerade vinsten multiplicerad med minimiskattesatsen, och
2. det belopp som skattefordran uppgår till.

Återstående skattefordran ska överföras till efterföljande räkenskapsår och läggas samman med motsvarande fordringar under dessa år.

15 § Om den rapporterade enheten återkallar valet enligt 13 § ska den särskilda uppskjutna skattefordran minskas till noll med verkan från den första dagen på det räkenskapsår som återkallelsen avser.

16 § Om valet enligt 13 § avser en delägarbeskattad enhet som är ett moderföretag ska den särskilda uppskjutna skattefordran beräknas med hänsyn till enhetens justerade förlust efter de justeringar som avses i 7 kap. 14 §.

Uppskjuten skatteskuld

17 § Den rapporterade enheten får välja att vid beräkningen av den justerade skattekostnaden inte beakta en uppskjuten skatteskuld som inte förväntas bli reglerad inom den tid som anges i 3 kap. 35 § första stycket.

Ett sådant val gäller för det räkenskapsår som valet avser. Därefter fortsätter valet att gälla, om den rapporterade enheten inte återkallar valet.

Tillkommande tilläggsskattebelopp när koncernenheterna i en stat inte redovisar vinst

18 § Ett tillkommande tilläggsskattebelopp ska beräknas, om

1. koncernenheterna i en stat sammantaget inte redovisar någon justerad nettovinst, och
2. den justerade skattekostnaden är
 - a) ett negativt belopp, och

b) lägre än ett belopp som beräknas genom att den justerade förlusten multipliceras med minimiskattesatsen.

Det tillkommande tilläggsskattebeloppet ska uppgå till skillnaden mellan den justerade skattekostnaden och den justerade förlusten multiplicerad med minimiskattesatsen.

19 § Tillkommande tilläggsskattebelopp enligt 18 § ska fördelas till koncernenheter i staten med justerade skattekostnader som

1. understiger noll, och
2. understiger det justerade resultatet multiplicerat med minimiskattesatsen.

Beloppet ska fördelas proportionellt. Det belopp som ska hänföras till respektive enhet beräknas genom att den justerade skattekostnaden för enheten dras av från dess justerade resultat multiplicerat med minimiskattesatsen.

En koncernenhet ska vid beräkningen enligt 6 kap. 4–7 §§ anses ha en justerad vinst som motsvarar det tillkommande tilläggsskattebelopp som fördelats på den koncernenheten dividerat med minimiskattesatsen.

Justering av skattekostnad i efterhand

20 § Om en koncernenhet justerar kostnaden för medräknade skatter i räkenskaperna för ett tidigare räkenskapsår, ska den justerade skattekostnaden inte ändras för det tidigare året. I stället ska motsvarande belopp påverka den justerade skattekostnaden för det aktuella räkenskapsåret.

Om en sådan justering innebär att skattekostnaden minskar ska dock den effektiva skattesatsen och tilläggsskattebeloppet räknas om i enlighet med 3 kap. 37 och 38 §§ för det år justeringen avser (*justeringsåret*) och de efterföljande år som påverkas. Ett tillkommande tilläggsskattebelopp ska enligt 3 kap. 38 § läggas till tilläggsskattebeloppet för det aktuella räkenskapsåret och ska fördelas enligt 3 kap. 40 och 41 §§.

21 § Den rapporterade enheten får välja att låta en oväsentlig minskning av skattekostnaden för medräknade skatter påverka det innevarande räkenskapsåret i stället för justeringsåret.

En minskning av skattekostnaden är oväsentlig om minskningarna sammantaget för koncernenheterna i den aktuella staten understiger en miljon euro. Vid tillämpningen av beloppsangivelsen i euro ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Ett val enligt första stycket gäller för det räkenskapsår som valet avser.

22 § Om skattesatsen i en stat sänks så att den understiger minimiskattesatsen och det leder till att den uppskjutna skattekostnaden för en koncernenhet minskar, ska ett belopp som motsvarar förändringen behandlas enligt 20 och 21 §§.

23 § Om en uppskjuten skattekostnad har beräknats enligt en nationell skattesats som är lägre än minimiskattesatsen och den nationella skattesatsen höjs, ska den uppskjutna skattekostnad som följer av en sådan höjning behandlas enligt 20 § för det räkenskapsår då skatten betalas.

Justeringen enligt första stycket får inte överstiga ett belopp som motsvarar den uppskjutna skattekostnaden beräknad enligt minimiskattesatsen.

24 § Om mer än en miljon euro av en koncernenhets aktuella skattekostnad, som ingår i de medräknade skatterna, inte har betalats inom tre år från räkenskapsårets utgång, ska justerad skattekostnad, effektiv skattesats och tilläggsskattebelopp räknas om. Den justerade skattekostnaden ska då minskas med det obetalda beloppet. Vid tillämpningen av beloppsangivelsen i euro ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Den effektiva skattesatsen och tilläggsskattebeloppet ska då räknas om i enlighet med 3 kap. 37 och 38 §§ för justeringsåret och de efterföljande år som påverkas. Ett tillkommande tilläggsskattebelopp ska enligt 3 kap. 38 § läggas till tilläggsskattebeloppet för det innevarande räkenskapsåret och ska fördelas enligt 3 kap. 40 och 41 §§.

Uppskjutna skattefordringar, uppskjutna skatteskulder och överförda tillgångar vid övergången till systemet

25 § Vid fastställande av den effektiva skattesatsen för koncernenheter i en stat för ett övergångsår enligt 26 § och för varje därpå följande räkenskapsår ska alla de uppskjutna skattefordringar och uppskjutna skatteskulder som återspeglas eller redovisas i alla koncernenheters räkenskaper i en stat beaktas för övergångsåret.

Uppskjutna skattefordringar och uppskjutna skatteskulder ska räknas med utifrån den skattesats som är lägst av minimiskattesatsen och den tillämpliga nationella skattesatsen. En uppskjuten skattefordran som har redovisats till en skattesats som är lägre än minimiskattesatsen får dock räknas om enligt minimiskattesatsen om den skattskyldige kan visa att den uppskjutna skattefordran är hänförlig till en justerad förlust.

Effekter som uppstår när värdet på en uppskjuten skattefordran justeras eller när principer för att ta upp en sådan fordran i räkenskaperna ändras ska inte påverka värdet av den uppskjutna skattefordran.

26 § Med *övergångsår* för en stat avses det första räkenskapsår då en koncernenhet omfattas av en lagstiftning som är likvärdig med och administreras på ett sätt som är förenligt med

1. bestämmelserna i rådets direktiv 2022/2523, i den ursprungliga lydelsen, eller

2. när det gäller en stat utanför Europeiska unionen, modellreglerna.

27 § Uppskjutna skattefordringar som härrör från sådana poster som enligt 3 kap. inte ska ingå vid beräkningen av justerat resultat ska undantas från den beräkning som avses i 25 § när sådana uppskjutna skattefordringar uppkommer i en transaktion som har ägt rum efter den 30 november 2021.

28 § Vid överföring av tillgångar mellan koncernenheter efter den 30 november 2021 men före övergångsårets början ska det skattemässiga värdet för de överförda tillgångarna, med undantag för lager, motsvara det

värde som de överförda tillgångarna hade vid tidpunkten för överföringen enligt den överförande koncernenhetens redovisning. Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder ska fastställas på grundval av samma värde.

5 kap. Substansbelopp, verksamhet av begränsad betydelse och internationell sjöfartsverksamhet

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
- substansbelopp (2–11 §§),
 - undantag för verksamhet av begränsad betydelse (12–14 §§), och
 - undantag för internationell sjöfartsverksamhet (15–19 §§).

Substansbelopp

Beräkningen av substansbeloppet

2 § Vid beräkningen enligt 3 kap. 38 § av den överskjutande vinsten ska en koncerns sammanlagda justerade resultat i en stat minskas med ett substansbelopp. Substansbeloppet för samtliga koncernenheter som hör hemma i en stat är summan av ett belopp som avser personalkostnader beräknade enligt 3 § och ett belopp som avser materiella anläggningstillgångar beräknat enligt 4 §.

Första stycket gäller inte för investeringsenheter.

Personalkostnader

3 § Beloppet för personalkostnader för en koncernenhet är fem procent av kostnaderna för anställda och oberoende uppdragstagare som arbetar för koncernen i den staten i enhetens ordinarie verksamhet och under koncernens ledning och kontroll.

Följande ska inte ingå i beräkningen:

1. personalkostnader som lagts till balansvärdet på sådana materiella anläggningstillgångar som avses i 4 §, och
2. personalkostnader som kan hänföras till det resultat som inte tas med vid beräkningen av det justerade resultatet enligt 15 §.

Materiella anläggningstillgångar

4 § Beloppet för materiella anläggningstillgångar för en koncernenhet är fem procent av balansvärdet på sådana tillgångar i den stat där koncernenheten hör hemma. Som materiella anläggningstillgångar behandlas också följande tillgångar om de finns i eller kan hänföras till samma stat:

1. naturresurser,
2. leasetagares nyttjanderätt till materiella anläggningstillgångar som redovisas som tillgång i balansräkningen, och
3. en licens eller ett liknande arrangemang från en offentlig förvaltning som gäller rätten att använda fast egendom eller att utnyttja naturresurser och som medför betydande investeringar i materiella anläggningstillgångar.

Följande ska inte ingå i beräkningen:

1. balansvärdet på materiella anläggningstillgångar som innehas för försäljning, leasing eller investering, och
2. balansvärdet på materiella anläggningstillgångar som används i verksamhet som avses i 15 §.

5 § Med *balansvärde* enligt 4 § avses genomsnittet av värdet vid räkenskapsårets ingång och utgång i moderföretagets koncernredovisning.

Fast driftställe

6 § För ett fast driftställe ska de belopp som avses i 3 och 4 §§ beräknas på grundval av sådana kostnader och tillgångar som ingår i det fasta driftställets separata räkenskaper enligt 7 kap. 19–21 §§. Detta gäller under förutsättning att tillgångarna och personalen finns i samma stat som det fasta driftstället.

Personalkostnader och materiella anläggningstillgångar som hänför sig till ett fast driftställe ska inte beaktas vid beräkningen enligt 3 och 4 §§ för huvudenheten.

Om ett fast driftställes inkomster helt eller delvis undantas från det redovisade respektive justerade resultatet i enlighet med 7 kap. 6 och 16 §§ ska personalkostnader och materiella anläggningstillgångar hos det fasta driftstället undantas i motsvarande mån från beräkningen enligt 3 och 4 §§.

Delägarbeskattade enheter

7 § Om en delägarbeskattad enhets personalkostnader och materiella anläggningstillgångar inte kan hänföras till ett fast driftställe enligt 6 § ska de fördelas till den delägarbeskattade enhetens ägarenheter. Det gäller under förutsättning att tillgångarna och personalen finns i den stat där ägarenheten hör hemma.

Personalkostnaderna och värdet av de materiella anläggningstillgångarna ska fördelas på det sätt som anges i 7 kap. 8 §.

8 § Om den delägarbeskattade enheten är ett moderföretag ska personalkostnaderna och de materiella anläggningstillgångar som finns i den stat där enheten hör hemma fördelas till den delägarbeskattade enheten. Personalkostnaderna och värdet av tillgångarna ska sänkas i proportion till hur stor andel av den justerade vinsten som undantas från den delägarbeskattade enheten enligt med 7 kap. 12 och 13 §§.

9 § De personalkostnader och anläggningstillgångar för en delägarbeskattad enhet som inte omfattas av 7 eller 8 § ska undantas från koncernens beräkningar av substansbeloppet.

Statslösa enheter

10 § Substansbeloppet för statslösa koncernenheter ska beräknas enhet för enhet.

Val att inte göra avdrag för substansbeloppet

11 § En rapporterande enhet får välja att inte göra avdrag för substansbelopp för koncernenheterna som hör hemma i en stat. Ett sådant val gäller för det räkenskapsår som valet avser.

Undantag vid verksamhet av begränsad betydelse

12 § En rapporterande enhet får välja att göra ett undantag vid verksamhet av begränsad betydelse. Ett sådant undantag innebär att tilläggsskattebeloppet för koncernenheterna i en stat ska bestämmas till noll. Undantaget får endast göras om

1. den genomsnittliga intäkten för koncernenheterna i staten, beräknad enligt 13 § första stycket är lägre än tio miljoner euro, och

2. det genomsnittliga justerade resultatet för koncernenheterna i staten, beräknat enligt 13 § andra stycket, är lägre än en miljon euro.

Vid tillämpningen av de beloppsangivelser i euro som finns i första stycket ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Ett val enligt första stycket gäller för det räkenskapsår som valet avser.

13 § Den genomsnittliga intäkten är genomsnittet av intäkterna för koncernenheterna under räkenskapsåret och de två föregående räkenskapsåren. I 3, 4, 5 och 7 kap. finns bestämmelser som kan påverka intäkterna för koncernenheterna

Det genomsnittliga justerade resultatet är genomsnittet av vinsterna minskat med förlusterna för koncernenheterna under räkenskapsåret och de två föregående räkenskapsåren. I 3, 4, 5 och 7 kap. finns bestämmelser som kan påverka vinster respektive förluster för koncernenheterna.

Om det för något av de två föregående räkenskapsåren inte fanns koncernenheter i staten med intäkt eller justerad förlust, ska det räkenskapsåret undantas från beräkningen.

14 § Bestämmelserna i 12 och 13 §§ ska inte tillämpas på statslösa koncernenheter eller på investeringsenheter. Sådana koncernenheters intäkter och justerade resultat ska undantas från beräkningen enligt 12 och 13 §§.

Undantag för internationell sjöfartsverksamhet

Resultat som inte ska tas med

15 § Vid beräkningen av det justerade resultatet för en koncernenhet ska enhetens resultat från internationell sjöfartsverksamhet och från verksamhet som kompletterar internationell sjöfartsverksamhet inte tas med. Detta gäller endast om den strategiska eller kommersiella förvaltningen av alla berörda fartyg faktiskt bedrivs från den stat där koncernenheten hör hemma. Med en koncernenhets resultat från internationell sjöfartsverksamhet och verksamhet som kompletterar internationell sjöfartsverksamhet avses enhetens intäkter enligt 18 och 19 §§ med avdrag för enhetens kostnader enligt 16 §.

Första stycket gäller dock inte till den del intäkterna för samtliga koncernenheter i staten från sådan kompletterande verksamhet som avses

i 19 § överstiger hälften av dessa enheters intäkter från internationell sjöfartsverksamhet enligt 18 §. I ett sådant fall ska det överskjutande beloppet tas med vid beräkningen av koncernenheternas justerade resultat.

Kostnader

16 § En koncernenhets kostnader som direkt kan hänföras till en enhets internationella sjöfartsverksamhet eller till verksamhet som kompletterar internationell sjöfartsverksamhet ska dras av från enhetens intäkter från sådan verksamhet vid beräkning av det resultat som ska undantas enligt 15 §.

En koncernenhets kostnader som indirekt kan hänföras till en enhets internationella sjöfartsverksamhet eller till verksamhet som kompletterar internationell sjöfartsverksamhet ska dras av från enhetens intäkter från sådan verksamhet i proportion till enhetens totala intäkter vid beräkning av det resultat som ska undantas enligt 15 §.

Förluster

17 § Vid beräkning av en koncernenhets justerade resultat enligt 15 § ska förluster från internationell sjöfartsverksamhet och verksamhet som kompletterar internationell sjöfartsverksamhet inte tas med.

Intäkter från internationell sjöfartsverksamhet

18 § Med en koncernenhets intäkter från internationell sjöfartsverksamhet avses intäkter från följande verksamheter:

1. transporter av passagerare eller gods med fartyg i internationell trafik oavsett om fartygen ägs, leasas eller på annat sätt står till enhetens förfogande,

2. transporter av passagerare eller gods med fartyg i internationell trafik inom ramen för charterarrangemang som avser hyra av ett visst utrymme på ett fartyg,

3. leasing av fartyg som ska användas för transporter av passagerare eller gods i internationell trafik med charter, fullt utrustade, bemannade och försedda med förnödenheter och vad som i övrigt är nödvändigt för fartygets drift,

4. leasing till en annan koncernenhet av obemannade fartyg som används för transporter av passagerare eller gods i internationell trafik,

5. deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation för transporter av passagerare eller gods med fartyg i internationell trafik, och

6. försäljning av fartyg som används för transporter av passagerare eller gods i internationell trafik under förutsättning att fartygen innehafts av enheten för användning under minst ett år.

Som intäkter från internationell sjöfartsverksamhet avses dock inte en koncernenhets intäkter från transporter av passagerare eller gods med fartyg som endast sker via inre vattenvägar inom en och samma stat.

Intäkter från verksamhet som kompletterar internationell sjöfartsverksamhet

19 § Med en koncernenhets intäkter från verksamhet som kompletterar internationell sjöfartsverksamhet avses intäkter från följande verksamheter, under förutsättning att de huvudsakligen bedrivs i samband med transport av passagerare eller gods i internationell trafik:

1. leasing av ett obemannat fartyg i form av charter till ett annat rederi som inte är en koncernenhet, under förutsättning att chartern inte överstiger tre år,

2. försäljning av biljetter som utfärdats av andra rederier för den inrikes delen av en internationell resa,

3. leasing och korttidslagring av containrar eller förseningsavgift som avser sen återlämning av containrar,

4. tillhandahållandet av tjänster till andra rederier som består av att ingenjörer, underhållspersonal, lasthanterare, cateringpersonal eller kundservicepersonal ställs till rederiernas förfogande, och

5. avkastning på kapital om investeringen är en integrerad del av driften av fartyg i internationell trafik.

6 kap. Skattskyldighet för tilläggsskatt

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

– skattskyldighet för svensk nationell tilläggsskatt (2 §),

– skattskyldighet enligt huvudregeln för tilläggsskatt (3–8 §§),

– skattskyldighet enligt kompletteringsregeln för tilläggsskatt (9–15 §§), och

– undantag från reglerna under fem år (16–18 §§).

I 7 kap. finns bestämmelser om hur bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas för särskilda enheter och transaktioner.

Skattskyldighet för svensk nationell tilläggsskatt

2 § Om en svensk koncernenhet är lågbeskattad är enheten skattskyldig för hela det tilläggsskattebelopp som beräknats och fördelats på enheten enligt 3 kap. 37–40 §§ eller 4 kap. 19 §.

Skattskyldighet enligt huvudregeln för tilläggsskatt

3 § Om tillämpningen av 2 § om nationell tilläggsskatt inte leder till att samtliga tilläggsskattebelopp i koncernen tas ut i sin helhet, är svenska koncernenheter skattskyldiga för tilläggsskatt enligt bestämmelserna i 4–8 §§.

Moderföretag

4 § Ett moderföretag som har ett direkt eller indirekt ägarintresse i en lågbeskattad koncernenhet är skattskyldigt för sin andel av koncernenhetens tilläggsskattebelopp.

Moderföretagets andel är koncernenhetens justerade resultat, efter avdrag för det resultat som tillhör andra ägarintressen delat med enhetens totala justerade resultat.

Beräkningen av det resultat som tillhör andra ägarintressen framgår av 7 §.

Mellanliggande moderenheter

5 § Vad som sägs om moderföretag i 4 § gäller även för en mellanliggande moderenhet om inte

1. enhetens moderföretag eller en annan mellanliggande moderenhet som har ett bestämmande inflytande över enheten omfattas av en huvudregel för tilläggsskatt, eller

2. enhetens moderföretag är undantaget från att tillämpa huvudregeln och kompletteringsregeln enligt artikel 50 i rådets direktiv (EU) 2022/2523, i den ursprungliga lydelsen.

Delägda moderenheter

6 § Vad som sägs om moderföretag i 4 § gäller även för en delägd moderenhet om denna inte direkt eller indirekt helt ägs av en annan delägd moderenhet som omfattas av en huvudregel.

Beräkning av det resultat som tillhör andra ägarintressen

7 § Den andel av det justerade resultatet som tillhör andra ägarintressen i en lågbeskattad koncernenhet är det belopp som skulle ha ansetts höra till andra ägarintressen enligt principerna i den allmänt erkända redovisningsstandard som används i moderföretagets koncernredovisning. För denna beräkning ska den lågbeskattade koncernenhetens justerade resultat anses utgöra dess nettoresultat. Vid denna beräkning ska

1. moderenheten anses ha upprättat koncernredovisning i enlighet med den allmänt erkända redovisningsstandarden,

2. moderenheten anses ha ett sådant bestämmande inflytande i koncernenheten som kräver konsolidering post-för-post i koncernredovisningen i 1,

3. hela det justerade resultatet anses vara hänförligt till transaktioner med enheter som inte är koncernenheter, och

4. alla ägarintressen som inte direkt eller indirekt ägs av moderenheten anses tillhöra ägare som inte är koncernenheter.

Avräkning

8 § Från den andel av ett tilläggsskattebelopp som en moderenhet är skattskyldig för enligt 4–6 §§ ska så stor del av beloppet avräknas som motsvarar det tilläggsskattebelopp som ska betalas av en annan moderenhet som den förstnämnda moderenheten direkt eller indirekt äger andel i. Högst ett belopp som motsvarar den förstnämnda moderenhetens andel av tilläggsskattebeloppet får avräknas.

Skattskyldighet enligt kompletteringsregeln för tilläggsskatt

Kompletterande tilläggsskatt

9 § Om tillämpningen av 2 § om nationell tilläggsskatt och en huvudregel för tilläggsskatt i en stat inte leder till att tilläggsskattebelopp för koncernens samtliga lågbeskattade koncernenheter tas ut i sin helhet,

är svenska koncernenheter skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt enligt bestämmelserna i 10–13 §§.

Kompletteringsregeln ska inte tillämpas på investeringsenheter.

Kompletterande tilläggsskatt för svenska koncernenheter

10 § Svenska koncernenheter är skattskyldiga för kompletterande tilläggsskatt om

1. moderföretaget inte omfattas av en huvudregel eller endast omfattas av en huvudregel i förhållande till lågbeskattade koncernenheter i andra stater än den där moderföretaget hör hemma, och

2. kompletterande tilläggsskatt ska fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Underlaget för att fördela kompletterande tilläggsskatt

11 § En koncerns kompletterande tilläggsskatt är summan av samtliga koncernenheters tilläggsskattebelopp efter att följande justeringar gjorts för koncernenheterna:

1. Om moderföretagets alla ägarintressen i en lågbeskattad koncernenhet innehas genom moderenheter som samtliga omfattas av en huvudregel, ska tilläggsskattebeloppet för den lågbeskattade koncernenheten anses vara noll.

2. Om någon moderenhet med ägarintressen i en lågbeskattad koncernenhet i annat fall omfattas av en huvudregel i förhållande till den lågbeskattade koncernenheten, ska tilläggsskattebeloppet minskas med så stor del av tilläggsskattebeloppet som ska betalas enligt huvudregeln.

Fördelning av kompletterande tilläggsskatt till svenska koncernenheter

12 § Svenska koncernenheter som ingår i en koncern vid utgången av det beskattningsår som tilläggsskatten avser är skattskyldiga för den del av koncernens kompletterande tilläggsskatt som motsvarar de svenska koncernenheternas andel av anställda och materiella tillgångar.

De svenska koncernenheternas andel beräknas genom att antalet anställda respektive det totala värdet på de materiella tillgångarna för dessa enheter divideras med motsvarande tal för samtliga koncernenheter i de stater som tillämpar en kompletteringsregel. Kvoten av antalet anställda och kvoten av materiella tillgångar ska därefter läggas samman och delas med två.

13 § Vid tillämpningen av 12 § gäller följande:

1. Med anställda avses heltidsanställda och oberoende uppdragstagare som deltar i den ordinarie verksamheten.

2. Med värdet av materiella tillgångar avses det bokförda nettovärdet.

3. Till fasta driftställen ska de materiella tillgångar hänföras som ingår i driftställets räkenskaper enligt 7 kap. 19–21 §§. Anställda ska hänföras till ett fast driftställe om lönekostnaderna redovisas i dess räkenskaper enligt samma bestämmelser. Tillgångar och anställda som hänförs till ett fast driftställe ska inte samtidigt hänföras till huvudenheten.

4. Tillgångar och anställda som är hänförliga till en investeringsenhet ska inte beaktas.

5. Anställda och bokfört nettovärde av materiella tillgångar i en delägarbeskattad enhet ska i första hand hänföras till ett fast driftställe och i andra hand till de koncernenheter som hör hemma i den stat där den delägarbeskattade enheten bildades. Om det inte finns några koncernenheter i den stat där den delägarbeskattade enheten bildades, ska antalet anställda och bokfört nettovärde av materiella tillgångar inte beaktas.

Om tilläggsskatt som tidigare har fördelats till koncernenheter i en stat enligt kompletteringsregeln inte har tagits ut i sin helhet, ska antalet anställda och bokfört nettovärde av materiella tillgångar hänförliga till koncernenheter i den staten inte beaktas.

Fördelning av kompletterande tilläggsskatt mellan svenska koncernenheter

14 § Tilläggsskatt enligt 10–13 §§ ska fördelas mellan svenska koncernenheter i proportion till respektive enhets andel av anställda och materiella tillgångar i Sverige.

Ansökan om ansvar för kompletterande tilläggsskatt

15 § Om samtliga svenska koncernenheter i en koncern ansöker om det ska Skatteverket besluta att en av dessa är ansvarig för hela den kompletterande tilläggsskatt som fördelas till svenska koncernenheter enligt 12 §.

Ansökan ska göras senast 14 månader efter utgången av det beskattningsår som den avser. Beslutet gäller så länge den ansvariga koncernenheten ingår i koncernen eller till dess att de svenska koncernenheterna gemensamt anmäler att ansvaret ska upphöra.

Undantag från reglerna under fem år

16 § För en svensk koncernenhet som är ett moderföretag eller en mellanliggande moderenhet vars moderföretag är en undantagen enhet, ska tilläggsskatt enligt 2 § sättas ned till noll under de första fem åren av det som enligt 18 § utgör koncernens inledande fas av internationell verksamhet.

Om tilläggsskatt ska sättas ned enligt första stycket ska även tilläggsskatt enligt 2 § för andra svenska koncernenheter i samma koncern sättas ned till noll under samma period. Detta gäller dock inte för en svensk koncernenhet som innehas av en mellanliggande moderenhet som har ett bestämmande inflytande över enheten, om den mellanliggande moderenheten omfattas av en huvudregel för tilläggsskatt i en annan stat.

För en svensk koncernenhet som är ett moderföretag eller en mellanliggande moderenhet vars moderföretag är en undantagen enhet, ska tilläggsskatt enligt 4 eller 5 § avseende svenska koncernenheter sättas ned till noll under de första fem åren av koncernens inledande fas av internationell verksamhet.

För en koncern med samtliga koncernenheter i Sverige ska den tilläggsskatt som en svensk koncernenhet är skattskyldig för enligt 2, 4 eller 5 § sättas ned till noll under de första fem åren som koncernen omfattas av denna lag.

Femårsperioden börjar löpa tidigast det räkenskapsår då koncernen först omfattas av denna lag.

17 § Om moderföretaget hör hemma i en stat utanför Europeiska unionen, ska den kompletterande tilläggsskatten enligt 10 § sättas ned till noll under de första fem åren av koncernens inledande fas av internationell verksamhet.

Femårsperioden börjar löpa det räkenskapsår då koncernen först omfattas av denna lag, dock tidigast för beskattningsår som börjar den 31 december 2024.

18 § En koncern ska anses vara i den inledande fasen av internationell verksamhet om den har koncernenheter i högst sex stater och summan av det bokförda nettovärdet av materiella tillgångar för alla koncernenheter i alla stater utom referensstaten inte överstiger 50 miljoner euro. Vid tillämpningen av beloppsangivelsen i euro ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Med referensstat avses den stat där koncernen redovisar det högsta totala värdet av materiella tillgångar under det räkenskapsår då koncernen först omfattas av denna lag.

Det totala värdet av materiella tillgångar i en stat är summan av det bokförda nettovärdet av alla materiella tillgångar för alla koncernenheter som hör hemma i den staten.

7 kap. Särskilda enheter och transaktioner

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- delägarbeskattade enheter (2–16 §§),
 - fasta driftställen (17–26 §§),
 - investeringsenheter (27–40 §§),
 - minoritetsägda koncernenheter (41 och 42 §§),
 - samriskföretag (43–47 §§),
 - enheter som ansluter sig till eller lämnar en koncern (48–56 §§),
 - överföring av tillgångar eller skulder (57–62 §§),
 - kontrollerade utländska företag och hybridenheter (63–65 §§),
 - moderföretag som omfattas av system med avdragsgill utdelning (66–70 §§),
 - koncerner med flera moderföretag (71–77 §§), och
 - godkänt utdelningsskattesystem (78–83 §§).

Delägarbeskattade enheter

Definitioner

2 § Med *delägarbeskattad enhet* avses en enhet vars delägare är skattskyldiga för enhetens intäkter, kostnader, vinst eller förlust enligt lagstiftningen i den stat där enheten bildades. En enhet ska dock inte anses som en delägarbeskattad enhet om den har skatterättslig hemvist i en annan stat än den där den bildades och är skattskyldig där för medräknade skatter.

3 § Med *skattetransparent enhet* avses en delägarbeskattad enhet till den del dess delägare är skattskyldiga för enhetens intäkter, kostnader, vinst eller förlust i den stat där ägaren hör hemma enligt lagstiftningen där.

Med skattetransparent enhet avses också en koncernenhet som

1. inte har skatterättslig hemvist i någon stat,
2. inte är skattskyldig för medräknade skatter eller för nationell tilläggsskatt på grundval av platsen för företagsledningen, platsen för bildandet eller annan liknande omständighet vad avser dess intäkter, kostnader, vinst eller förlust, och

3. uppfyller följande förutsättningar:

– dess delägare hör hemma i en stat där de är skattskyldiga på det sätt som anges i första stycket,

– enheten har inte platsen för affärsverksamhet i den stat där den bildades, och

– enhetens intäkter, kostnader, vinst eller förlust kan inte hänföras till ett fast driftställe.

–

4 § Med *omvänd hybridenhet* avses en delägarbeskattad enhet till den del dess ägare inte är skattskyldiga för enhetens intäkter, kostnader, vinst eller förlust i den stat där delägaren hör hemma enligt lagstiftningen där.

5 § Med *skattetransparent struktur* avses ett ägarintresse i en koncernenhet som innehåller indirekt genom en kedja av skattetransparenta enheter.

Minskning och fördelning av redovisat resultat

6 § Det redovisade resultatet för en delägarbeskattad enhet ska minskas med det belopp som hör till ägare som inte är koncernenheter och som äger enheten direkt eller genom en skattetransparent struktur.

Första stycket gäller inte delägarbeskattade enheter som

1. är moderföretag, eller

2. ägs, direkt eller genom en skattetransparent struktur, av ett moderföretag som är en delägarbeskattad enhet.

–

7 § Om en delägarbeskattad enhet bedriver verksamhet genom ett fast driftställe, ska det redovisade resultat som återstår efter minskning enligt 6 § fördelas till det fasta driftstället i enlighet med vad som anges i 19–24 §§.

8 § Det redovisade resultat som återstår efter minskning och fördelning enligt 6 eller 7 § ska fördelas till

1. koncernenhetens ägare i enlighet med deras ägarintressen om enheten är en skattetransparent enhet som inte är moderföretag,

2. koncernenheten själv om enheten är en skattetransparent enhet som är moderföretag, och

3. koncernenheten själv om enheten är en omvänd hybridenhet.

9 § Fördelningen enligt 7 och 8 §§ ska göras separat för varje enskilt ägarintresse i den delägarbeskattade enheten.

10 § Det redovisade resultatet för en delägarbeskattad koncernenhet ska minskas med den nettovinst eller nettoförlust som fördelas till en annan koncernenhet enligt 8 §.

Fördelning av skattekostnad

11 § Om redovisat resultat fördelas till en ägarenhet enligt 8 § 1 ska skattekostnad fördelas till ägarenheten på samma sätt, om skattekostnaden

1. avser medräknade skatter, och
2. har redovisats i den delägarbeskattade enhetens räkenskaper.

Justerat resultat för en delägarbeskattad enhet som är moderföretag

12 § Det justerade resultatet för en delägarbeskattad enhet som är moderföretag ska minskas med det belopp som ska hänföras till innehavaren av ett ägarintresse, om

1. ägaren beskattas för inkomsten med en skattesats som är lika med eller högre än minimiskattesatsen och inkomsten hänförs till ett beskattningsår som avslutas senast tolv månader efter utgången av moderföretagets räkenskapsår, eller

2. det rimligen kan förväntas att det sammanlagda beloppet av medräknade skatter för moderföretaget och skatt som innehavaren av ägarintresset ska betala på inkomsten från enheten inom tolv månader efter utgången av moderföretagets räkenskapsår är lika med eller överstiger enhetens inkomst multiplicerad med minimiskattesatsen.

13 § Det justerade resultatet för en delägarbeskattad enhet som är moderföretag ska också minskas med det belopp som ska hänföras till innehavaren av ett ägarintresse, om denna innehavare är

1. en fysisk person som har skatterättslig hemvist och är skattskyldig i den stat där moderföretaget hör hemma och vars ägarintresse ger rätt till högst fem procent av vinst och tillgångar i moderföretaget, eller

2. ett offentligt organ, en myndighetsenhet, en internationell organisation, en ideell organisation eller en pensionsenhet som har hemvist i den stat där moderföretaget hör hemma och vars ägarintresse ger rätt till högst fem procent av vinst och tillgångar i moderföretaget.

14 § Den justerade förlusten för en delägarbeskattad enhet som är moderföretag ska minskas med den del som ska hänföras till innehavaren av ett ägarintresse. Detta gäller dock bara till den del innehavaren får beakta förlusten vid beräkningen av sin beskattningsbara inkomst.

15 § Kostnaden för medräknade skatter ska minskas i proportion till minskningen av det justerade resultatet enligt 12 och 13 §§.

16 § Bestämmelserna i 12–15 §§ gäller också för ett fast driftställe, om

1. en delägarbeskattad enhet som är moderföretag helt eller delvis bedriver sin verksamhet genom det fasta driftstället, eller

2. en delägarbeskattad enhet som är moderföretag, direkt eller genom en skattetransparent struktur, har ett ägarintresse i en skattetransparent enhet vars verksamhet helt eller delvis bedrivs genom det fasta driftstället.

Fasta driftställen

Definitioner

17 § Med *fast driftställe* avses i denna lag

1. om det finns ett gällande skatteavtal: en plats för affärsverksamhet i en stat där platsen behandlas som ett fast driftställe enligt skatteavtalet, om den staten beskattar inkomst hänförlig till driftstället enligt en bestämmelse liknande artikel 7 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet,

2. om det inte finns ett gällande skatteavtal: en plats för affärsverksamhet i en stat, om den staten beskattar inkomst hänförlig till en sådan plats för affärsverksamhet på grundval av ett nettoresultat på liknande sätt som staten beskattar personer som hör hemma där,

3. om en stat inte har ett system för bolagsbeskattning: en plats för affärsverksamhet i en stat där platsen skulle ha behandlats som fast driftställe enligt OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet, om den staten enligt artikel 7 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet skulle ha haft rätt att beskatta inkomst hänförlig till platsen, eller

4. i övriga fall: en plats för affärsverksamhet från vilken verksamhet bedrivs utanför den stat där en huvudenhet hör hemma, om den staten inte beskattar inkomst hänförlig till sådan verksamhet.

Vad som sägs i första stycket om plats för affärsverksamhet i en stat gäller också för verksamhet som inte bedrivs från någon viss plats, om verksamheten är att likställa med affärsverksamhet som bedrivs av en huvudenhet på en plats inom staten.

18 § Med *huvudenhet* avses en enhet som tar upp ett fast driftställes redovisade resultat i sina räkenskaper.

Särskilda regler för beräkningen av redovisat och justerat resultat

19 § Med *redovisat resultat* avses, i fråga om ett fast driftställe enligt 17 § 1–3, det resultat som framgår av dess räkenskaper om dessa upprättats i enlighet med 2 kap. 19 § 1 eller 3. Om det fasta driftstället saknar räkenskaper avses det resultat som skulle ha framgått av dess räkenskaper, om sådana hade upprättats i enlighet med den redovisningsstandard som används i koncernredovisningen.

20 § Det redovisade resultatet för ett fast driftställe enligt 17 § 1 eller 2 ska justeras så att det återspeglar endast inkomster och utgifter hänförliga till det fasta driftstället enligt ett tillämpligt skatteavtal eller lagstiftningen i den stat där det fasta driftstället hör hemma. Detta gäller oavsett vilket belopp som är föremål för beskattning och vilket belopp som kan dras av som kostnader i denna stat.

21 § Det redovisade resultatet för ett fast driftställe enligt 17 § 3 ska justeras så att det återspeglar endast de inkomster och utgifter som enligt artikel 7 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet ska vara hänförliga till det fasta driftstället.

22 § Det redovisade resultatet för ett fast driftställe enligt 17 § 4 ska beräknas med hänsyn till de inkomster som undantas från beskattning i den stat där huvudenheten hör hemma och de utgifter som inte får dras av i denna stat. Detta gäller endast inkomster och utgifter hänförliga till verksamhet som bedrivs utanför den staten.

23 § Vid beräkningen av huvudenhetens justerade resultat ska ett fast driftställes redovisade resultat inte beaktas utöver vad som anges i 24 §.

24 § Vid beräkningen av huvudenhetens justerade resultat ska en justerad förlust hos ett fast driftställe behandlas som en kostnad till den del förlusten behandlas som en kostnad vid beräkningen av huvudenhetens beskattningsbara inkomst i den stat där den hör hemma. Detta gäller under förutsättning att förlusten inte kvittas mot någon inkomst som är föremål för beskattning både i den stat där huvudenheten hör hemma och i den stat där det fasta driftstället hör hemma.

Justerad vinst som uppstår ett senare år för det fasta driftstället ska behandlas som justerad vinst hos huvudenheten i den mån den inte överstiger den justerade förlust som enligt första stycket behandlades som en kostnad vid beräkningen av justerat resultat för huvudenheten.

Fördelning av medräknade skatter mellan huvudenhet och fast driftställe

25 § Kostnaden för medräknade skatter i en koncernenhets räkenskaper ska fördelas till ett fast driftställe om den är hänförlig till det justerade resultatet för det fasta driftstället.

26 § Om ett fast driftställes justerade vinst behandlas som justerad vinst för huvudenheten i enlighet med 24 §, ska kostnaden för medräknade skatter som uppkommer i den stat där det fasta driftstället hör hemma och som har samband med sådan vinst behandlas som en skattekostnad för huvudenheten. Detta gäller dock endast till den del beloppet inte överstiger vinsten multiplicerad med den högsta bolagsskattesatsen för inkomst i den stat där huvudenheten hör hemma.

Investeringsenheter

Beräkning av en investeringsenhets effektiva skattesats och tilläggsskattebelopp

27 § Den effektiva skattesatsen och tilläggsskattebeloppet för en investeringsenhet ska beräknas enligt 28–32 §§. Detta gäller dock inte om

1. enheten är en skattetransparent enhet, eller
2. den rapporterade enheten har gjort ett val enligt 33 eller 36 §.

28 § En investeringsenhets effektiva skattesats ska beräknas genom att den justerade skattekostnaden divideras med koncernens andel av investeringsenhetens justerade resultat.

Den effektiva skattesatsen för investeringsenheten ska beräknas separat från den effektiva skattesatsen för övriga koncernenheter i den stat där investeringsenheten hör hemma. Om flera investeringsenheter hör hemma

i samma stat ska skatter respektive andelar läggas samman för dessa enheter.

29 § Vid beräkningen enligt 28 § ska beaktas endast den del av den justerade skattekostnaden som är hänförlig till koncernens andel av

1. justerad vinst, och

2. medräknade skatter som fördelats till investeringsenheten i enlighet med 3 kap. 27 §, 7 kap. 11, 25, 26 och 63–65 §§.

Medräknade skatter som inte kan hänföras till inkomster som ingår i koncernens andel av investeringsenhetens justerade vinst ska inte beaktas.

30 § Vid beräkningen av tilläggsskattebeloppet för en investeringsenhet ska det beräknas en procentsats för tilläggsskatt. Beräkningen av procentsatsen ska ske genom att minimiskattesatsen minskas med den effektiva skattesatsen för enheten, om den effektiva skattesatsen är lägre än minimiskattesatsen.

Tilläggsskattebeloppet för investeringsenheten ska beräknas genom att procentsatsen för tilläggsskatt multipliceras med koncernens andel av investeringsenhetens justerade vinst efter minskning med ett substansbelopp, beräknat enligt 31 §.

Om flera investeringsenheter hör hemma i samma stat, ska substansbeloppen respektive koncernens andelar av investeringsenheternas justerade vinster läggas samman vid beräkningen enligt andra stycket.

31 § En investeringsenhets substansbelopp ska beräknas enligt 5 kap. 2–9 §§. Beloppet för personalkostnader och beloppet för materiella anläggningstillgångar ska tas med i beräkningen till den del de hänförs till koncernens andel av investeringsenhetens justerade vinst.

En rapporterende enhet får välja att inte göra avdrag för substansbelopp. Ett sådant val gäller för det räkenskapsår som valet avser.

32 § Vid tillämpningen av 28–31 §§ ska koncernens andel av en investeringsenhetens justerade vinst motsvara moderföretagets andel av dess justerade resultat enligt 6 kap. 4 och 7 §§. Vid beräkningen av andelen ska ägarintressen som omfattas av ett val enligt 33 eller 36 § inte beaktas.

Val att behandla en investeringsenhet som en skattetransparent enhet

33 § En rapporterende enhet får välja att behandla en investeringsenhet eller en försäkringsinvesteringsenhet som en skattetransparent enhet om ägarenheten

1. är skattskyldig i den stat där den hör hemma enligt ett system för omvärdering till aktuellt marknadsvärde eller liknande system baserat på de årliga förändringarna av det verkliga värdet på dess ägarintressen i enheten, och

2. beskattas med en skattesats som är lika med eller överstiger minimiskattesatsen.

Ett val enligt första stycket gäller i fem år från och med det räkenskapsår som valet avser. Därefter fortsätter valet att gälla, om den rapporterende enheten inte återkallar valet. Om valet återkallas kan ett nytt val enligt första stycket göras först fem år efter det år som återkallelsen avser.

34 § Om den rapporterande enheten gör ett val enligt 33 § gäller följande. En koncernenhet som indirekt har ett ägarintresse i en investeringsenhet eller en försäkringsinvesteringsenhet genom ett direkt ägarintresse i en annan sådan enhet ska anses vara skattskyldig enligt ett system för omvärdering till aktuellt marknadsvärde eller liknande system även avseende dess indirekta ägarintresse.

35 § Om den rapporterande enheten återkallar valet att behandla en investeringsenhet eller en försäkringsinvesteringsenhet som en skatte-transparent enhet, ska resultatet av en avyttring av investeringsenhetens eller försäkringsinvesteringsenhetens tillgångar eller skulder beräknas med hänsyn till deras skäliga marknadsvärde vid ingången av det räkenskapsår då återkallelsen görs.

Val att tillämpa en särskild beskattningsmetod

36 § En rapporterande enhet får välja att låta en ägarenhet tillämpa bestämmelserna i 37–40 §§ i fråga om sitt ägarintresse i en investeringsenhet, om

1. ägarenheten inte är en investeringsenhet, och
2. ägarenheten rimligen kan förväntas bli föremål för beskattning av utdelningar från investeringsenheten till en skattesats som är lika med eller överstiger minimiskattesatsen.

Ett val enligt första stycket gäller i fem år från och med det räkenskapsår som valet avser. Därefter fortsätter valet att gälla, om den rapporterande enheten inte återkallar valet. Om valet återkallas kan ett nytt val enligt första stycket göras först fem år efter det år som återkallelsen avser.

37 § Vid ett val enligt 36 § gäller följande:

1. Utdelning och uppskattad utdelning av en investeringsenhets justerade vinst ska tas med i den justerade vinsten för den ägarenhet som erhöll utdelningen.

2. Investeringsenhetens medräknade skatter ska tas med vid beräkningen av den justerade vinsten och de medräknade skatterna för den ägarenhet som erhöll utdelningen, under förutsättning att de kan avräknas mot sådan skatteskuld som uppkommit för ägarenheten till följd av utdelning från investeringsenheten.

3. Investeringsenhetens justerade vinst ska motsvara ägarenhetens andel av investeringsenhetens ej utdelade justerade nettovinst enligt 38 § som uppkommit under det beräkningsår som avses i 39 §. Vid tillämpningen av 6 kap. ska tilläggskattebeloppet för en lågbeskattad koncernenhet beräknas genom att sådan justerad vinst multipliceras med minimiskattesatsen.

4. Investeringsenhetens justerade resultat och justerade skattekostnad som kan hänföras till resultatet ska undantas från beräkningen av den effektiva skattesatsen enligt bestämmelserna i 3, 4, 5 kap. och 27–30 §§ i detta kapitel. Det gäller dock inte för de medräknade skatter som avses i 2.

38 § En investeringsenhetens ej utdelade justerade nettovinst för beräkningsåret ska beräknas genom att investeringsenhetens justerade vinst för det året minskas med följande poster, dock lägst till noll:

1. investeringsenhetens medräknade skatter,
2. utdelningar och uppskattade utdelningar till aktieägare som inte är investeringsenheter under beräkningsperioden, i den mån de inte dragits av ett tidigare beräkningsår,
3. justerade förluster som uppstår under beräkningsperioden, i den mån de inte dragits av ett tidigare beräkningsår, och
4. återstående justerade förluster som har uppstått före beräkningsperioden.

39 § Med *uppskattad utdelning* avses att ett direkt eller indirekt ägarintresse i en investeringsenhet, som omfattas av ett val enligt 36 §, överförs till en enhet som inte tillhör koncernen. Utdelningen ska anses uppgå till den andel av den ej utdelade justerade nettovinsten som är hänförlig till det överförda ägarintresset på dagen för en sådan överföring, utan hänsyn till den uppskattade utdelningen.

Med *beräkningsår* avses det tredje året som föregår räkenskapsåret.

Med *beräkningsperiod* avses den period som börjar den första dagen av det tredje året som föregår räkenskapsåret och som slutar den sista dagen av räkenskapsåret.

40 § Om den rapporterande enheten återkallar valet ska investeringsenhetens justerade vinst motsvara ägarenhetens andel av investeringsenhetens ej utdelade justerade nettovinst för beräkningsåret vid utgången av det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår som återkallelsen avser. Vid tillämpningen av 6 kap. ska tilläggsskattebeloppet för en lågbeskattad koncernenhet beräknas genom att en sådan justerad vinst multipliceras med minimiskattesatsen.

Minoritetsägda koncernenheter

Beräkning av den effektiva skattesatsen och tilläggsskattebeloppet

41 § Beräkningen av den effektiva skattesatsen och tilläggsskattebeloppet för koncernenheterna i en stat ska, vad avser koncernenheter som ingår i en minoritetsägd undergrupp, göras som om varje minoritetsägd undergrupp var en egen koncern. Den justerade skattekostnaden och det justerade resultatet för en enhet i en minoritetsägd undergrupp ska undantas från bestämmandet av den övriga koncernens effektiva skattesats beräknad enligt 3 kap. 37 § och dess tilläggsskattebelopp beräknat enligt 3 kap. 38 §.

Den effektiva skattesatsen och tilläggsskattebeloppet för en minoritetsägd koncernenhet som inte ingår i en minoritetsägd undergrupp ska beräknas separat för den enheten. Den justerade skattekostnaden och det justerade resultatet för enheten ska undantas från bestämmandet av den övriga koncernens effektiva skattesats och tilläggsskattebelopp. Detta gäller dock inte en koncernenhet som är en investeringsenhet.

Definitioner

42 § Med *minoritetsägd koncernenhet* avses en koncernenhet i vilken moderföretaget har ett direkt eller indirekt ägarintresse på högst 30 procent.

En *minoritetsägd moderenhet* är en minoritetsägd koncernenhet som direkt eller indirekt har bestämmande inflytande i en annan minoritetsägd koncernenhet, utom när den minoritetsägda moderenhetens bestämmande inflytande direkt eller indirekt innehas av en annan minoritetsägd koncernenhet.

Med *minoritetsägd undergrupp* avses en minoritetsägd moderenhet och dess minoritetsägda dotterföretag.

Ett *minoritetsägt dotterföretag* är en minoritetsägd koncernenhet i vilken det bestämmande inflytandet direkt eller indirekt innehas av en minoritetsägd moderenhet.

Samriskföretag

43 § Med *samriskföretag* avses en enhet vars finansiella resultat redovisas enligt kapitalandelsmetoden i moderföretagets koncernredovisning, under förutsättning att moderföretaget direkt eller indirekt innehar minst 50 procent av ägarintresset i samriskföretaget.

En enhet ska inte anses som ett samriskföretag om den utgör

1. ett moderföretag i en koncern som ska tillämpa huvudregeln för tilläggsskatt,

2. en undantagen enhet,

3. en enhet i vilken koncernens ägarintresse innehas direkt genom en undantagen enhet och

– som uteslutande, eller så gott som uteslutande, bedriver verksamhet för att inneha tillgångar eller investera medel till förmån för dess investerare,

– som bedriver verksamheter som har samband med sådan verksamhet som bedrivs av den undantagna enheten, eller

– vars intäkter i allt väsentligt undantas från beräkningen av den justerade vinsten eller förlusten i enlighet med 3 kap. 9 och 10 §§,

4. en enhet som innehas av en koncern som uteslutande består av undantagna enheter, och

5. ett dotterföretag till ett samriskföretag.

44 § Med *dotterföretag till ett samriskföretag* avses en enhet vars tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden

1. har konsoliderats i ett samriskföretags koncernredovisning enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard, eller

2. skulle ha konsoliderats i en sådan koncernredovisning enligt en allmänt erkänd redovisningsstandard.

Ett fast driftställe vars huvudenhet är ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag ska anses utgöra ett dotterföretag till ett samriskföretag.

45 § Beräkningen av tilläggsskattebeloppet för ett samriskföretag och dess dotterföretag (en samriskföretagskoncern) ska göras i enlighet med

3 kap. 37–41 §§ som om enheterna hade varit koncernenheter i en egen koncern med samriskföretaget som moderföretag.

46 § En moderenhet som har ett direkt eller indirekt ägarintresse i ett samriskföretag eller ett dotterföretag till ett samriskföretag ska med avseende på sin andel av tilläggsskattebeloppet för samriskföretaget eller för dotterföretaget tillämpa bestämmelserna i 6 kap. 3–8 §§.

47 § Det tilläggsskattebelopp som belöper på en samriskföretagskoncern ska minskas med varje moderenhets andel av det tilläggsskattebelopp som ska tas ut enligt 46 §. Återstående tilläggsskattebelopp ska läggas till det totala tilläggsskattebeloppet enligt bestämmelserna i 6 kap. 11 §.

Enheter som ansluter sig till eller lämnar en koncern

48 § Om en enhet blir eller upphör att vara en del av en koncern till följd av att det sker en överföring av direkta eller indirekta ägarintressen i enheten eller om enheten blir moderföretag i en ny koncern under ett räkenskapsår (förvärsåret), ska enheten behandlas som en koncernenhet i båda koncernerna. Detta gäller om en del av enhetens tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden konsolideras post-för-post i moderföretagets koncernredovisning under förvärsåret.

Enhetens effektiva skattesats och tilläggsskatt ska beräknas enligt 49–56 §§.

49 § Under förvärsåret ska koncernen beakta endast den del av en koncernenhets redovisade resultat och medräknade skatter som ingår i moderföretagets koncernredovisning.

50 § Under förvärsåret och varje därpå följande räkenskapsår ska en koncernenhets justerade resultat och justerade skatter baseras på de värden av tillgångar och skulder som redovisades omedelbart före förvärvet.

51 § Under förvärsåret ska vid beräkningen av en koncernenhets belopp för personalkostnader enligt 5 kap. 3 § beaktas endast de kostnader som ingår i moderföretagets koncernredovisning.

52 § Beräkningen av beloppet för en koncernenhets materiella anläggningstillgångar enligt 5 kap. 4 § ska justeras i proportion till den del av förvärsåret som enheten varit en del av koncernen.

53 § Den förvärvande koncernen ska beakta uppskjutna skattefordringar och uppskjutna skatteskulder för en koncernenhet som överförs mellan koncerner på samma sätt och i samma utsträckning som om den förvärvande koncernen hade haft ett bestämmande inflytande över enheten när sådana tillgångar och skulder uppkom. Detta gäller dock inte en sådan uppskjuten skattefordran som avses i 4 kap. 13–17 §§.

54 § Uppskjutna skatteskulder som tidigare har beaktats vid beräkningen av en koncernenhets justerade skattekostnad ska vid tillämpningen av 3 kap. 35 § behandlas som återförda av den avyttrande koncernen och som

om de uppkommit i den förvärvande koncernen under förvärvsåret. Om en uppskjuten skatteskuld inte återförs före slutet av det femte räkenskapsåret efter förvärvsåret, ska den minskning av den skattekostnad som anges i 3 kap. 35 § i stället göras det femte året efter förvärvet. Om minskningen medför att det blir en negativ skattekostnad ska ett tillkommande tilläggsskattebelopp beräknas.

55 § Om den förvärvade enheten är en moderenhet som också är en koncernenhet i två eller flera koncerner under förvärvsåret, ska huvudregeln för tilläggsskatt tillämpas på moderenhetens andel av det tilläggsskattebelopp som beräknats för de lågbeskattade koncernenheterna i respektive koncern.

56 § Trots bestämmelserna i 49–55 §§ ska i vissa fall förvärv eller avyttring av andelar som innebär att det bestämmande inflytandet över en enhet övergår från en enhet till en annan behandlas som förvärv eller avyttring av enhetens tillgångar och skulder. Detta gäller om

1. den stat där den förvärvade enheten hör hemma eller, när det gäller en skattetransparent enhet, den stat där tillgångarna är belägna behandlar förvärvet eller avyttringen på samma eller liknande sätt som ett förvärv eller en avyttring av tillgångar och skulder, och

2. den överlåtande enheten beskattas för skillnaden mellan det skattemässiga värdet på tillgångarna och skulderna och ersättningen för andelarna eller det verkliga värdet på tillgångarna och skulderna.

Överföring av tillgångar eller skulder

Justerat resultat

57 § En koncernenhet som avyttrar tillgångar eller skulder ska vid beräkningen av sitt justerade resultat ta med den vinst eller förlust som uppkommer vid en sådan avyttring. En koncernenhet som förvärvat tillgångar eller skulder ska beräkna sitt justerade resultat på grundval av de förvärvade tillgångarnas och skuldernas redovisade värde som har bestämts enligt den redovisningsstandard som används i moderföretagets koncernredovisning.

58 § Vid en omorganisering enligt 59 § gäller bestämmelserna i 60 och 61 §§ i stället för bestämmelsen i 57 §.

59 § Med *omorganisering* avses en överföring av tillgångar eller skulder vid en fusion, delning, likvidation eller liknande transaktion om följande villkor är uppfyllda:

1. Ersättningen för överföringen utgörs helt eller delvis av egetkapitalinstrument emitterade av den förvärvande koncernenheten eller av en person med anknytning till den enheten eller, vid likvidation, enhetens egetkapitalinstrument. Om en emission av egetkapitalinstrument inte skulle ha någon ekonomisk betydelse behöver någon ersättning inte lämnas.

2. Den avyttrande koncernenhetens vinst eller förlust på dessa tillgångar beskattas inte.

3. Den förvärvande koncernenheten ska beräkna, enligt skattelagstiftningen där den hör hemma, den beskattningsbara inkomsten efter överföringen med hänsyn till den avyttrande enhetens skattemässiga värde för tillgångarna, justerad för icke kvalificerad vinst eller förlust vid överföringen.

Med *icke kvalificerad vinst eller förlust* avses det lägsta beloppet av

- den avyttrande koncernenhetens vinst eller förlust som uppkommer i samband med en omorganisering som beskattas i den stat där den avyttrande koncernenheten hör hemma, eller
- den vinst eller förlust i redovisningen som uppkommer i samband med omorganiseringen.

60 § Vid en avyttring eller ett förvärv av tillgångar eller skulder som sker i samband med en omorganisering enligt 59 § gäller följande:

1. Den avyttrande koncernenheten ska vid beräkningen av sitt justerade resultat undanta vinst eller förlust som uppkommer vid en sådan avyttring.
2. Den förvärvande koncernenheten ska beräkna sitt justerade resultat på grundval av det värde på tillgångarna och skulderna som den avyttrande koncernenheten redovisat omedelbart före avyttringen.

61 § Vid en avyttring av tillgångar eller skulder som sker i samband med en omorganisering enligt 59 § och som för den avyttrande koncernenheten leder till en icke kvalificerad vinst eller förlust gäller följande:

1. Den avyttrande koncernenheten ska inkludera vinst eller förlust som härrör från avyttringen vid beräkningen av dess justerade resultat motsvarande den icke kvalificerade vinsten eller förlusten enligt 59 § andra stycket.
2. Den förvärvande koncernenheten ska beräkna sitt justerade resultat efter förvärvet på grundval av det värde på tillgångarna och skulderna som den avyttrande koncernenheten redovisat omedelbart före avyttringen. Värdet ska justeras i enlighet med lokala skatteregler för att ta hänsyn till den icke kvalificerade vinsten eller förlusten.

62 § En rapporterende enhet får välja att en koncernenhet, som vid beskattningen får eller ska värdera tillgångar och skulder till verkligt värde i den stat där den hör hemma, ska

1. vid beräkningen av sitt justerade resultat ta med ett vinst- eller förlustbelopp för varje tillgång och skuld som ska
 - a) motsvara skillnaden mellan tillgångens eller skuldens redovisade värde omedelbart före tidpunkten för den beskattningsbara händelsen och tillgångens eller skuldens verkliga värde omedelbart efter den händelsen, och
 - b) minskas eller ökas med icke kvalificerad vinst eller förlust enligt 59 § andra stycket som uppkommer i samband med den beskattningsbara händelsen,
2. använda tillgångens eller skuldens verkliga värde enligt redovisningen omedelbart efter den beskattningsbara händelsen för att beräkna justerad vinst eller förlust för de räkenskapsår som avslutas efter den beskattningsbara händelsen, och
3. ta med nettosumman av de belopp som bestäms enligt 1 i koncernenhetens justerade resultat, antingen genom att

a) nettosumman av beloppen tas med för det räkenskapsår då den beskattningsbara händelsen inträffar, eller

b) ett belopp som uppgår till nettosumman av dessa belopp dividerat med fem tas med under det räkenskapsår då den beskattningsbara händelsen inträffar och under vart och ett av de fyra följande räkenskapsåren.

Vad som sägs i första stycket 3 b gäller inte om koncernenheten upphör att ingå i koncernen. I så fall ska det återstående beloppet tas med under det räkenskapsåret då koncernförhållandet upphört.

Kontrollerade utländska företag och hybridenheter

Fördelning av medräknade skatter

63 § Kostnaden för medräknade skatter i en koncernenhets räkenskaper ska fördelas till koncernenhetens kontrollerade utländska företag om den hänför sig till detta företags inkomst och har tagits ut enligt ett system för beskattning av kontrollerade utländska bolag.

I fråga om skattekostnad som avser passiva intäkter ska fördelningen enligt första stycket motsvara det lägsta beloppet av medräknade skatter på passiva intäkter och ett belopp som utgörs av procentsatsen för tilläggsskatt för den lågbeskattade staten multiplicerad med de passiva intäkterna.

Vid beräkningen av procentsatsen för tilläggsskatt ska ägarenhetens medräknade skatter på de passiva intäkterna inte beaktas. Överskjutande medräknade skatter på passiva intäkter ska hänföras till ägarenheten.

64 § Kostnaden för medräknade skatter i en koncernenhets räkenskaper ska fördelas till en hybridenhet om den avser hybridenhetens justerade vinst. Den del av kostnaden som avser passiva intäkter ska fördelas på sätt som anges i 63 § andra och tredje styckena.

Med *hybridenhet* avses en enhet som är skattskyldig för inkomstskatt i den stat där den hör hemma och som beskattas hos delägarna i den stat där de hör hemma.

65 § Med *passiva intäkter* avses intäkter som

1. ingår i den justerade vinsten för en koncernenhet och beskattas hos ägarenheten enligt ett system för beskattning av kontrollerade utländska bolag eller på grund av ägarintresse i en hybridenhet, och

2. utgör

– utdelning eller motsvarande,

– ränta eller motsvarande,

– hyra,

– royalty,

– annan avtalsenlig ersättning som sker över tid (annuitetsbelopp), eller

– nettovinst vid försäljning av egendom som ger upphov till sådana intäkter.

Moderföretag som omfattas av system med avdragsgill utdelning

66 § Med *system med avdragsgill utdelning* avses regler som syftar till att uppnå beskattning i ett led genom att utdelning från en enhet till dess

ägare ska dras av från enhetens inkomst. I fråga om ett kooperativ avses också regler om att ett kooperativ undantas från beskattning.

Med *avdragsgill utdelning* avses

– utdelning till den som äger andel i en koncernenhet om utdelningen enligt lagstiftningen i den stat som enheten hör hemma i ska dras av vid beräkningen av dess beskattningsbara inkomst, eller

– kooperativ utdelning till en medlem i ett kooperativ.

Med *kooperativ* avses en enhet som gemensamt säljer eller förvärvar varor eller tjänster för sina medlemmars räkning och som i den stat där den hör hemma omfattas av regler som säkerställer skattemässig neutralitet för varor eller tjänster som säljs eller förvärvas av dess medlemmar genom kooperativet.

67 § Den justerade vinsten för ett moderföretag i en koncern som omfattas av ett system med avdragsgill utdelning ska minskas med belopp som delas ut som avdragsgill utdelning inom tolv månader efter utgången av det räkenskapsår som den justerade vinsten avser, om

1. mottagaren beskattas för utdelningen med en skattesats som är lika med eller högre än minimiskattesatsen och inkomsten hänförs till ett beskattningsår som avslutas senast tolv månader efter utgången av räkenskapsåret, eller

2. det rimligen kan förväntas att det sammanlagda beloppet av medräknade skatter för moderföretaget och skatt som mottagaren betalar på utdelningen är lika med eller överstiger den utdelande enhetens inkomst multiplicerad med minimiskattesatsen.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket ska mottagaren anses ha beskattats för utdelning som lämnats i förhållande till inköp från ett inköpskooperativ till den del utdelningen minskar en avdragsgill utgift eller kostnad.

68 § Den justerade vinsten för ett moderföretag i en koncern som omfattas av ett system med avdragsgill utdelning ska, utöver vad som anges i 67 §, minskas med det belopp som delas ut som avdragsgill utdelning inom tolv månader efter utgången av det räkenskapsår som den justerade vinsten avser, om mottagaren är

1. en fysisk person som är medlem i ett inköpskooperativ, och utdelningen lämnas i förhållande till gjorda inköp,

2. en fysisk person som har skatterättslig hemvist och är skattskyldig i den stat där moderföretaget hör hemma och dennes ägarintressen ger rätt till högst fem procent av vinst och tillgångar i moderföretaget, eller

3. ett offentligt organ, en myndighetsenhet, en internationell organisation, en ideell organisation eller en pensionsfond som hör hemma i den stat där moderföretaget hör hemma.

69 § Kostnaden för medräknade skatter på utdelad vinst ska minskas i proportion till minskningen av den justerade vinsten enligt 67 eller 68 §.

Den justerade vinsten ska minskas med samma belopp som kostnaden för medräknade skatter minskats med.

70 § Om moderföretaget direkt innehar en ägarandel i en koncernenhet som omfattas av bestämmelser om avdragsgill utdelning, ska bestäm-

melserna i 67 och 68 §§ tillämpas på övriga koncernenheter som hör hemma i samma stat som moderföretaget till den del koncernenheten lämnar utdelning till moderföretaget och moderföretaget delar ut den justerade vinsten till en mottagare som anges i 67 eller 68 §. Detta gäller också om ett moderföretag indirekt har en ägarandel i en sådan koncernenhet genom andra koncernenheter som omfattas av bestämmelserna i 67 eller 68 §.

Koncerner med flera moderföretag

71 § Med *koncern med flera moderföretag* avses två eller flera koncerner vars moderföretag ingått ett arrangemang i form av en sammanlänkad struktur eller dubbel notering, om minst en enhet eller ett fast driftställe i den kombinerade koncernen hör hemma i en annan stat än övriga enheter.

Med *sammanlänkad struktur* avses ett arrangemang mellan minst två moderföretag i olika koncerner om

1. moderföretagen, ifall de är marknadsnoterade, är noterade till samma kursvärde,

2. ägarintressena i respektive moderföretag till minst 50 procent kombinerats genom ägande, överlåtelsebegränsning eller annat villkor och inte kan överlätas eller handlas var för sig, och

3. ett av moderföretagen upprättar koncernredovisning där tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden för alla enheter i de berörda koncernerna är redovisade tillsammans som för en ekonomisk enhet och som måste bli föremål för en extern revision.

Med *dubbel notering* avses ett arrangemang mellan minst två moderföretag i olika koncerner, om

1. andelarna i moderföretagen är marknadsnoterade och handlas eller överläts på olika kapitalmarknader,

2. företagens verksamheter kombinerats enbart genom avtal mellan moderföretagen,

3. moderföretagen har avtalat att utskiftning vid likvidation och utdelning ska ske enligt bestämda andelar,

4. moderföretagens verksamheter utgör en ekonomisk enhet enligt avtal, och

5. moderföretagen upprättar en koncernredovisning där tillgångar, skulder, intäkter, kostnader och kassaflöden för alla enheter i de berörda koncernerna är redovisade tillsammans som för en ekonomisk enhet och som måste bli föremål för en extern revision.

72 § Samtliga enheter och koncernenheter i de koncerner som tillsammans utgör en koncern med flera moderföretag ska anses vara koncernenheter i samma koncern.

73 § En enhet är en koncernenhet i en koncern med flera moderföretag om den konsolideras post-för-post i koncernredovisningen för koncernen. Med koncernenhet avses även en enhet över vilken koncernenheter i en koncern med flera moderföretag har ett bestämmande inflytande, även om den inte konsolideras post-för-post i koncernredovisningen. En enhet som är undantagen enligt 1 kap. 5–7 §§ anses inte vara en koncernenhet.

74 § För en koncern med flera moderföretag ska moderföretagets koncernredovisning anses vara den koncernredovisning som anges i 71 § andra och tredje styckena.

Bestämmelser i lagen om tillämpning av de redovisningsprinciper som används i ett moderföretags koncernredovisning avser, vad gäller koncerner med flera moderföretag, de redovisningsprinciper som används för att upprätta den koncernredovisning som avses i första stycket.

75 § Samtliga moderföretag i de koncerner som tillsammans utgör en koncern med flera moderföretag ska anses vara moderföretag i koncernen med flera moderföretag.

76 § Ett moderföretag och en annan moderenhet i en koncern med flera moderföretag ska tillämpa bestämmelserna i 6 kap. 3–8 §§ på sin andel av tillägsskattebeloppet för lågbeskattade koncernenheter.

77 § Vid beräkningen av kompletterande tillägsskatt enligt 6 kap. 9–13 §§ ska, för varje koncernenhet i en koncern med flera moderföretag, samtliga lågbeskattade koncernenheter i koncernen med flera moderföretag beaktas.

Godkänt utdelningsskattesystem

Fiktivt utdelningsskattebelopp för beräkning av justerad skattekostnad

78 § Vid beräkningen av den justerade skattekostnaden för koncernenheter i en stat med ett godkänt utdelningsskattesystem får den rapporterade enheten välja att ta med ett fiktivt utdelningsskattebelopp.

Ett val enligt första stycket gäller alla koncernenheter i den staten. Valet gäller för det räkenskapsår som valet avser.

79 § Med *fiktivt utdelningsskattebelopp* avses det lägsta av följande två belopp:

- ett belopp som motsvarar den ökade skattekostnad som skulle medföra att den effektiva skattesatsen för koncernenheterna i den aktuella staten uppgår till minimiskattesatsen, och
- ett belopp som utgörs av den skatt som skulle ha tagits ut om enheterna hade delat ut all vinst som omfattas av ett godkänt utdelningsskattesystem under räkenskapsåret.

Återföring av fiktivt utdelningsskattebelopp

80 § Om ett val enligt 78 § görs ska en förteckning för återföring upprättas för det fiktiva utdelningsskattebeloppet. Det fiktiva skattebeloppet ska tas upp i återföringsförteckningen för det räkenskapsår för vilket beloppet har bestämts.

81 § Vid utgången av varje räkenskapsår ska det fiktiva utdelningsskattebeloppet i en återföringsförteckning för tidigare räkenskapsår minskas genom återföring. Belopp som tagits upp i den tidigast upprättade återföringsförteckningen ska minskas först. Minskning får göras högst med det belopp som finns i förteckningen.

Belopp i förteckningen ska minskas i följande ordning. Först ska minskning göras med ett belopp som motsvarar koncernenheternas betalda skatt på utdelning eller fiktiv utdelning under räkenskapsåret. Därefter ska minskning göras med ett belopp som motsvarar den justerade förlusten i staten med ett godkänt utdelningsskattesystem multiplicerad med minimiskattesatsen.

Belopp som återstår efter en tillämpning av andra stycket och som motsvarar justerad förlust multiplicerad med minimiskattesatsen får beaktas senare räkenskapsår.

Skatt som betalas på faktisk eller fiktiv utdelning ska inte tas med vid beräkningen av den justerade skattekostnaden till den del skatten minskar belopp i förteckningen.

82 § Belopp som återstår i återföringsförteckningen vid utgången av det fjärde räkenskapsåret efter det räkenskapsår som förteckningen avser ska minska den justerade skattekostnaden för det år förteckningen avser. Effektiv skattesats och tilläggsskattebelopp ska då räknas om enligt 3 kap. 37 och 38 §§. Tillkommande tilläggsskattebelopp fördelas enligt 3 kap. 40 och 41 §§.

83 § Om en koncernenhet som omfattas av ett val enligt 78 § lämnar koncernen eller om dess tillgångar i allt väsentligt överförs till någon som inte är en koncernenhet i samma koncern i samma stat, ska ett belopp som återstår i en återföringsförteckning för tidigare räkenskapsår minska den justerade skattekostnaden för koncernenheterna i staten för respektive år. Det belopp som ska minska skattekostnaden beräknas genom att det återstående beloppet i återföringsförteckningen multipliceras med den aktuella koncernenhetens andel av det sammanlagda justerade resultatet för koncernenheterna i staten, för respektive år. Detta gäller endast räkenskapsår för vilka den aktuella koncernenhetens justerade resultat är positivt. Effektiv skattesats och tilläggsskattebelopp ska då räknas om enligt 3 kap. 37 och 38 §§. Tillkommande tilläggsskattebelopp fördelas enligt med 3 kap. 40 och 41 §§.

8 kap. Förenklingsregeln

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- tidsgräns för förenklingsregeln (2 §)
- villkor för den tillfälliga förenklingsregeln (3–7 §§),
- särskilda enheter och koncerner (8–11) §§,
- undantag från tillämpningen av den tillfälliga förenklingsregeln (12 §), och
- övergångsår (13 §).

Tidsgräns för förenklingsregeln

2 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för koncernenheter i en stat för tid som

- motsvarar de räkenskapsår som gäller för enheternas moderföretag, och

– börjar närmast efter den 31 december 2023 men före den 1 januari 2027.

Bestämmelserna gäller dock inte för räkenskapsår som avslutas efter den 30 juni 2028.

Villkor för den tillfälliga förenklingsregeln

3 § Tilläggsskattebeloppet för koncernenheterna i en stat ska anses vara noll, om koncernenheterna uppfyller följande villkor:

1. koncernenheternas totala intäkter i staten enligt koncernens kvalificerade land-för-land-rapport är lägre än tio miljoner euro, och

2. koncernenheternas totala vinst före inkomstskatt i staten enligt den kvalificerade land-för-land-rapporten för räkenskapsåret är lägre än en miljon euro.

Om en koncernenhet inte redovisas i den kvalificerade land-för-land-rapporten därför att den innehas för försäljning, ska dess intäkter ändå beaktas vid beräkningen enligt första stycket 1.

Vid tillämpningen av de beloppsangivelser i euro som finns i första stycket ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

4 § Tilläggsskattebeloppet för koncernenheterna i en stat ska anses vara noll, om koncernenheterna tillsammans har en effektiv skattesats som är lika med eller större än den procentsats som anges i tredje stycket. Den effektiva skattesatsen ska motsvara kvoten mellan koncernenheternas skattekostnad enligt andra stycket och deras vinst eller förlust före inkomstskatt enligt koncernens kvalificerade land-för-land-rapport.

Med skattekostnad avses i första stycket sådan skattekostnad som redovisas i koncernens kvalificerade finansiella rapport minskad med skatter som inte är medräknade skatter och medräknade skatter som hänför sig till en osäker skattesituation.

Procentsatsen enligt första stycket ska vara

- 15 procent för räkenskapsår som börjar under 2024,
- 16 procent för räkenskapsår som börjar under 2025, och
- 17 procent för räkenskapsår som börjar under 2026.

5 § Tilläggsskattebeloppet för koncernenheterna i en stat ska anses vara noll, om koncernenheterna som hör hemma i den staten har en vinst enligt koncernens kvalificerade land-för-land-rapport som inte överstiger substansbeloppet, beräknat enligt 5 kap. 2–10 §§. Beräkningen av substansbeloppet ska grunda sig på uppgifter i koncernens kvalificerade land-för-land-rapport.

6 § Med *kvalificerad land-för-land-rapport* avses i 3–5 §§ en rapport som har upprättats på grundval av en kvalificerad finansiell rapport.

Med *kvalificerad finansiell rapport* avses

1. de räkenskaper som används för att upprätta moderföretagets koncernredovisning,

2. varje koncernenhets årsredovisning förutsatt att den upprättas enligt
- en allmänt erkänd redovisningsstandard enligt 2 kap. 20 §, eller

– en godkänd redovisningsstandard enligt 2 kap. 21 § om informationen i denna är tillförlitlig, eller

3. om en koncernenhet inte omfattas av moderföretagets koncernredovisning enbart på grund av sin ringa storlek eller av väsentlighetsskäl, koncernenhetens räkenskaper som används som underlag för land-för-land-rapporten.

7 § Vid tillämpningen av 3–5 §§ ska en sådan orealiserad förlust som avses i 3 kap. 10 § 1 undantas från vinst eller förlust före inkomstskatt om förlusten överstiger 50 miljoner euro i en stat.

Vid tillämpningen av den beloppsangivelse i euro som finns i första stycket ska belopp i annan valuta räknas om på det sätt som anges i 1 kap. 4 §.

Särskilda enheter och koncerner

8 § Vid tillämpningen av 3–7 §§ ska ett samriskföretag och dess dotterföretag behandlas som koncernenheter i en egen koncern. I dessa fall ska uppgifter om intäkter och vinster hämtas från de kvalificerade finansiella rapporterna för dessa företag.

9 § Vid tillämpningen av 3–7 §§ gäller följande för moderföretag som är delägarbeskattade enheter eller enheter som omfattas av ett system med avdragsgill utdelning. Vinsten före bolagsskatt ska minskas i den utsträckning som beloppet är hänförligt till en persons ägarintresse i den delägarbeskattade enheten eller utdelat till följd av en ägarandel som innehas av en sådan person.

Med person avses i första stycket en sådan innehavare av ett ägarintresse som bestämmelserna i 7 kap. 12 och 13 §§ avser eller sådana mottagare som bestämmelserna i 67 och 68 §§ avser.

För delägarbeskattade enheter gäller första stycket bara om samtliga ägarintressen i moderföretaget innehas av någon som avses i 7 kap. 12 och 13 §§.

10 § Bestämmelserna i 3–7 §§ ska inte tillämpas på en investeringsenhet som omfattas av ett val enligt 7 kap. 33 eller 36 §. Om andra koncernenheter som hör hemma i samma stat som investeringsenheten tillämpar 3–7 §§, ska investeringsenhetens resultat före inkomstskatt samt de totala intäkter och tillhörande skatter som avser investeringsenheten beaktas i den stat där enhetens direkta ägare finns, i proportion till dennes ägarintresse.

En investeringsenhet som inte omfattas av ett val enligt 7 kap. 33 eller 36 § får tillämpa 3–7 §§ endast om alla enhetens ägare hör hemma i samma stat som denna.

Första och andra styckena gäller även för försäkringsinvesteringsenheter.

11 § Bestämmelserna i 3–7 §§ ska tillämpas även på koncernenheter som inte tagits med i den kvalificerade finansiella rapporten därför att de innehas för försäljning.

Undantag från tillämpningen av den tillfälliga förenklingsregeln

12 § Följande koncernenheter är undantagna från tillämpningen av 3–5 §§:

1. statslösa koncernenheter,
2. koncernenheter i en stat vilka ingår i en koncern med flera moderenheter, när en kvalificerad land-för-land-rapport inte innehåller information från hela den kombinerade koncernen,
3. koncernenheter i en stat för vilka ett val har gjorts enligt 7 kap. 78 §,
4. koncernenheter i en stat för vilka 3–5 §§ inte tillämpats för ett tidigare räkenskapsår trots att enheterna uppfyllde villkoren i 3–5 §§, och
5. koncernenheter i en stat för vilka 3–5 §§ inte tillämpats för ett tidigare räkenskapsår för att enheterna inte uppfyllde villkoren i 3–5 §§.

Övergångsår

13 § Vid tillämpningen av 4 kap. 26 och 28 §§ ska ett övergångsår enligt 4 kap. 25 § för en koncernenhet i en stat inte omfatta de år då 3–5 §§ tillämpas av koncernenheten.

Vid tillämpningen av 4 kap. 28 § ska övergångsåret vara det första räkenskapsår då 3–5 §§ inte längre tillämpas i fråga om en koncernenhet till vilken en tillgång har överlåtits. Detta gäller dock inte om den avyttrande koncernenheten omfattas av en regel om tilläggsskatt eller om överföringen ger upphov till en skattepliktig vinst enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar närmast efter den 31 december 2023 eller, i fråga om svenska handelsbolag, räkenskapsår som börjar närmast efter den 31 december 2023.

3. Bestämmelserna i 6 kap. 9–15 §§ ska dock tillämpas på svenska koncernenheter första gången för beskattningsår som börjar närmast efter den 31 december 2024 eller, i fråga om svenska handelsbolag, räkenskapsår som börjar närmast efter den 31 december 2024. Detta gäller dock inte om koncernenhetens moderföretag är ett sådant moderföretag som avses i 6 kap. 5 § 2.

4. Vid tillämpningen av 5 kap. 3 § ska i stället för den procentsats som anges där följande procentsats användas för det beskattningsår eller, i fråga om svenska handelsbolag, räkenskapsår som inleds under nedanstående kalenderår:

2024	9,8 procent
2025	9,6 procent
2026	9,4 procent
2027	9,2 procent
2028	9,0 procent
2029	8,2 procent
2030	7,4 procent
2031	6,6 procent
2032	5,8 procent

5. Vid tillämpningen av 5 kap. 4 § ska i stället för den procentsats som anges där följande procentsats användas för det beskattningsår eller, i fråga

om svenska handelsbolag, räkenskapsår som inleds under nedanstående kalenderår:

2024	7,8 procent
2025	7,6 procent
2026	7,4 procent
2027	7,2 procent
2028	7,0 procent
2029	6,6 procent
2030	6,2 procent
2031	5,8 procent
2032	5,4 procent

2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Med svensk koncern avses en sådan grupp av företag eller andra näringsidkare som enligt någon svensk lag bildar en koncern.

Med svensk koncern avses en sådan grupp av företag eller andra näringsidkare som enligt någon svensk lag bildar en koncern.

Vad som sägs i första stycket gäller dock inte i fråga om sådan koncern som avses i 2 kap. 7 § lagen (2023:) om tilläggsskatt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar närmast efter den 31 december 2023 eller, i fråga om svenska handelsbolag, räkenskapsår som börjar närmast efter den 31 december 2023.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

3 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 13 b § skattebrottslagen (1971:69) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 b §¹

Om Skatteverket har beslutat att ta ut skattetillägg av en fysisk person, får åklagaren inte väcka åtal, utfärda strafföreläggande eller besluta om åtalsunderlåtelse för samma person i fråga om den felaktighet eller passivitet som ligger till grund för beslutet om skattetillägg.

Om Skatteverket har krävt en fysisk person på betalning av ett skattetillägg som avser en juridisk person eller om en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har träffats och fullföljts inom rätt tid, får åklagaren inte väcka åtal, utfärda strafföreläggande eller besluta om åtalsunderlåtelse för samma fysiska person i fråga om den felaktighet eller passivitet som ligger till grund för beslutet om skattetillägg.

Om Skatteverket har krävt en fysisk person på betalning av ett skattetillägg *eller en rapportavgift* som avser en juridisk person eller om en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har träffats och fullföljts inom rätt tid, får åklagaren inte väcka åtal, utfärda strafföreläggande eller besluta om åtalsunderlåtelse för samma fysiska person i fråga om den felaktighet eller passivitet som ligger till grund för beslutet om skattetillägg *eller rapportavgift*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

¹ Senaste lydelse 2015:634.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

Härigenom föreskrivs att 3, 5, 6 och 7 §§ lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den förföll till betalning, om inte annat följer av andra *eller* tredje stycket.

En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den förföll till betalning, om inte annat följer av andra, tredje *eller fjärde* stycket.

Har en fordran fastställts till sitt belopp sedan den förfallit till betalning, räknas preskriptionstiden i fråga om sådan del av fordringen som dessförinnan inte har varit indrivningsbar från utgången av det kalenderår då fastställelsen ägde rum. Detsamma gäller om en fordran har fastställts till sitt belopp sedan föreskriven tid för avlämnande av deklaration eller annan redovisning för fordringen gått ut.

En fordran som har påförts enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den lämnades för indrivning. Om ett sådant indrivningsuppdrag återtas, upphör beräkningen av preskriptionstid för det belopp som omfattas av återkallelsen.

En fordran som har påförts enligt skatteförfarandelagen och som avser nationell tilläggsskatt preskriberas dock fyra år efter utgången av det beskattningsår då den förföll till betalning.

5 §²

Om ett beslut om företagsrekonstruktion har meddelats på grund av en ansökan som gjorts innan fordran har preskriberats, preskriberas den tidigast två år efter utgången av det kalenderår då företagsrekonstruktionen upphört eller en skulduppställning i en fastställd rekonstruktionsplan ska vara fullgjord. Om ett inledandebeslut om skuldsanering eller F-skuldsanering har meddelats innan fordringen har preskriberats, preskriberas den tidigast två år efter utgången av det kalenderår då inledandebeslutet meddelades eller, om ett beslut om skuldsanering eller F-skuldsanering har meddelats, då återstående skuldbelopp senast skulle ha betalats.

Första stycket gäller inte om ansökan om företagsrekonstruktion görs eller ett inledandebeslut om skuldsanering eller F-skuldsanering meddelas under tid då preskriptionstiden är förlängd på grund av 9 §.

¹ Senaste lydelse 2011:1309.

² Senaste lydelse 2022:978.

Första stycket gäller inte heller en fordran som avses i 3 § fjärde stycket.

6 §

Får den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis uppskov med betalningen enligt kronofogdemyndighetens skriftliga medgivande, preskriberas fordringen såvitt gäller honom tidigast vid utgången av det kalenderår då betalningen *skall* vara fullgjord enligt medgivandet. Fordringen preskriberas härigenom dock inte senare än tio år efter utgången av det kalenderår då preskription annars skulle inträda enligt 3 §.

Får den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis uppskov med betalningen enligt kronofogdemyndighetens skriftliga medgivande, preskriberas fordringen såvitt gäller honom *eller henne* tidigast vid utgången av det kalenderår då betalningen *ska* vara fullgjord enligt medgivandet. Fordringen preskriberas härigenom dock inte senare än tio år efter utgången av det kalenderår då preskription annars skulle inträda enligt 3 §.

7 §³

Preskriptionstiden får på Skatteverkets ansökan förlängas av förvaltningsrätten mot den som svarar för betalning av en fordran, om han

1. har överlåtitt, undanskaffat eller upplåtitt särskild rätt till egendom och det kan antas att han gjort detta för att försvåra det allmännas möjligheter att få betalt för fordringen,

2. har saknat *känt* hemvist och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig,

3. inte har kunnat anträffas på *känt* hemvist inom riket och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig samt det kan antas att han hållit sig undan eller

4. har stadigvarande vistats utomlands.

En förlängning enligt första stycket 2–4 får beslutas endast om de förhållanden som anges där förelegat sedan fordringen överlämnats för indrivning och särskilda skäl inte talar mot en förlängning.

Mot en juridisk person får förlängning enligt första stycket 2–4 beslutas, om sådana förhållanden som anges där har förelegat i fråga om en

Preskriptionstiden får på Skatteverkets ansökan förlängas av förvaltningsrätten mot den som svarar för betalning av en fordran, om han *eller hon*

1. har överlåtitt, undanskaffat eller upplåtitt särskild rätt till egendom och det kan antas att han *eller hon* gjort detta för att försvåra det allmännas möjligheter att få betalt för fordringen,

2. har saknat *känd* hemvist och det inte har kunnat klarläggas var han *eller hon* uppehållit sig,

3. inte har kunnat anträffas på *känd* hemvist inom riket och det inte har kunnat klarläggas var han *eller hon* uppehållit sig samt det kan antas att han *eller hon* hållit sig undan, eller

4. har stadigvarande vistats utomlands.

³ Senaste lydelse 2010:9.

företrädare för den juridiska personen och detta med hänsyn till företrädarens inflytande över eller befattning med den juridiska personens verksamhet kan antas ha varit av betydelse för det allmännas möjligheter att få betalt för sin fordran.

En fordran som avses i 3 § fjärde stycket får inte förlängas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Häriigenom föreskrivs att 1, 9 och 17 §§ lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

- Denna lag gäller förhandsbesked om
1. skatt eller avgift som avses i
 - a) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - b) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel för dem som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–13 i den lagen,
 - c) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - d) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
 - e) inkomstskattelagen (1999:1229), och
 - f) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
 2. punktskatt som avses i 3 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244),
 3. skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200),
 4. taxering enligt fastighets-
taxeringslagen (1979:1152), *och* taxeringslagen (1979:1152),
 5. skatt enligt kupongskattelagen
(1970:624). 5. skatt enligt kupongskattelagen
(1970:624), *och*
 6. skatt enligt lagen (2023:000)
om tilläggsskatt.

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller det allmänna ombudet hos Skatteverket.

9 §²

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 ska ha kommit in till Skatterättsnämnden senast den dag då deklaration senast ska lämnas till ledning för det beslut om slutlig skatt eller den taxering som frågan avser.

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 ska ha kommit in till Skatterättsnämnden innan den första redovisningsperiod som berörs av den fråga som ansökan avser har börjat. Om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder ska ansökan ha kommit in senast den dag då deklaration senast ska lämnas.

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 5 ska ha kommit in till Skatterättsnämnden senast inom fyra månader efter utdelningstillfället.

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 6 ska ha kommit in till Skatterättsnämnden senast den dag då en

¹ Senaste lydelse 2023:204.

² Senaste lydelse 2015:885.

tilläggs-katterapport senast ska lämnas till ledning för det beslut om tilläggs-katt som frågan avser.

17 §³

För ett förhandsbesked rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1, 4 *eller* 5 får Skatterättsnämnden ta ut en avgift av en enskild sökande enligt föreskrifter som regeringen meddelar.

För ett förhandsbesked rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1, 4, 5 *eller* 6 får Skatterättsnämnden ta ut en avgift av en enskild sökande enligt föreskrifter som regeringen meddelar.

Om Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer ett förhandsbesked på grund av att det inte borde ha lämnats, ska avgiften betalas tillbaka.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

³ Senaste lydelse 2015:885.

6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att nuvarande 49 kap. 10 d § ska betecknas 49 kap. 10 e §,

dels att 3 kap. 4, 11 och 17 §§, 7 kap. 1 §, 36 kap. 1 §, 38 kap. 1 §, 44 kap. 3 §, 48 kap. 1, 2, 4, 6 och 7 §§, 49 kap. 1, 7, den nya 10 e, 11, 13 och 15 §§, 52 kap. 1, 3 och 4 §§, 57 kap. 2 §, 59 kap. 1 och 11 §§, 62 kap. 8 och 15 §§, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 65 kap. 1 och 18 §§, 66 kap. 5 och 22 §§ och 67 kap. 33 och 34 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 49 kap. 10 d § ska sättas närmast före 49 kap. 10 e §,

dels att det ska införas fyra nya kapitel, 32 a kap., 33 d kap., 49 e kap. och 56 a kap., 21 nya paragrafer, 3 kap. 11 a §, 5 kap. 6 §, 7 kap. 2 b §, 36 kap. 7 §, 48 kap. 5 a §, 49 kap. 10 d §, 51 kap. 3 och 4 §§, 52 kap. 8 f §, 59 kap. 13 a och 23 a §§, 61 kap. 1 a §, 62 kap. 13 a §, 65 kap. 6 a, 6 b, 12, 16 a och 16 b §§, 66 kap. 9 b och 24 c §§ och 67 kap. 14 b § och närmast före 3 kap. 11 a §, 5 kap. 6 §, 36 kap. 7 §, 48 kap. 5 a §, 52 kap. 8 f §, 59 kap. 23 a §, 62 kap. 13 a §, 65 kap. 6 a och 12 §§, 66 kap. 9 b och 24 c §§ och 67 kap. 14 b § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

3 kap.

4 §¹

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<i>För</i>	<i>avses med beskattningsår</i>
1. skatt eller avgift enligt a) inkomstskattelagen (1999:1229), b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, 11 och 12, d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, e) lagen (2021:1256) om riskskatt för kreditinstitut, och f) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10 och 13	det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel

¹ Senaste lydelse 2023:208.

3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

4. skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200) som ska redovisas för redovisningsperioder

5. annan mervärdesskatt

6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder

7. punktskatt enligt

a) beslut som avses i 53 kap. 5 §,

b) 5 kap. 22–25 och 27 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi,

c) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

d) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2022:155) om tobaksskatt, eller

e) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2022:156) om alkoholskatt

8. annan punktskatt

9. övriga skatter

10. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

det kalenderår då ersättningen betalas ut

beskattningsår enligt 2 kap. 3–6 §§ mervärdesskattelagen

det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller leveransen har skett beskattningsår enligt 2 kap. 3–6 §§ mervärdesskattelagen

det kalenderår under vilket beslutet om återbetalning eller kompensations, beslutet om beskattning vid oegentlighet eller felaktiga uppgifter, eller beslutet om ansvar vid oegentlighet, har meddelats

det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat det kalenderår som skatten ska betalas för

det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Föreslagen lydelse

4 §

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<u>För</u>	<u>avses med beskattningsår</u>
1. skatt eller avgift enligt	beskattningsår enligt 1 kap. 13–
a) inkomstskattelagen	15 §§ inkomstskattelagen eller, för
(1999:1229),	svenska handelsbolag, räkenskaps-
b) lagen (1984:1052) om statlig	året
fastighetsskatt,	
c) lagen (1990:661) om	
avkastningsskatt på pensionsmedel	
i fall som avses i 2 § första stycket	
1–4, 11 och 12,	
d) lagen (1991:687) om särskild	
löneskatt på pensionskostnader,	

e) lagen (2021:1256) om riskskatt för kreditinstitut, och

f) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

2. skatt enligt lagen (2023:000) om tilläggsskatt

3. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10 och 13

4. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

5. skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200) som ska redovisas för redovisningsperioder

6. annan mervärdesskatt

7. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder

8. punktskatt enligt

a) beslut som avses i 53 kap. 5 §, b) 5 kap. 22–25 och 27 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi,

c) 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

d) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2022:155) om tobaksskatt, eller

e) 9 kap. 25–28 och 30 §§ lagen (2022:156) om alkoholskatt

9. annan punktskatt

10. övriga skatter

11. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

beskattningsår enligt 2 kap. 24 § lagen om tilläggsskatt

det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel

det kalenderår då ersättningen betalas ut

beskattningsår enligt 2 kap. 3–6 §§ mervärdesskattelagen

det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts, eller förvärvet eller leveransen har skett beskattningsår enligt 2 kap. 3–6 §§ mervärdesskattelagen

det kalenderår under vilket beslutet om återbetalning eller kompensation, beslutet om beskattning vid oegentlighet eller felaktiga uppgifter, eller beslutet om ansvar vid oegentlighet, har meddelats

det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat det kalenderår som skatten ska betalas för

det kalenderår som avgiften ska betalas för.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

11 §

Med juridisk person avses också dödsbon, svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer.

Med juridisk person avses också dödsbon, svenska handelsbolag, *koncernheter* och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer.

Koncernenhet

11 a §

Med koncernenhet avses koncernenhet enligt 2 kap. 8 § lagen (2023:000) om tilläggsskatt.

17 §²

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift och kontrollavgift.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift, *rapportavgift* och kontrollavgift.

5 kap.***Ansvarig koncernenhet för kompletterande tilläggsskatt***

6 §

Om Skatteverket har beslutat att en koncernenhet i en koncern ska vara ansvarig för kompletterande tilläggsskatt enligt 6 kap. 15 § lagen (2023:000) om tilläggsskatt, ska den ansvariga koncernenhet som Skatteverket utsett för koncernenheterna redovisa och betala den kompletterande tilläggs-skatten och i övrigt företräda koncernenheterna i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos den ansvariga koncernenheten.

² Senaste lydelse 2022:1686.

7 kap.**1 §³**

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är betalningsskyldig enligt mervärdesskattelagen (2023:200), med undantag för den som är betalningsskyldig bara på grund av
 - a) förvärv av sådana varor som anges i 3 kap. 2 eller 3 § den lagen, eller
 - b) felaktigt debiterad mervärdesskatt enligt 16 kap. 23 § samma lag,
4. den som i annat fall än som avses i 3 har rätt till
 - a) avdrag för ingående mervärdesskatt enligt 13 kap. 6, 9, 10 eller 11 § eller 21 kap. 10 eller 11 § mervärdesskattelagen, eller
 - b) återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 14 kap. 49 § samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 10 kap. 50 § mervärdesskattelagen,
6. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och tillhandahåller tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är betalningsskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
7. den som är skyldig att justera ingående mervärdesskatt enligt 12 kap. 27–31 §§ eller 15 kap. mervärdesskattelagen,
8. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,
9. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personliggare kan föras på en byggarbetsplats, *och*
10. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.
9. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personliggare kan föras på en byggarbetsplats,
10. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift, *och*
11. *en koncernenhet som avses i 1 kap. 3 § lagen (2023:000) om tilläggsskatt.*

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Andra stycket gäller inte för en koncernenhet.

2 b §

En koncernenhet som avses i 1 kap. 3 § lagen (2023:000) om tilläggsskatt ska anmäla sig för registrering hos Skatteverket inom

³ Senaste lydelse 2023:208.

15 månader efter utgången av det beskattningsår då registrerings-skyldigheten uppstod.

32 a kap. Tilläggs-kattedeklaration

Syftet med tilläggs-kattedeklaration

1 §

Tilläggs-kattedeklaration ska lämnas till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatt enligt lagen (2023:000) om tilläggs-katt.

Vem ska lämna tilläggs-kattedeklaration?

2 §

En koncernenhet ska lämna en tilläggs-kattedeklaration, om koncernenheten är skattskyldig för

1. ett tilläggs-kattebelopp enligt lagen (2023:000) om tilläggs-katt, eller

2. kompletterande tilläggs-katt som fördelas till svenska koncern-enheter enligt 6 kap. 12 § lagen om tilläggs-katt.

Vad ska en tilläggs-kattedeklaration innehålla?

3 §

En tilläggs-kattedeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikations-uppgifter,
2. uppgift om vilken enhet som lämnar tilläggs-katterapport,
3. uppgift om att enheten har tagit del av rapporten i 2,
4. de uppgifter som behövs för att fördela kompletterande tilläggs-katt, och
5. de uppgifter som behövs för beräkning av nationell tilläggs-katt

enligt lagen (2023:000) om tilläggsskatt.

4 §

Den som är deklarationsskyldig ska också lämna de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna fatta ett riktigt beslut om tilläggsskatt.

När ska en tilläggsskattedeklaration lämnas?

5 §

En koncernenhet som är deklarationsskyldig enligt 2 § ska lämna tilläggsskattedeklaration senast en månad efter den dag då tilläggsskatterapporten senast ska lämnas.

En tilläggsskattedeklaration lämnas till Skatteverket eller till ett mottagningsställe som har godkänts av verket.

33 d kap. Tilläggsskatterapport

Innehåll

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om skyldighet att lämna tilläggs-skatterapport för koncernenheter som avses i 1 kap. 3 § lagen (2023:000) om tilläggsskatt.

Bestämmelserna ges i följande ordning:

- definitioner (2 §),
- vem som ska lämna tilläggs-skatterapport (3 och 4 §§),
- vad en tilläggs-skatterapport ska innehålla (5–8 §§),
- tilläggs-skatterapport med förenklat innehåll (9–11 §§),
- bemyndigande (12 §), och
- när tilläggs-skatterapporten och anmälan ska lämnas (13 §).

Definitioner

2 §

Definitionerna av stat, koncern, svensk koncernenhet, moderföretag, moderenhet, delägd moderenhet och huvudregel för tilläggsskatt är desamma i detta kapitel som i lagen (2023:000) om tilläggsskatt.

Vem ska lämna tilläggsskatterapport?

3 §

En koncernenhet som avses i 1 kap. 3 § lagen (2023:000) om tilläggsskatt ska lämna en tilläggsskatterapport till Skatteverket.

Om det i en koncern finns flera koncernenheter som är skyldiga att lämna en tilläggsskatterapport till Skatteverket, får de genom en anmälan utse en koncernenhet att lämna rapporten för deras räkning.

4 §

En koncernenhet behöver inte lämna en tilläggsskatterapport, om

- 1. moderföretaget, eller en koncernenhet som moderföretaget har utsett, har lämnat en tilläggsskatterapport som innehåller de uppgifter som anges i 5–8 §§ till skattemyndigheten i den stat där den hör hemma, och*

- 2. Sverige har ett avtal om automatiskt utbyte av tilläggs-skatterapporter med den stat där enheten som lämnar rapporten hör hemma.*

Det som sägs i första stycket om moderföretag gäller varje moderföretag i en koncern med flera moderföretag som avses i 7 kap. 71 § lagen (2023:000) om tilläggsskatt.

Koncernenheten, eller den enhet som har utsetts, ska genom en anmälan underrätta Skatteverket

om vilken enhet som lämnar tilläggs-skatterapporten och i vilken stat den enheten hör hemma.

Vad ska en tilläggs-skatterapport innehålla?

5 §

En tilläggs-skatterapport ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för varje koncernenhet som ingår i den koncern som rapporten avser, och

2. uppgifter om koncernens övergripande struktur, inklusive vilka ägarintressen i koncernenheter som innehas av andra koncernenheter.

Om en tilläggs-skatterapport gäller en koncern med flera moderföretag enligt 7 kap. 71 § lagen (2023:000) om tilläggs-skatt, ska informationen enligt första stycket avse varje koncern som ingår i koncernen med flera moderföretag.

6 §

En tilläggs-skatterapport ska också innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att beräkna

1. den effektiva skattesatsen för varje stat,

2. tilläggs-skattebeloppet för varje koncernenhet,

3. tilläggs-skattebeloppet för varje medlem i en samriskföretagskoncern, och

4. fördelningen av tilläggs-skatt enligt huvudregeln och kompletteringsregeln för varje stat.

7 §

En tilläggs-skatterapport ska innehålla en förteckning över de val som har gjorts enligt lagen (2023:000) om tilläggs-skatt. Rapporten ska också innehålla en förteckning över de återkallelser av val som har gjorts.

8 §

Om det för en koncern tillämpas ett sådant undantag som avses i 6 kap. 16 eller 17 § lagen (2023:000) om tilläggsskatt, ska tilläggsskatterapporten innehålla uppgift om när koncernens inledande fas av internationell verksamhet har börjat.

Tilläggsskatterapport med förenklat innehåll

9 §

Om moderföretaget hör hemma i en stat utanför Europeiska unionen vars nationella bestämmelser är likvärdiga med en huvudregel för tilläggsskatt ska, i stället för vad som anges i 5–7 §§, en tilläggsskatterapport med förenklat innehåll enligt 10 och 11 §§ lämnas.

10 §

En tilläggsskatterapport med förenklat innehåll ska innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera

1. moderföretaget,
2. koncernenheter som hör hemma i samma stat som moderföretaget,
3. svenska koncernenheter, och
4. koncernenheter vars ägarintresse direkt eller indirekt innehas, eller under räkenskapsåret har innehafts, av en svensk koncernenhet som är en delägd moderenhet.

Det ska framgå hur koncernstrukturen ser ut när det gäller de berörda enheterna.

11 §

En tilläggsskatterapport med förenklat innehåll ska, utöver vad som framgår av 10 §, innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att beräkna

1. den effektiva skattesatsen för varje stat där koncernenheterna som avses i 10 § hör hemma,

2. den effektiva skattesatsen för de enheter som avses i 10 § 4 om de är statslösa,

3. tilläggsskattebeloppet för varje enhet som avses i 10 § om den är lågbeskattad,

4. fördelningen av tilläggsskattebelopp som är hänförliga till enheter som avses i 10 § 3 och 4 till rätt koncernenhet enligt 6 kap. 2–8 §§ lagen (2023:000) om tilläggsskatt, och

5. fördelningen av kompletterande tilläggsskatt för varje stat.

Bemyndigande

12 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från bestämmelserna om vilka uppgifter som ska lämnas i en tilläggsskatterapport.

När ska tilläggsskatterapporten och anmälan lämnas?

13 §

En tilläggsskatterapport och en anmälan som avses i 3 § andra stycket och 4 § tredje stycket ska ha kommit in till Skatteverket inom 15 månader efter utgången av det beskattningsår som rapporten eller anmälan avser.

Om det är första gången lagen (2023:000) om tilläggsskatt ska tillämpas på koncernen, ska rapporten och anmälan i stället ha kommit in till Skatteverket inom 18 månader efter utgången av det beskattningsår som rapporten eller anmälan avser.

36 kap.1 §⁴

Anstånd kan beviljas efter ansökan från den som ska lämna deklaration eller särskilda uppgifter.

Anstånd enligt 3 eller 6 § kan dock beviljas efter ansökan från den som i näringsverksamhet lämnar deklara-tionshjälp.

Anstånd enligt 3, 6 eller 7 § kan dock beviljas efter ansökan från den som i näringsverksamhet lämnar deklara-tionshjälp.

Tilläggsskattedeklaration

7 §

Om det finns särskilda skäl ska Skatteverket bevilja anstånd med att lämna tilläggsskattedeklara-tion.

Anstånd får beviljas i högst tre månader.

38 kap.1 §⁵

Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
 - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
 - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensions-försäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, och
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,
3. deklara-tioner,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter,
7. tilläggsskatterapporter,
8. ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport,
7. periodiska sammanställningar,
9. periodiska sammanställningar,
- och
8. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §.
10. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §, och
11. anmälningar enligt 33 d kap. 3 § andra stycket och 33 d kap. 4 § tredje stycket.

⁴ Senaste lydelse 2013:1068.

⁵ Senaste lydelse 2022:1686.

44 kap.3 §⁶

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift eller kontrollavgift, och
1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift, *rapportavgift* eller kontrollavgift, och
2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

48 kap.1 §⁷

- Förseningsavgift ska tas ut om den som ska lämna skattedeklaration, inkomstdeklaration, särskilda uppgifter eller periodisk sammanställning, inte har gjort det i rätt tid.
- Förseningsavgift ska tas ut om den som ska lämna skattedeklaration, inkomstdeklaration, *tillägsskattedeklaration*, *tillägsskatterapport*, särskilda uppgifter eller periodisk sammanställning, inte har gjort det i rätt tid.

Förseningsavgift ska dock inte tas ut om det är fråga om

1. en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 §,
2. en särskild skattedeklaration för redovisning av mervärdesskatt enligt 26 kap. 7 § andra eller tredje stycket,
3. särskilda uppgifter som redare ska lämna enligt 33 kap. 8 §, eller
4. särskilda uppgifter om nedsättning av utländsk skatt enligt 33 kap. 9 §.

2 §

- Den uppgiftsskyldige ska inte anses ha lämnat inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter, om uppgifterna i deklARATIONEN eller de särskilda uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattningen.
- Den uppgiftsskyldige ska inte anses ha lämnat inkomstdeklaration, *tillägsskattedeklaration* eller särskilda uppgifter, om uppgifterna i deklARATIONEN eller de särskilda uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattningen.

⁶ Senaste lydelse 2022:1686.

⁷ Senaste lydelse 2015:892.

4 §

Om grunden för att ta ut förseningsavgift är att den som har lämnat inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter inte har undertecknat uppgifterna enligt 38 kap. 2 §, ska Skatteverket förelägga den uppgiftsskyldige att göra det. Förseningsavgift ska tas ut bara om föreläggandet inte följs. Avgiften ska i sådana fall bestämmas enligt 6 §.

Om grunden för att ta ut förseningsavgift är att den som har lämnat inkomstdeklaration, *tilläggs-kattedeklaration* eller särskilda uppgifter inte har undertecknat uppgifterna enligt 38 kap. 2 §, ska Skatteverket förelägga den uppgiftsskyldige att göra det. Förseningsavgift ska tas ut bara om föreläggandet inte följs. Avgiften ska i sådana fall bestämmas enligt 6 §.

En koncernenhet som har anmält att en annan enhet ska lämna tilläggs-katterapport

5 a §

Om en koncernenhet har anmält att en annan enhet lämnar tilläggs-katterapporten, ska förseningsavgift tas ut först om Skatteverket inte har tagit emot en tilläggs-katterapport inom två år från beskattningsårets utgång.

Nuvarande lydelse

6 §⁸

Förseningsavgiftens storlek framgår av följande uppställning.

<u>Om förseningsavgiften gäller</u>	<u>uppgår den till</u>
aktiebolags eller ekonomisk förenings inkomstdeklaration	6 250 kronor
någon annans inkomst-deklaration	1 250 kronor
särskilda uppgifter	1 250 kronor
periodisk sammanställning skattedeklaration	1 250 kronor 625 kronor
Förseningsavgiften för skattedeklaration uppgår dock till 1 250 kronor om det är fråga om en deklaration som ska lämnas efter föreläggande.	

⁸ Senaste lydelse 2015:768.

Föreslagen lydelse

6 §

Förseningsavgiftens storlek framgår av följande uppställning.	
<i>Om förseningsavgiften gäller</i>	<i>uppgår den till</i>
aktiebolags eller ekonomisk förenings inkomstdeklaration	6 250 kronor
någon annans inkomst- deklaration	1 250 kronor
särskilda uppgifter	1 250 kronor
periodisk sammanställning	1 250 kronor
skattedeklaration	625 kronor
<i>tilläggs-skattedeklaration eller</i>	<i>25 000 kronor</i>
<i>tilläggs-skatterapport</i>	

Förseningsavgiften för skattedeklaration uppgår dock till 1 250 kronor om det är fråga om en deklaration som ska lämnas efter föreläggande.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

7 §

Om den som utan föreläggande ska lämna en inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter inte har gjort det inom tre månader från den tidpunkt då skyldigheten enligt denna lag skulle ha fullgjorts, ska en andra förseningsavgift tas ut.

Om den som utan föreläggande ska lämna en inkomstdeklaration, *tilläggs-skattedeklaration, tilläggs-skatterapport* eller särskilda uppgifter inte har gjort det inom tre månader från den tidpunkt då skyldigheten enligt denna lag skulle ha fullgjorts, ska en andra förseningsavgift tas ut.

Om skyldigheten inte har fullgjorts efter ytterligare två månader, ska en tredje förseningsavgift tas ut.

Vid tillämpningen av första stycket ska hänsyn inte tas till den senarelagda deklARATIONSTIDPUNKT som gäller för andra juridiska personer än dödsbon som lämnar deklaration elektroniskt.

I fall som avses i 5 a §, när en koncernenhet har anmält att en annan enhet ska lämna tilläggs-skatterapport, gäller första stycket efter den tidpunkt som anges där.

49 kap.1 §⁹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- tillämpningsområdet för skattetillägg (2 och 3 §§),
- skattetillägg vid oriktig uppgift (4 och 5 §§),
- skattetillägg vid skönsbeskattning (6 och 7 §§),
- skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut (8 §),

⁹ Senaste lydelse 2016:888.

- skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts (9 §),
- när skattetillägg inte får tas ut (10–10 d §§),
- när skattetillägg inte får tas ut (10–10 e §§),
- beräkning av skattetillägg vid oriktig uppgift (11, 13 och 14 §§),
- beräkning av skattetillägg vid skönsbeskattning (15 och 16 §§),
- beräkning av skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut (17 §),
- beräkning av skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts (18 §),
- att underlaget ska bestämmas utan hänsyn till andra frågor (19 §),
- rätträkning (20 §), och
- när skattetillägg ska tas ut enligt mer än en procentsats (21 §).

7 §

Ett beslut om skattetillägg vid skönsbeskattning på grund av att den deklarationsskyldige inte har lämnat någon skattedeklaration eller inkomstdeklaration ska undanröjas om

1. en skattedeklaration lämnas inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades, eller
2. en inkomstdeklaration lämnas inom fyra månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Ett beslut om skattetillägg vid skönsbeskattning på grund av att den deklarationsskyldige inte har lämnat någon skattedeklaration, inkomstdeklaration eller tilläggs-skattedeklaration ska undanröjas om

1. en skattedeklaration lämnas inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades, eller
2. en inkomstdeklaration eller tilläggs-skattedeklaration lämnas inom fyra månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Om den deklarationsskyldige gör sannolikt att han eller hon inte har fått kännedom om skattetillägget före utgången av den månad då beslutet meddelades, ska fristen i stället räknas från den dag då den deklarationsskyldige fick sådan kännedom.

Skattedeklaration eller inkomstdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom den angivna tiden.

Skattedeklaration, inkomstdeklaration eller tilläggs-skattedeklaration ska ha kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom den angivna tiden.

10 d §

Skattetillägg på tilläggs-skatt får inte tas ut till den del det grundas på en felaktighet eller passivitet som leder till att rapportavgift enligt 49 e kap. tas ut.

10 e §¹⁰

Med avstämningssuppgifter avses

1. kontrolluppgifter som ska lämnas utan föreläggande, uppgifter om betalningsmottagare i arbetsgivardeklarationer och underrättelser om lagfart som lämnas med stöd av författning,

2. uppgifter som har lämnats i inkomstdeklarationen för det föregående beskattningsåret och som har en direkt koppling till uppgifter som ska lämnas i inkomstdeklarationen för beskattningsåret, och

3. uppgifter som finns i register som har upprättats av Skatteverket för kontroll av framtida inkomstdeklarationer.

2. uppgifter som har lämnats i inkomstdeklarationen *eller tilläggs-skattedeklaration* för det föregående beskattningsåret och som har en direkt koppling till uppgifter som ska lämnas i inkomstdeklarationen *eller tilläggs-skattedeklaration* för beskattningsåret, och

3. uppgifter som finns i register som har upprättats av Skatteverket för kontroll av framtida inkomstdeklarationer *eller tilläggs-skattedeklarationer*.

11 §

Skattetillägg på sådan skatt som avses i 56 kap. 3 § 1–4 och 6 (*skattetillägg på slutlig skatt*) är 40 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för den som har lämnat uppgiften. Skattetillägg på annan skatt är 20 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften.

Skattetillägg på sådan skatt som avses i 56 kap. 3 § 1–4 och 6 (*skattetillägg på slutlig skatt*) och 56 a kap. 3 § 1–3 (*skattetillägg på tilläggs-skatt*) är 40 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för den som har lämnat uppgiften. Skattetillägg på annan skatt är 20 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften.

13 §

Om den oriktiga uppgiften består i att ett belopp har hänförs eller kan antas komma att hänföras till fel beskattningsår eller fel redovisningsperiod, är

1. skattetillägget på slutlig skatt 10 procent,

2. skattetillägget på annan skatt

a) 2 procent om redovisningsperioden för skatten är högst tre månader och den uppgiftsskyldige har hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra

1. skattetillägget på slutlig skatt och skattetillägget på tilläggs-skatt 10 procent,

¹⁰ Senaste lydelse av tidigare 10 d § 2017:387.

beloppet till en period som löper ut högst fyra månader före eller fyra månader efter den period som beloppet borde ha hänförs till, och
b) 5 procent i andra fall.

15 §¹¹

Vid skönsbeskattning är skattellägget på slutlig skatt 40 procent och skattellägget på annan skatt 20 procent. Skattellägget ska beräknas på

Vid skönsbeskattning är skattellägget på slutlig skatt och skattellägget på tilläggsskatt 40 procent och skattellägget på annan skatt 20 procent. Skattellägget ska beräknas på

1. den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den uppgiftsskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt

a) de uppgifter som den uppgiftsskyldige har lämnat till ledning för beskattningen på något annat sätt än muntligen, och

b) de avstämningsuppgifter som har varit tillgängliga för Skatteverket inom ett år från utgången av beskattningsåret, och

2. den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte ska tillgodoräknas den uppgiftsskyldige.

I den utsträckning en skönsbeskattning innefattar rättelse av en oriktig uppgift, ska skattellägget beräknas enligt bestämmelserna i 11, 13 och 14 §§.

I den utsträckning en skönsbeskattning innefattar rättelse av en oriktig uppgift, ska skattellägget beräknas enligt bestämmelserna i 11–14 §§.

49 e kap. Rapportavgift**När ska rapportavgift tas ut?**

1 §

Rapportavgift ska tas ut av den som lämnar en tilläggsskatte-rapport om det klart framgår att felaktiga uppgifter har lämnats i rapporten eller att uppgifter som skulle ha lämnats har utelämnats. En avgift får dock tas ut endast om bristerna är allvarliga.

Vid bedömningen av om brister är allvarliga ska det särskilt beaktas om de

1. har orsakat att skatt inte påförts trots att det fanns grund för det,

2. påtagligt ökat risken för att skatt skulle undandras, eller

3. förhindrat eller allvarligt försvårat skattekontrollen.

¹¹ Senaste lydelse 2015:633.

2 §

Bestämmelserna i 1 § gäller även vid komplettering eller rättelse av en tilläggs-skatterapport.

3 §

Rapportavgift ska inte tas ut om den som lämnar tilläggs-skatterapport har rättat bristerna på eget initiativ.

Beräkning av rapportavgift

4 §

En rapportavgift ska uppgå till lägst 250 000 kronor och högst fem miljoner kronor.

Rapportavgiften får dock överstiga fem miljoner kronor om den felaktighet eller passivitet som ligger till grund för rapportavgiften hade kunnat utgöra grund för skattetillägg eller motsvarande sanktion i en annan stat eller jurisdiktion. Rapportavgiften ska då bestämmas med beaktande av dels det belopp som hade tagits ut som skattetillägg om enheten hade hört hemma i Sverige, dels ett tilläggsbelopp som motiveras av övriga brister. För tilläggsbeloppet gäller de beloppsgränser som anges i första stycket.

När avgiftens storlek beslutas ska särskild hänsyn tas till

1. arten och omfattningen av bristerna,

2. risken för skatteundandragande, och

3. om den som lämnat rapporten eller annan koncernenhet som bidragit med uppgifter uppsåtligen lämnat felaktiga uppgifter eller låtit bli att lämna uppgifter som skulle ha lämnats, eller varit grovt vårdslös vid uppgiftslämnandet.

51 kap.**3 §**

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut förseningsavgift med fullt belopp när tilläggsskatterapport inte har lämnats i rätt tid ska Skatteverket även beakta om förseningsavgiften har samband med att en anmälan enligt 33 d kap. 3 § andra stycket eller 33 d kap. 4 § tredje stycket inte har gjorts eller inte har gjorts i rätt tid.

Första stycket ska inte tillämpas i förhållande till den koncernenhet som har utsetts att lämna rapporten.

4 §

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut skattetillägg på tilläggsskatt med fullt belopp ska Skatteverket även beakta

1. om den felaktighet eller passivitet som skattetillägget grundas på även har lett till en sanktion för den enhet som lämnar tilläggsskatterapport i en annan stat eller jurisdiktion, och

2. att bestämmelserna i lagen (2023:000) om tilläggsskatt kan vara särskilt komplicerade och att uppgiftsskyldigheten är mycket omfattande.

52 kap.**1 §¹²**

I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om förseningsavgift (2 §),
- beslut om skattetillägg (3–8 a §§),
- beslut om återkallelseavgift (8 b §),
- beslut om dokumentationsavgift (8 c §),
- beslut om rapporteringsavgift (8 d §),
- beslut om plattformavgift (8 e §),

– beslut om rapportavgift (8 f §),

– beslut om kontrollavgift (9 §),

– att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §),

och

– att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

¹² Senaste lydelse 2022:1686.

3 §

Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om skattetillägg på tilläggsskatt på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas inom tre år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

4 §

Om den som är deklarations-skyldig lämnar *deklaration* efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skatte-tillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket.

Om den som är deklarations-skyldig lämnar en *inkomst-deklaration eller skattedeklaration* efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skatte-tillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av andra året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Beslut om rapportavgift

8 f §

Ett beslut om rapportavgift ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Ett beslut om rapportavgift ska fattas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare.

56 a kap. Beslut och besked om tilläggsskatt

Innehåll

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om tilläggsskatt (2 §),*
- underlag för skatt och skattens storlek (3 och 4 §§),*
- beräkning av skatt som ska betalas (5 och 6 §§), och*
- besked om tilläggsskatt (7 §).*

Beslut om tilläggsskatt

2 §

Skatteverket ska besluta om skatt enligt lagen (2023:000) om tilläggsskatt på grundval av uppgifter som har lämnats i en tilläggsskatterapport eller tilläggs-skattedeklaration och vad som i övrigt har kommit fram vid utredning och kontroll.

Skatteverket ska besluta om skatt enligt lagen om tilläggsskatt om koncernenheten har lämnat en tilläggsskattedeklaration eller det i övrigt framkommit att enheten ska betala sådan skatt.

Underlag för skatt och skattens storlek

3 §

I ett beslut om tilläggsskatt ska Skatteverket fastställa underlagen för att ta ut skatt enligt lagen (2023:000) om tilläggsskatt och bestämma storleken på skatt att betala som avser

- 1. tilläggsskatt enligt huvudregeln,*
- 2. tilläggsskatt enligt kompletteringsregeln, och*
- 3. nationell tilläggsskatt.*

4 §

I ett beslut om tilläggs-skatt ska belopp anges i svenska kronor. Om beloppet som ligger till grund för beslutet anges i annan valuta, ska beloppet omräknas till svenska kronor utifrån balansdagens kurs för koncernenheten. Om beloppet inte kan hänföras till en enskild koncernenhet ska kursen på moderföretagets balansdag användas.

Den kurs som fastställs av Sveriges riksbank för köp av svenska kronor ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs inte fastställts av Sveriges riksbank gäller följande. Motsvarande kurs från centralbanken i den stat där valutan är officiell valuta ska användas vid omräkning. Om någon valutakurs avseende svenska kronor inte har fastställts, ska valutakursen för euro användas och beloppet ska därefter omräknas till svenska kronor enligt den kurs som fastställs av Sveriges riksbank.

Beräkning av skatt som ska betalas

5 §

Efter att ett beslut om tilläggs-skatt har fattats ska Skatteverket beräkna den skatt enligt 3 § 1 och 2 som ska betalas.

Till det belopp som har beräknats enligt första stycket ska följande belopp läggas:

- 1. skattetillägg som har beslutats med anledning av ett beslut om tilläggs-skatt, och*
- 2. förseningsavgift som har beslutats för att en tilläggs-skatterapport eller tilläggs-skattedeklaration inte har kommit in i rätt tid.*

6 §

Efter att ett beslut om tilläggs-skatt har fattats ska Skatteverket särskilt beräkna den skatt enligt 3 § 3 som ska betalas.

Besked om tilläggs-skatt

7 §

Ett besked om beslut om tilläggs-skatt och beräkning enligt 5 eller 6 § ska skickas inom tre år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

57 kap.

2 §

Skönsbeskattning på grund av att den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration inte har gjort det, får beslutas bara om ett föreläggande att lämna deklaration har sänts ut till den deklarations-skyldige och föreläggandet inte har följts.

Skönsbeskattning på grund av att den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration *eller tilläggs-skattedeklaration* inte har gjort det, får beslutas bara om ett föreläggande att lämna deklaration har sänts ut till den deklarations-skyldige och föreläggandet inte har följts.

59 kap.1 §¹³

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansvar när skatteavdrag inte har gjorts med rätt belopp (2–6 §§),
- ansvar när anmälan om F-skatt inte har gjorts (7–9 §§),
- betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter (10 §),
- ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag (11 §),
- företrädaransvar (12–21 §§),
- ansvar för redare (22 §),
- ansvar för beskattningsbara personer i en mervärdesskattegrupp (23 §),
 - *ansvar för kompletterande tilläggs-skatt som fördelats till svenska koncernenheter (23 a §),*
- ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag (24 §), och
- indrivning och preskription (26 och 27 §§).

¹³ Senaste lydelse 2013:369.

11 §¹⁴

Skatteverket beslutar om ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatter och avgifter enligt denna lag.

Ett beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot handelsbolaget har preskriberats.

Ett beslut om ansvar i fråga om skattetillägg får inte fattas, om den felaktighet eller passivitet som ligger till grund för skattetillägget redan omfattas av ett väckt åtal, utfärdat strafföreläggande eller beslut om åtalsunderlåtelse för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) och åtalet, strafföreläggandet eller beslutet om åtalsunderlåtelse avser samma fysiska person som beslutet om ansvar skulle avse.

Ett beslut om ansvar i fråga om skattetillägg *eller rapportavgift* får inte fattas, om den felaktighet eller passivitet som ligger till grund för skattetillägget *eller rapportavgiften* redan omfattas av ett väckt åtal, utfärdat strafföreläggande eller beslut om åtalsunderlåtelse för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) och åtalet, strafföreläggandet eller beslutet om åtalsunderlåtelse avser samma fysiska person som beslutet om ansvar skulle avse.

13 a §

Företrädaransvar får inte beslutas för belopp som avser skatt enligt lagen (2023:000) om tilläggsskatt.

Ansvar för kompletterande tilläggsskatt som fördelats till svenska koncernenheter

23 a §

Om en koncernenhet som är ansvarig för kompletterande tilläggsskatt inte har fullgjort skyldigheten att betala den kompletterande tilläggsskatten, får Skatteverket besluta att en eller flera av de andra koncernenheterna tillsammans med den ansvariga koncernenheten är skyldiga att betala skatten till den del skatten hänför sig till ett beskattningsår då enheten var koncernenhet.

Ett beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran har preskriberats.

¹⁴ Senaste lydelse 2015:633.

61 kap.*1 a §*

För registrering av nationell tilläggsskatt enligt 56 a kap. 6 § ska det upprättas ett särskilt skattekonto.

62 kap.**8 §¹⁵**

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt fattades.

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § och *skatt beräknad enligt 56 a kap. 5 eller 6 §* ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt *eller beslut om tilläggsskatt* fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,

2. förseningsavgift och skatte-tillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelse-avgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattform-avgift eller kontrollavgift,

2. förseningsavgift och skatte-tillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelse-avgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattform-avgift, *rapportavgift* eller kontrollavgift,

3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skatte-tillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Slutlig skatt, *tilläggsskatt enligt huvudregeln eller kompletterings-regeln för tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt* enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Mervärdesskatt enligt andra stycket 1 samt skattetillägg enligt andra stycket 2 som har beslutats med anledning av beslut om mervärdesskatt behöver inte betalas före den förfallodag som anges i 3 §.

¹⁵ Senaste lydelse 2022:1686.

Betalning av nationell tilläggsskatt

13 a §

Betalaren av nationell tilläggsskatt får bestämma om ett inbetalt belopp ska räknas av mot en skuld som avser nationell tilläggsskatt eller från den skuld som avser andra skatter och avgifter.

Andra tillgodoräknade belopp än inbetalningar ska i första hand räknas av från den skuld som beloppet hör till.

15 §

Om det behöver anges om en skatt eller avgift är betald, ska inbetalda och andra tillgodoräknade belopp fördelas proportionellt mellan samtliga skatter och avgifter som har registrerats under den aktuella avstämningsperioden. Anstånd med betalning eller nedsättning av skatt eller avgift som har tillgodoräknats under perioden ska dock beaktas bara om beloppet avser en skatt eller avgift som har betalats under en tidigare period. Den skatt eller avgift som ett anstånd eller en nedsättning avser ska inte beaktas.

Första stycket gäller inte om annat följer av 12, 13 eller 14 § eller av bestämmelser i annan lag.

Första stycket gäller inte om annat följer av någon av 12–14 §§ eller av bestämmelser i annan lag.

63 kap.1 §¹⁶

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansökan om anstånd (2 §),
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
- anstånd med att betala skatte- tillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- anstånd med att betala skatte- tillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- säkerhet (8–10 §§),
- anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförsvarstjänstgöring (13 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),

¹⁶ Senaste lydelse 2022:1686.

- anstånd med betalning av skatt i samband med återföring av investeraravdrag (14 a–14 c §§),
- anstånd med betalning av skatt i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt (14 d §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
- anståndsbeloppet (16–21 a §§),
- ändrade förhållanden (22–22 c §§), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

7 §¹⁷

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift eller kontrollavgift, eller

2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget eller återkallelseavgiften.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

8 §¹⁸

Om det i de fall som avses i 4, 5, 14 eller 14 d § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift eller kontrollavgift,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift, *rapportavgift* eller kontrollavgift,

¹⁷ Senaste lydelse 2022:1686.

¹⁸ Senaste lydelse 2022:1686.

4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller
 5. det annars finns särskilda skäl.

65 kap.

1 §¹⁹

- I detta kapitel finns bestämmelser om
- grunder för ränteberäkningen (2–4 §§),
 - kostnadsränta på sent debiterad preliminär skatt (5 §),
 - kostnadsränta på slutlig skatt (6 §),
 - kostnadsränta på skatt enligt ett beslut om tilläggsskatt (6 a och 6 b §§),
 - kostnadsränta vid anstånd (7 §),
 - kostnadsränta vid omprövning och överklagande (8–11 §§),
 - kostnadsränta vid omprövning och överklagande (8–12 §§),
 - kostnadsränta vid för sen betalning (13 §),
 - minskning av och befrielse från kostnadsränta (14 och 15 §§),
 - intäktsränta (16 och 17 §§),
 - intäktsränta (16–17 §§),
 - en annan startdag för ränteberäkningen på grund av helg (18 §), och
 - ränteberäkning utanför skattekontot (19 och 20 §§).

Kostnadsränta på skatt enligt ett beslut om tilläggsskatt

6 a §

Om skatt enligt 56 a kap. 5 § ska betalas, ska kostnadsränta beräknas från och med den 13 i femtonde månaden efter beskattningens utgång. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

Innan kostnadsräntan beräknas ska avräkning göras för särskilda avgifter.

6 b §

För skatt enligt 56 a kap. 6 § ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beslutet. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

¹⁹ Senaste lydelse 2016:1077.

Tilläggsskatt enligt huvudregeln
och kompletteringsregeln

12 §²⁰

Om tilläggsskatt enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt ska betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska kostnadsränta beräknas från och med den 13 i femtonde månaden efter beskattningsårets utgång.

16 a §

Om tilläggsskatt enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt ska tillgodoräknas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska intäktsränta beräknas från och med den 13 i femtonde månaden efter beskattningsårets utgång till och med den dag då beloppet tillgodoräknades.

16 b §

Om nationell tilläggsskatt ska tillgodoräknas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska intäktsränta beräknas från och med dagen efter beslutet om tilläggsskatt till och med den dag då beloppet tillgodoräknades.

18 §

Om den 12 i andra månaden efter beskattningsåret är en lördag eller söndag, ska ränta som ska beräknas från och med den 13 i den månaden i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 i femte månaden efter beskattningsåret är en lördag eller söndag, ska ränta som ska beräknas från och med den 4 i den månaden i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 12 i femtonde månaden efter beskattningsårets utgång är en lördag eller söndag, ska ränta som ska beräknas från och med den 13 i den månaden i stället beräknas

²⁰ Tidigare 12 § upphävd genom 2016:1077.

från och med närmast följande tisdag.

66 kap.

5 §²¹

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes-skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillegg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsvavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,
2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,
3. frågan ska prövas i sak, och
4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

Förlängd tid för omprövning av rapportavgift

9 b §

Omprövning av ett beslut om rapportavgift som har samband med en fråga i ett beslut om tilläggsskatt får begäras så länge beslutet om tilläggsskatt inte har fått laga kraft.

22 §

Om den som är deklarations-skyldig lämnar *deklaration* efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det

Om den som är deklarations-skyldig lämnar *inkomstdeklaration eller skattedeklaration* efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom

²¹ Senaste lydelse 2022:1686.

kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

För den som är skyldig att lämna tilläggsskattedeklaration gäller första stycket om deklarationen lämnas efter utgången av andra året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklARATIONSSKYLDIGE inte har lämnat någon deklARATION, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Första och andra styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Första–tredje styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Omprövning till nackdel av beslut om rapportavgift

24 c §

Ett beslut om omprövning av rapportavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

67 kap.

Förlängd tid för överklagande av beslut om rapportavgift

14 b §

Ett beslut om rapportavgift som har samband med en fråga i ett beslut om tilläggsskatt får överklagas så länge beslutet om tilläggsskatt inte har fått laga kraft.

33 §²²

Den som har överklagat ett beslut i en fråga som har föranlett skattetillägg får även ta upp frågan om skattetillägg om domstolen anser att skattetillägget utan olägenhet kan prövas i målet.

Det som sägs i första stycket om skattetillägg gäller även återkallelseavgift.

Det som sägs i första stycket om skattetillägg gäller även återkallelseavgift och rapportavgift.

²² Senaste lydelse 2016:888.

34 §²³

Om en domstol inte prövar en ny fråga, en fråga om skattetillägg eller en fråga om återkallelseavgift, ska domstolen överlämna frågan till Skatteverket för omprövning.

Om en domstol inte prövar en ny fråga eller en fråga om skattetillägg, återkallelseavgift eller rapportavgift, ska domstolen överlämna frågan till Skatteverket för omprövning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

²³ Senaste lydelse 2016:888.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § och 3 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2023:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2022/23:121 Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INNEHÅLL, TILLÄMPNING OCH DEFINITIONER

1 kap. – Lagens innehåll

2 kap. – Lagens tillämpning

3 kap. – Definitioner och förklaringar

AVDELNING II. FÖRETRÄDARE

4 kap. – Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning

5 kap. – Uppgifts- och betalningsskyldiga företrädare

6 kap. – Ombud

AVDELNING III. REGISTRERING

7 kap. – Registrering

AVDELNING IV. PRELIMINÄR SKATT

8 kap. – Preliminärskattesystemets grunder

9 kap. – Godkännande för F-skatt

10 kap. – Skatteavdrag för preliminär skatt

11 kap. – Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt

12 kap. – Skattetabeller

AVDELNING V. SÄRSKILD INKOMSTSKATT OCH GODKÄNNANDE FÖR TONNAGEBESKATTNING

13 kap. – Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt

13 a kap. – Godkännande för tonnagebeskattning

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

14 kap. – Syftet med kontrolluppgifter

15 kap. – Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst

16 kap. – Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet

17 kap. – Kontrolluppgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter

18 kap. – Kontrolluppgift om ränteutgifter

- 19 kap. – Kontrolluppgift om avkastning på delägarätter
- 20 kap. – Kontrolluppgift om avyttring av andelar i vissa fonder och fondföretag
- 21 kap. – Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och vissa andra delägarätter
- 22 kap. – Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden
- 22 a kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet
- 22 b kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
- 22 c kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar
- 23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden
- 24 kap. – Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter
- 25 kap. – Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet
- 26 kap. – Skattedeklaration
- 27 kap. – Skalbolagsdeklaration
- 28 kap. – Preliminär inkomstdeklaration
- 29 kap. – Syftet med inkomstdeklaration
- 30 kap. – Vem ska lämna en inkomstdeklaration?
- 31 kap. – Vad ska en inkomstdeklaration innehålla?
- 32 kap. – När och var ska en inkomstdeklaration lämnas?
 - 32 a kap. – Tilläggs-skattedeklaration*
- 33 kap. – Särskilda uppgifter
- 33 a kap. – Land-för-land-rapporter
- 33 b kap. – Uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang
- 33 c kap. – Uppgifter om gränsöverskridande betalningar
 - 33 d kap. – Tilläggs-skatterapport*
- 34 kap. – Informationsuppgifter
- 35 kap. – Periodiska sammanställningar
- 36 kap. – Anstånd med att lämna deklaration och särskilda uppgifter
- 37 kap. – Föreläggande
- 38 kap. – Formkrav

AVDELNING VII. DOKUMENTATION

- 39 kap. – Dokumentationsskyldighet

AVDELNING VIII. UTREDNING OCH KONTROLL

- 40 kap. – Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera
- 41 kap. – Revision
- 42 kap. – Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök
- 42 a kap. – Myndigheters skyldighet att lämna uppgifter på Skatteverkets begäran

AVDELNING IX. ERSÄTTNING FÖR KOSTNADER FÖR OMBUD, BITRÄDE ELLER UTREDNING

- 43 kap. – Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning

AVDELNING X. TVÅNGSÅTGÄRDER

- 44 kap. – Vitesföreläggande
- 45 kap. – Bevissäkring
- 46 kap. – Betalningssäkring

AVDELNING XI. UNDANTAG FRÅN KONTROLL

- 47 kap. – Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

- 48 kap. – Förseningsavgift
- 49 kap. – Skattetillägg
- 49 a kap. – Återkallelseavgift
- 49 b kap. – Dokumentationsavgift
- 49 c kap. – Rapporteringsavgift
- 49 d kap. – Plattformsavgift
- 49 e kap. – Rapportavgift
- 50 kap. – Kontrollavgift
- 51 kap. – Befrielse från särskilda avgifter
- 52 kap. – Beslut om särskilda avgifter

AVDELNING XIII. BESLUT OM SKATTER OCH AVGIFTER

- 53 kap. – Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt
- 54 kap. – Beslut om särskild inkomstskatt
- 55 kap. – Beslut om preliminär skatt
- 56 kap. – Beslut och besked om slutlig skatt
- 56 a kap. – Beslut och besked om tilläggs-skatt
- 57 kap. – Skönmässiga beslut om skatter och avgifter
- 58 kap. – Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag
- 59 kap. – Ansvar för skatter och avgifter
- 60 kap. – Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

AVDELNING XIV. BETALNING OCH ÅTERBETALNING AV SKATTER OCH AVGIFTER

- 61 kap. – Skattekonton
- 62 kap. – Betalning av skatter och avgifter
- 63 kap. – Anstånd med betalning av skatter och avgifter
- 64 kap. – Återbetalning av skatter och avgifter
- 65 kap. – Ränta

AVDELNING XV. OMRÖVNING SAMT ÖVERKLAGANDE OCH ÄNDRING I BESLUT PÅ GRUND AV SKATTEAVTAL

- 66 kap. – Omprövning
- 67 kap. – Överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal

AVDELNING XVI. VERKSTÄLLIGHET

- 68 kap. – Besluts verkställbarhet
- 69 kap. – Verkställighet av beslut om bevissäkring och betalnings-säkring

70 kap. – Indrivning

71 kap. – Övriga bestämmelser om verkställighet.

3 kap.

1 §

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

arbetsgivaravgifter i 3 §

arbetsgivardeklaration i 26 kap. 3 §

beskattningsår i 4 och 5 §§

beslut om debitering av preliminär skatt i 55 kap. 2 §

beslut om preliminär A-skatt i 55 kap. 6 §

beslut om särskild inkomstskatteredovisning i 13 kap. 1 §

betaltjänstleverantör i 33 c kap. 3 §

byggarbetsplats i 39 kap. 2 §

byggverksamhet i 39 kap. 2 §

deklarationsombud i 6 kap. 4 §

europiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) i 6 §

europiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) i 7 §

europiska politiska partier i 7 a §

europiska politiska stiftelser i 7 a §

felaktigt debiterad mervärdesskatt i 12 §

fordonsserviceverksamhet i 39 kap. 2 §

förenklad arbetsgivardeklaration i 26 kap. 4 §

granskningsledare i 8 §

handling i 9 §

hemortskommun i 10 §

huvudinkomst i 11 kap. 3 §

journalminne i 42 kap. 2 §

juridisk person i 11 §

kassaregister i 39 kap. 2 §

koncernenhet i 11 a §

konsortier för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortier) i 7 §

kontrollremsa i 42 kap. 2 §

kropps- och skönhetsvårdsverksamhet i 39 kap. 2 §

livsmedels- och tobaksgrossistverksamhet i 39 kap. 2 §

näringsverksamhet i 14 §

partihandel i 39 kap. 2 §

punktskatt i 15 §

regelbunden ersättning i 11 kap. 2 §

restaurangverksamhet i 39 kap. 2 §

skönsbeskattning i 57 kap. 1 §

slutlig skatt i 56 kap. 2–7 §§

särskilda avgifter i 17 §

torg- och marknadshandel i 39 kap. 2 §

tvätteriverksamhet i 39 kap. 2 §

verksamhetslokal i 18 §

överskjutande ingående mervärdesskatt i 13 §
överskjutande punktskatt i 16 §.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Ändring i regeringens förslag till lag om tilläggsskatt

*Regeringens förslag**Utskottets förslag*

2 kap.

20 §

Med allmänt erkänd redovisningsstandard avses följande redovisningsstandarder:

– International Financial Reporting Standards (IFRS) som antagits av International Accounting Standards Board,

– IFRS som antagits av unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, eller

– de allmänt erkända redovisningsprinciperna i Australien, Brasilien, Kanada, Hongkong (Kina), Japan, Mexiko, Nya Zeeland, Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Korea, Ryssland, Singapore, Schweiz, Förenade kungariket och Amerikas förenta stater.

– de allmänt erkända redovisningsprinciperna i Australien, Brasilien, Kanada, *medlemsstaterna i Europeiska unionen, staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet*, Hongkong (Kina), Japan, Mexiko, Nya Zeeland, Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Korea, Ryssland, Singapore, Schweiz, Förenade kungariket och Amerikas förenta stater.